

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Catalunya Cristiana

"Viure en presència de Déu és per al cristià, com per a tot home, un dret imprescriptible, un dret de naixença inscrit en la seva mateixa naturalesa. És l'aspiració més espontània del seu ésser, l'expressió més directa del seu amor vers Déu de qui és fill."

Henri Le Saux

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any V N.º 214

Setmana del 30 d'octubre al 5 de novembre del 1983

50 Ptes.

Afinant

Restauracionista!

mb motiu del cinquè aniversari del seu pontificat, hom ha obsequiat a Joan Pau II amb un nou epítet. S'ha dit que és restauracionista. El mot és enverinat. No es veu ben bé què vol dir però sona pejoratiu. Ja n'hi ha prou!

Pel que sé, el mot es va inventar el segle passat per qualificar aquells que, després d'una revolució volien restaurar en el seu tron un rei destronat.

Els cristians, amb el Papa al davant, tenim un sol Rei i no el creiem pas destronat, ben al contrari, per a nosaltres ell "viu i regna pels segles dels segles". Què deu voler restaurar doncs el Sant Pare? Es restaura també allò que ha estat malmès pel pas del temps, la mala traça o la malícia dels homes. Benvinguda aleshores aquesta restauració! I, encara, modernament un gal·licisme encertat ha posat en circulació el significat alimentós del mot: no hi ha com un bon restaurant per a restaurar les forces esmerçades en una caminada fatigosa. Segons aquests dos últims sentits del mot, ¡visca el Papa restaurador!

Joan E. Jarque i Jutglar

Sumari

El drama de l'home i la seva aspiració al bé. Discurs de Joan Pau II.

La missió al Zaire, dimensió ecumènica de l'Església tarragonina.

Sense culte i lloança no existeix un monestir.

La pau està en perill.

La mare soltera no és abandonada ni marginada. "L'Obra de Santa Isabel".

Un Consell Pastoral renovat

BARCELONA.— El Consell Pastoral renovat celebrà la seva segona sessió plenària el dissabte passat dia 22. S'elegiren els set membres de la Comissió permanent i es discutí un document de treball sobre la participació dels laics en les tasques intra-eclesials. La discussió fou introduïda per una clarificadora exposició teològica de Mn. Rovira Belloso. L'activitat del laicat en la vida eclesial, malgrat que encara hi ha molt per fer, ofereix perspectives esperançadores en la diòcesi barcelonina.

En ple treball, un dels dotze grups en què es va dividir el Consell Pastoral per estudiar el lema proposat.

Una missa per la pau i el desarmament, a Barcelona

BARCELONA.— "Justícia i Pau" de Barcelona organitzà pel dissabte 22 d'octubre, amb motiu de la Setmana de les Nacions Unides per al Desarmament, una Eucaristia per pregar per aquests objectius de desarmament i de pau. El cardenal Narcís Jubany, que no podia assistir a aquesta celebració, delegà en mossèn Joan A. Ventosa la presidència de l'Eucaristia i adreçà una extensa carta als membres de Justícia i Pau (carta que publicarem en la setmana vinent en la seva integritat) que fou llegida en començar la Missa, celebrada a la Parròquia de la Bonanova.

Poca estona abans, el president de Justícia i Pau de l'Estat espanyol, Joan gomis, exposà al Consell Pastoral Diocesà de Barcelona, que es reunia aquell dia, les característiques de la campanya "Desarmament i desenvolupament per a la Pau" de l'entitat que presideix, i expressà el seu desig que les diferents zones i organismes representats al Consell Pastoral anessin realitzant diverses iniciatives per la pau, per a les quals oferí la col·laboració de la seva entitat, per tal que totes confluïssin en un gest, una declaració o compromís diocesà en favor de la pau. El Consell Pastoral, tot esperant que aquestes iniciatives es vagin realitzant, s'adherí a la campanya de Justícia i Pau i a l'acte litúrgic en el qual uns cristians barcelonins pregaven per la pau i el desarmament.

"Katoliek Nieuwsblad" nou periòdic catòlic holandès

BRUSEL·LES.— Per primera vegada des del Concili, un periòdic catòlic veu la llum a Holanda. Es tracta del "Katoliek Nieuwsblad", que ha sortit aquests dies al carrer amb un tiratge de 110.000 exemplars. El seu programa —força audaç en aquest país— és oferir una visió cristiana de la actualitat, seguint, en tot allò que es refereix a l'Església, la línia del Papa. A primera plana del primer número hom hi llegeix un comentari sobre el Sínode dels Bisbes que se celebra a Roma sobre el tema de la confessió i una dura crítica contra el CDA, el partit demòcrata-cristià holandès, per la seva falta de claredat respecte a l'avortament i altres problemes ètics.

La premsa holandesa, que abans del Concili comptava amb diaris com "De Volkskrant" i "De Tijd", va quedar reduïda, els últims anys, a algunes revistes de segona fila.

129 anys de l'epidèmia de còlera

Sabadell, agraïda a la Mare de Déu de la Salut

SABADELL.— Cent vint-i-nou anys després del terrible flagell del còlera que assolà Sabadell, a l'estiu del 1854, els veïns del cap baix de la Rambla continuen celebrant el seu homenatge de gràcies a la Patrona de Sabadell, la Mare de Déu de la Salut.

No sabem qui eren els qui, afligits pel terrible flagell, ni quina feina feien ni en què s'ocupaven, aquells habitants del Sabadell d'aleshores que era una vila d'uns 10.000 habitants. Però sí que podem dir que cada any, el quart diumenge d'octubre, els veïns de la barriada que ara són de la Parròquia de la Santíssima Trinitat, acudeixen en processó al nostre Santuari a commemorar els vots que, segons la creença popular, feren aquella gent que es veïeren deslliurats de l'epidèmia en aquell sector de la vila.

A llarg dels anys, la festa s'ha anat canviant segons les circumstàncies del moment i la festassa que consistia a travessar tota la ciutat en processó acompanyats de banda de música, fins al Santuari on s'hi celebraven

misses el matí i una mena d'aplec que durava tot el dia, amb un dinar camperol al Pla del Santuari i processó a la tarda, ha anat canviant segons els temps. Diumenge passat la comitiva es traslladà al Santuari on se celebrà un ofici cantat per la Capella Gregoriana, amb la qual hom renova l'agraïment a la Mare de Déu; es fa la processó pels voltants de la seu de la Patrona local tot cantant la Salve, les lletanies, i els goigs que per aquesta diada compongué el devot feligrés i poeta Sr. Pere Valls (fa pocs mesos traspasat).

Aquests vots, però, duen els records d'un temps en els quals els sabadellencs davant de la malaltia infecciosa que deixava impotents els metges, no tingueren altre consol que el d'acudir en processó a l'estimada Mare de Déu de la Salut, que deslliurà els veïns de la part baixa de la Rambla del terrible contagi.

Dolors Viñas

Del 25 d'octubre al 9 de novembre

2ª Emissió de Deute Públic de la Generalitat

El Deute Un negoci segur

14%

D'INTERÈS

4

ANYS

D'AMORTITZACIÓ

15%

DE DESGRAVACIÓ

Característiques de l'emissió	
Import:	10.000 milions de pessetes.
Desgravació:	15 % de la Quota de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, segons les condicions i els límits legals.
Interès nominal:	14 %
Amortització:	4 anys.
Liquiditat:	Titols de cotització qualificada a la Borsa.
Pagament d'interessos:	Semestral. Primer venciment el 9 de maig de 1984.
Termini de subscripció:	Del 25 d'octubre al 9 de novembre de 1983.
Titols:	10.000. — Ptes. Certificats múltiples.
Destinació:	Finançament d'operacions de capital previstes a la Llei de Pressupost de la Generalitat de Catalunya i les seves entitats autònomes per al 1983.
Lloc de subscripció:	Bancs, Caixes d'Estalvis, Caixes Rurals, Agents de Canvi i Borsa, Corredors de Comerç i altres Intermediaris Financers.

La Generalitat de Catalunya llança la seva segona Emissió de Deute Públic, en unes condicions excel·lents: 14 % d'interès, 4 anys d'amortització i 15 % de desgravació.

Aquesta segona Emissió de Deute Públic té la garantia i la seguretat de la Generalitat, que destinarà els recursos obtinguts al finançament d'inversions Públiques a Catalunya.

Inverteixi. Amb total seguretat. Inverteixi en la 2ª Emissió de Deute Públic de la Generalitat. El Deute: un negoci segur.

Rendiment aproximat, amb desgravació, 19,5 %

Subscrigui aquesta Emissió als Bancs, Caixes d'Estalvis, Caixes Rurals i altres Intermediaris Financers.

GENERALITAT DE CATALUNYA

Editorial

COL.LABORACIÓ

Un sínode universal

Seria sens dubte superficial el pensar que l'Església s'hagi proposat tant sols, amb el Sínode que es va concloure aquest divendres passat restaurar la pràctica del sagrament de la Penitència. Si els 200 bisbes de tots els continents han consagrat quatre setmanes al tema "penitència i reconciliació en la missió de l'Església" és que tenien un objectiu més vast. Han mirat sobretot de cercar les causes de la crisi mundial del sagrament del perdó, d'analitzar les "circumstàncies" en les quals viu el cristià avui i, per tant, les formes més apropiades per a la penitència en el nostre món, tot i mantenint la doctrina de sempre sobre aquest sagrament; tot plegat intentant explicitar com l'Església ha de complir amb la seva missió d'esser ella mateixa un "sagrament" o un lloc de reconciliació per a tot home.

Les constatacions, que els membres del Sínode han fet després d'haver escoltat les relacions de més de cent conferències episcopals, no han estat precisament optimistes. La disminució de la pràctica del sagrament de la penitència va lligada a la disminució de la consciència de pecat i de la responsabilitat personal en el problema del bé i del mal, de la justícia i de la injustícia que avui s'atribueix massa fàcilment sols a causes estructurals, a mancances en l'educació o a l'ambient social. La por davant de la vida i la inseguretat interior porten avui dia més a consultar el psiquiatra que el confessor.

Els bisbes han volgut fer front a aquestes realitats començant per una clarificació teològica sobre la penitència i el perdó. Què és el pecat i com el percep l'home modern? Després han repassat les diferents modalitats de la celebració de la penitència en l'Església des de fa uns deu anys. Així han reflexionat sobre la confessió individual, la celebració col·lectiva de la penitència, amb l'absolució personal a cada penitent i els casos en què es permesa l'absolució general.

La renovació de les formes legítimes del sagrament ha de portar també a potenciar els signes de la reconciliació per una presència més activa dels cristians en la recerca d'unes formes més justes de vida tant pels pobles com per la societat en la qual viuen i per una actitud efectiva d'ajuda desinteressada als més desvalguts.

Tot aquest cúmul de problemes no toquen sols qüestions de forma sinó la concepció que l'Església té d'ella mateixa i de l'home en general. Es tracta de la definició de l'home com a creatura de Déu i centre de la creació i de l'Església com a sagrament universal de salvació. Per a un tema de tanta transcendència el Sínode dels bisbes, com expressió i instrument de la col·legialitat, ha estat l'òrgan adequat.

Partint d'un tema que hauria pogut semblar purament intra-eclesial els pares sinodals han llançat una mirada, il·luminada per la fe, a la realitat més candent de l'home contemporani: l'escandalosa divisió entre els pobles rics del nord i els pobres del sud; la desproporció entre les despeses en armament —amb el risc fatal de conflagració mundial— i les que es destinen al desenvolupament del tercer món; les guerres cròniques, les conegudes i les oblidades; el terrorisme i els odis, etc. Tant de bo que aquest sínode representi una fita renovadora per a l'Església com a comunitat creient i penitent i com a llum per a la salvació de tots els pobles.

El cardenal Jean-Marie Lustiger arquebisbe de París.

¿Quin coratge no els caldrà als cristians...?

La pràctica del sagrament de la penitència, tal com nosaltres l'hem rebut de la tradició de l'Església corre el risc de caure en l'oblit per un temps la durada del qual es difícil de preveure. La por d'això no és pas quimèrica, ja que els sagraments tenen una història. Aquesta història és significativa del destí dels pobles cristians.

La pràctica de l'Eucaristia és motiu de reflexió. Durant molts segles, a les Esglésies d'Orient, com a les d'Occident, la recepció de l'Eucaristia pel poble es rarificà amb risc, a vegades, de desaparèixer. Aquest llarg període en el qual el cos eucarístic de Crist no ha estat repartit abundantment entre els batejats, també és el període en el qual el cos eclesial ha conegut les dramàtiques divisions que encara el fereixen. Al contrari, ¿no hi haurà un lligam entre l'accés facilitat al cos eucarístic per la comunió fre-

qüent i el naixement d'un ardent desig, d'una tenaç voluntat de treballar per la unitat del cos eclesial de Crist que es manifesta en l'Església catòlica amb el moviment ecumènic?

Si és veritat que avui correm el perill de veure arraconat l'ús del sagrament de la penitència i de la reconciliació, i especialment de la confessió personal dels pecats i del perdó personalment rebut, ¿no hem de considerar que això és per a l'Església una significativa prova del destí espiritual del nostre temps i de les seves temptacions, que l'Església du en la seva carn?

Hem entrat en un temps d'extrema violència que culmina amb l'amenaça d'una autodestrucció de la humanitat: els homes dubten que un acte personal pugui conjurar semblants forces col·lectives. ¿Quin coratge no els caldrà als cristians per creure en l'eficàcia del per-

dó rebut i compartit, que dona força per estimar els enemics, fills del mateix Pare del cel?

Hem entrat en un temps de massificació en el qual cadascú experimenta un sentiment d'impotència i d'irresponsabilitat a la vista del destí col·lectiu. Els homes dubten que l'ofrena secreta de llur llibertat sigui irreemplaçable per la humanitat. ¿Quin coratge no els caldrà als cristians per rebre de Crist la penitència i la compassió d'un cor contrit que els uneix a l'obra de la salvació del món?

Hem entrat en un temps de culpabilitat col·lectiva. Els homes dubten que una paraula personal de penediment pugui tenir alguna significació. ¿Quin coratge no els caldrà als cristians per rebre personalment de Crist redemptor l'esperança del perdó i la joia de la deslliurança amb què l'Esperit anticipa la Resurrecció?

passa a la pàgina 4

Catalunya
Cristiana

Redacció

Administració

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.

C/. València, 244, 2.º Barcelona-7. Tels. 215/2739 - 2805 - 2433

Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.

Subscripció anual: 2.500 pts.

Impressió: Promotora de Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L. Dipòsit Legal: B-14387-1979

Difusió
controlada
per O.J.D.

ve de la pàgina 3

L'Església, en la seva pràctica sacramental, és probada de la mateixa manera que el món ho és en la seva dignitat i les seves esperances. El Concili Vaticà II ha volgut que fos renovat el sacrament de la penitència, rebut de la Tradició expressada en el Concili de Trento. És sens dubte per raons

l·ligades a la conjuntura històrica del nostre segle que aquesta renovació no ha rendit els fruits esperats. És, sens dubte, amb raó que nosaltres som provats per aquest sagrament en el qual es juga de forma decisiva la responsabilitat personal del batejat pecador. És sens dubte per les mateixes raons que el nostre món és provat per la por anònima de la seva destrucció i el sentiment difús de la seva culpabilitat col·lectiva i incopiable.

En una nota escrita, lliurada al Secretariat, he proposat una reflexió sobre el lligam orgànic que uneix aquests dos aspectes que separa la crisi del nostre temps: —d'una part el que avui el món espera de l'Església, o sigui una actitud penitent pels errors i mancaments del passat, un compromís sociològic per la justícia i per la pau, i per tant per la reconciliació de la humanitat; —d'altra part la gràcia sacramental de deslliurament rebuda personalment per cada cristià penitent,

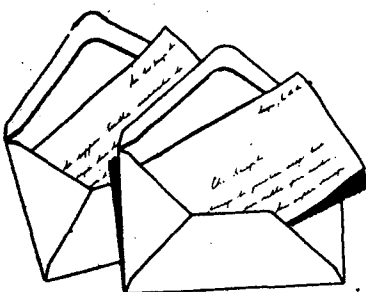
per la humil confessió dels seus pecats reconeguts i perdonats.

¿La conjuntura econòmica d'aquest fi de segle, no ens obliga a un gran coratge: a no deixar prescriure la tradició multisecular d'aquest sagrament tal com l'Església d'avui l'ha rebut, ans al contrari a desplegar tot el seu esplendor eclesial i la seva novetat personal? D'aquesta manera, els cristians, sempre lliurats a Déu, a llurs germans i a si mateixos,

treballaran sense descans per la força de l'Esperit, per compartir la reconciliació rebuda del nostre Pare del cel. D'aquesta manera l'Església farà fructificar els béns confiats pel Senyor a la seva administració, permetent als homes del nostre temps de trobar l'únic que és necessari, llum, esperança i amor.

Jean-Marie Lustiger
Cardenal-arquebisbe de París
(Intervenció en el Sínode dels Bisbes, 1983)

cartes

LA VIDA COM A DO

La necessitat que es té de viure tranquil pot ésser satisfeta sempre que hom no esperi viure massa bé; m'explicaré: al meu entendre crec que tenim la idea de la vida una mica torçada, ja que ens esforcem i anguniem, en creure que ens trobem amb la vida davant nostre com un problema, i llavors cerquem no sense tensió, una solució. De vegades fins i tot pensem haver trobat allò que podria semblar la clau de la vida i creiem aleshores estar tranquils, quan el que fem en realitat (moltes vegades sense adonar-nos-en) és topar de nou, trobant-nos enfrontats un altre cop davant del problema que en diem vida. Jo entenc que el que en realitat succeeix és que ens veiem o sentim vius davant de problemes i qüestions importants per la vida de l'home, però que no són pròpiament la vida de l'home.

Hi ha un corrent bastant estès i general en la societat que tendeix a considerar —de forma simplificadora i reduïtiva— la vida humana, com un tot global i envoltant en el qual nodrim la nostra raó, confrontant la vida (que és quelcom personal, subjectiu, íntim i propi) amb una mena d'organisme omnipresent, omnipotent i universal que està davant nostre amb una presència constantment inquietant i problemàtica; incordiant-nos i desafiant tots els nostres plans i projectes. A la meua manera de veure, la vida és tot al contrari a tot això, car precisament és ella la que conforma l'individu que viu la seva vida, i fa de la seva vida això o allò, però sempre indefectiblement a partir de la seva vida, i no enfront o

contra d'ella. És des de la vida personal i concreta de cadascú de nosaltres que fem això i allò altre, pensem així o bé d'aquella altra manera. La voluntat, els plans i projectes són generats per la vida; constituint tot plegat l'estructura real i vertadera dels nostres actes i fets.

Viure tranquil doncs, és possible si hom és conscient que es viu des de la vida personal com quelcom donat gratuïtament. Fer tot allò que vagi en aquest sentit i direcció, és contribuir i col·laborar amb tot allò que estigui a favor de la vida de l'home, entesa d'aquesta manera, i no com quelcom que ens fa patir i angoixar, que se'ns resisteix i se'ns mostra indòmit i aliè.

La vida com a problema, obstacle, oposició i àdhuc moltes vegades com un càstig, és al meu entendre una concepció errònia i poc solidària amb la vida de l'home.

Josep Sabater i Rodríguez

Agraïment a J. Carrera i Plana

Vull referir-me al bell article de J. Carrera i Plana per haver-lo escrit avui i ara, en uns moments en què els que no sols ens avergonyim, sinó que pensem que és una gràcia a tenir en compte, de confessar-nos creients i practicants de la fe dels nostres pares, són reconfortants els escrits com el ressenyat de Carrera i Plana; i em reafirmo en el seu apressament amb valentia i constància enmig de les tensions en què estem abocats a viure.

En alguns moments i des de fa temps, em dóna la sensació que d'aquí a poc tornarà a ésser "de moda" aquella trista frase dels anys 30 i que adesilara sentíem: "la culpa és del clero". I és que ben mirat i per desgràcia, les esquerres a casa nostra solen identificar-se, sota la temptadora capa de la llibertat religiosa i els drets humans, amb una exasperada fòbia per tot el que representi mantenir, educar, formar i reconduir les pròpies concupiscències, i per

contra, desarrelar el cultiu de les virtuts cristianes per tal de crear tal confusionisme que la joventut i els adults ensems, perdem les cartes de navegar i no sapiguem cap on hem d'anar.

D'aquí que em sembli d'urgent necessitat el vetllar per tal d'aconseguir que a totes les escoles particulars o no, d'EGB s'hi imparteixin les classes de religió preceptives perquè és descoratjador i motiu de recança moral el fet que els nostres nens no tinguin la més lleu notícia dels símbols de la nostra fe, de les virtuts cristianes, de

les veritats fonamentals de la nostra religió, en la que fórem batejats i no hem abjurat. És una responsabilitat de tots els creients que no podem defugir i aprofito les planes de C.C. per tal de dir que des dels bisbats o millor les parròquies, es promouguin grups d'adults capacitats i disposats a acudir a les escoles si cal, i impartir allí els coneixements i les beceroles de la nostra religió a la qual tenen dret els nostres infants. És un repte que ens han llençat i penso que caldria pensar-hi una estona.

Ben cordialment, una vegada més, vulgueu acceptar el meu suport per seguir endavant amb el nostre setmanari.

Jordi Monfort i Alabau

N. de R. Es publicaran, preferentment, les cartes escrites a màquina a doble espai i d'una extensió, màxim, d'un foli. La Redacció no es compromet a retornar les cartes no publicades ni a contestar-les particularment.

XVII VIATGE CULTURAL a

GRANOLLERS on visitarem el Museu instal·lat en un edifici notable, inaugurat el 1976. Conté seccions d'arqueologia prehistòrica ibèrica, grega i romana; numismàtica de diverses èpoques i països; ceràmica variada; pintura i escultura dels segles XV al XIX; armes del XVI al XIX; caixes de núvia del XVII; indumentària; art popular i oriental i, encara, un llarc etcètera. També veurem la Llotja.

DOLMEN DE "PEDRA GENTIL" a VALLGORGUINA, lloc tradicional de reunió de les bruixes. Acabarem la jornada a **ARENYS DE MAR** on visitarem el nou "Museu Marés" de puntes al coixí i blondes, instal·lat en un edifici adequat i amb nombroses peces exhibides, de molt interès.

PREU: 1.500 pessetes, que comprèn el viatge, el dinar al restaurant Keramell, de Vallgorguina i les entrades als Museus.

SORTIDA: A les 9 del matí, del carrer València xamfrà Balmes.

Viureu una estona agradable i bona, llegint

"SE HIZO INDIO"

Per José Ricart. Segona edició. Augmentada.

"L'impacte que m'ha deixat el llibre "SE HIZO INDIO" ha estat gran", va dir una periodista americana. Això mateix passa a molts lectors.

Distribuidora "La Horniga de Oro", Avgda. Portal de l'Àngel, 5.

Catalunya

ELS FUNCIONARIS S'ENFRONTEN A L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

El Comitè de Personal de l'Ajuntament de Barcelona ha acordat per unanimitat presentar un recurs contra el propi Ajuntament pels reiterats incumpliments efectuats per l'equip de govern en qüestions salarials.

L'anunci de la presentació del recurs contenciós-administratiu —acord adoptat per tots els sindicats integrants del Comitè de Personal— ha estat donat a conèixer a tots els funcionaris i personal contractat recentment. Fonamentalment la decisió del Comitè d'Empresa respon a l'impagament en matèria de jubilacions i els salaris-hora que, segons entén el Comitè, l'Administració Municipal ha incorregut. Les quantitats que es reclamen oscil·len entre les quaranta dues mil pessetes per a les categories laborals més baixes fins a les setanta una mil set-cents pessetes per a les més altes.

El ventall entre un i l'altre es contempla segons els coeficients i els horaris aplicables a cada funcionari i que com se sap, són de 35,40 i 44 hores setmanals.

EL PSC-PSOE EXPULSA DOS CONSELLERS

La Comissió de conflictes del Partit dels Socialistes de Catalunya ha expulsat del partit els consellers de Viladecans Àngel Batlle i Emili Berenguer per no acatar la disciplina del partit.

Els esmentats consellers s'oposaren a la moció de censura presentada fa un mes pel partit contra Miguel García Fenoja, últim batlle de la localitat, al qual ambdós consellers hi eren afins. També es varen oposar a la destitució de l'esmentat batlle.

UN MILER DE TREBALLADORS EN ATUR REPOBLARAN 750 HECTÀREES DE BOSC

Un miler d'aturats sense subsidi i amb una renda per càpita familiar molt baixa, repoblaran 750 hectàrees de bosc a Catalunya. Plantaran un milió i mig d'arbres.

Es un programa de recuperació forestal preparat pels departaments de Treball i Agricultura de la Generalitat. Aviat hi haurà una campanya informativa perquè els interessats acudeixin a l'INEM. La distribució serà aquesta: Barcelona, 600 persones; Lleida, cent-cinquanta; Girona, cent persones; Tarragona, cent-cinquanta. La repoblació s'efectuarà fonamentalment en boscos públics. Els particulars podran acollir-se al pla. L'hectàrea repoblada costarà d'unes noranta mil pessetes. El sou serà el del sector.

ELS ATURATS DEL BAIX LLOBREGAT OBREN BARS I CAFETERIES

La crisi industrial ha provocat que gran nombre d'aturats del Baix Llobregat destinessin els seus estalvis a l'obertura de comerços, que suposen més d'un terç de la xifra total d'establiments. D'aquest total, destaca la saturació pel que fa a bars i cafeteries.

El trenta cinc per cent dels mil tres-cents establiments comercials de Cornellà tenen el seu origen directe en situacions prèvies d'atur. El fenomen, que és extrapolable a tota la comarca del Baix Llobregat, pot semblar paradoxal, ja que amb la crisi general els comerços han augmentat espectacularment.

Nombrosos treballadors han aprofitat les indemnitzacions per acomiadament per posar un negoci familiar, bar o cafeteria.

Espanya

TOLEDO AMB AIGUA RACIONADA

Toledo entrà en la classificació d'alerta blava per manca d'aigua potable, ja que l'Ajuntament de la ciutat decidí tallar el subministrament d'aigua de les set de la tarda a les set del

matí. Els pantans de Torcón, a Guarajaz, dels quals es nodreix la ciutat, tenen aigua per a noranta dies i l'Ajuntament inicià les obres de transport d'aigua potable des del riu Algodó a Toledo.

CINC OBRES DE GOYA S'EXPOSEN PER PRIMERA VEGADA A SARAGOSSA

Cinc obres de Goya s'exhibeixen per primer cop en una exposició a Saragossa. Es tracta

de quatre dibuixos —un d'ells l'autoretrat nu descobert fa poc en els fons de la Reial Societat Econòmica d'Amics del País de Saragossa— i un oli. A més, s'exhibeixen a l'exposició unes cent obres d'artistes dels segles XVII i XVIII, totes elles propietat de l'entitat esmentada.

EL FRAU FISCAL PUJA A UN BILIO ANUAL

El ministre d'Hisenda va reiterar davant el Senat la seva coneguda afirmació que el frau fiscal se situa entorn d'un bilio de pessetes, precisant que les majors borses d'evasió tributària corresponen a les rendes no salarials. Boyer explicà les mesures ja adoptades per combatre el frau, i altres que aviat s'enviaran a les Corts amb la mateixa finalitat.

Món

ELS SOCIALISTES FRANCESOS, CONTRA LES MANIFESTACIONS PACIFISTES

El Partit Socialista francès ha decidit de no participar en les dues manifestacions pacifistes organitzades a París. El PS assumeix les teories del president Mitterrand, segons el qual "els míssils són a l'est i el pacifisme a l'oest". Els socialistes "vol·dríem més pacifisme a l'est perquè no hi hagués míssils a l'oest". Sobre les manifestacions, el PS diu que cal no deixar-se impressionar.

CENTENARS D'INDIS PERUANS, ASSASSINATS

Diversos centenars d'indis dels Andes peruans han estat assassinats des del mes de gener per les forces governamentals en la seva campanya contra la guerrilla maoista Sendero Luminoso, afirmà a Londres l'organització Amnistia Internacional. Sendero Luminoso ha assassinat també centenars de camperols, l'exèrcit peruà ha dit que enguany ha matat més de cinc-cents persones.

TORTURA I MORTS PER MOTIUS POLITICS A L'IRAQ

Amnistia Internacional (AI) ha informat que el govern iraquí tortura i executa per motius polítics. Al té els noms de cinc cents vint presos polítics executats des del 1978 o morts per la tortura des del 1976. També hi ha cent catorze persones detingudes entre el 1979 i 1982, de les quals les seves famílies no saben res.

VINCULACIÓ DE BANDES D'ASSASSINS AMB L'EXÈRCIT DE EL SALVADOR

Segons el diari nord-americà "The Washington Post", el president de l'Assemblea Constituent salvadorena i líder de l'extrema dreta d'aquell país, comandant Roberto D'Aubuisson, ha admès la relació entre les bandes d'assassins que operen lliurement al país i les forces armades.

ARA MATEIX...

La pau és en perill

"Som la primera generació, d'ençà del Gènesi, dotada de poder per a amenaçar l'ordre creat", han escrit els bisbes nord-americans en la seva carta col·lectiva sobre la guerra i la pau. És una convicció que molts expressen amb altres paraules, però que tothom comparteix avui. Una convicció terrible... Per això no té res d'estrany que els carrers s'omplin de manifestacions a favor de la pau i el desarmament, a les ciutats d'Europa que gaudeixen de llibertat per poder-les fer. Tanmateix, és també una qüestió complexa... El ciutadà sent que aquest problema el depassa, que la informació que li arriba està enterbolida sovint pel partidisme, que la seva opció natural per la pau pot ser manipulada. És en aquesta sensació d'inseguretat on cal cercar la tan migrada resposta dels barcelonins a la convocatòria pacifista del diumenge passat?

Per als cristians, adoptar una actitud sembla fàcil a primera vista: som portadors d'un anunci de pau a la terra. La nostra posició, doncs, sembla clara. Però si ens posem a pensar una mica, ens adonem que la realitat té replecs no gens fàcils d'il·luminar. Un pacifisme superficial ens ha fet ser, a vegades, vacil·lants en la conflictivitat social; en qüestions, per exemple, com el dret a la vaga, que la doctrina social catòlica avui reconeix, si bé amb condicions. I resulta curiós observar que molts que es manifesten ara a favor del desarmament, s'han queixat, des d'una altra perspectiva, del refús de l'Església a la revolució armada contra la violència estructural de la societat... Això vol dir que posseir com poseim una doctrina clara, l'Evangeli, no ens estalvia l'esforç difícil d'aplicar-la amb discerniment a situacions humanes fosques.

Que defensar la pau, no vol dir necessàriament arregar-se amb tothom que en fa bandera.

En aquesta línia són molt valuosos dos documents sobre el problema de la pau i el desarmament: el ja esmentat dels bisbes nord-americans, "El repte de la pau", i el dels bisbes de l'Alemanya Federal, "La justícia construeix la pau". No són simples proclames sinó que s'endinsen en l'entrellat de la situació real.

L'equilibri en armament entre els dos blocs, com a arma de mútua dissuació, és judicat així pels prelats americans:

—Podria ser considerat com moralment acceptable si es prenia no com un objectiu en si sinó com un camí cap al desarmament progressiu. Com ha dit Joan Pau II a les Nacions Unides (1982), cal no donar-se per satisfet amb aquest mínim, sempre susceptible d'un risc real d'explosió.

—Cap ús de les armes nuclears que violi els principis de selecció i de proporcionalitat pot ser propugnat dins una estratègia de la dissuació. No es pot intentar de fer cap mal moral ni per salvar la vida.

—La dissuació no és una estratègia adequada a llarg termini. Pot ser una estratègia només transitòria, acompanyada de la resolució d'arribar al control de les armes i al desarmament.

Els bisbes alemanys posen un accent especial en el discerniment de les causes que posen la pau en perill: injustícies socials, tractament injust de les minories, refús dels drets de l'home.

El lector interessat trobarà en aquests dos documents, extensos i precisos, la resposta a molts interrogants.

J. Carrera Planas

El Papa al·ludeix als temes tractats en el Sínode dels Bisbes

El drama de l'home i la seva aspiració al bé

El papa Joan Pau II ha assistit a la major part de les sessions del Sínode dels Bisbes que aquestes setmanes s'ha celebrat a Roma. No ha participat en els temes ni en les discussions, però en l'audiència general del dimecres 5 d'octubre va parlar del Sínode i de les seves finalitats. Publiquem els seus punts més importants.

"Per Crist, us preguem: reconcilieu-vos amb Déu" (2Cor.5,20). Estimats germans i germanes, aquestes paraules de l'apòstol sant Pau ens arriben espontàniament amb el pensament a un dels esdeveniments més importants d'aquest Any Sant de la Redempció, és a dir, l'Assemblea General del Sínode dels Bisbes, que durant aquests dies se celebra a Roma.

Més de dos-cents Pastors arribats aquí de totes les parts del món discuteixen sobre la "Reconciliació i la penitència en la missió de l'Església".

Ja en els seus documents preparatoris, el Sínode invita l'home a buscar les profundes causes del seu drama i a prendre consciència clara de la seva fragilitat, però també de l'aspiració al bé. Perquè —com ha posat de relleu el Concili Vaticà II— "els desequilibris que fatiguen el món modern estan connectats amb aquest altre desequilibri fonamental que enforça les seves arrels en el propi interior de l'home. (...) Per això, sent en si mateix la

divisió, que tantes i tan greus discòrdies provoca en la societat" (Gaudim et Spes, 10).

La iniciativa de Déu exigeix la resposta humana

Però el Sínode no s'atura aquí. També assenyalava el camí de l'alliberació de les cadenes del pecat, a allò que l'home interiorment aspira, i reclama la grandesa de la misericòrdia divina. Nosaltres pecadors, efectivament, ens convertim gràcies a la iniciativa de Déu: "Déu estava en Crist reconciliant el món amb ell" (2Cor.5,10).

La iniciativa misericordiosa de Déu es renova contínuament. La veu de Déu interpel·la tot pecador, com un dia a Adam després del pecat: "On ets?" (Ge. 3,9). I l'home és capaç d'escoltar la pròpia consciència. Si el pecat original ha deixat en ell profundes ferides, no ha corromput, tanmateix, la seva capacitat fonamental d'escoltar, amb l'ajuda de la gràcia, i de seguir la veu de la

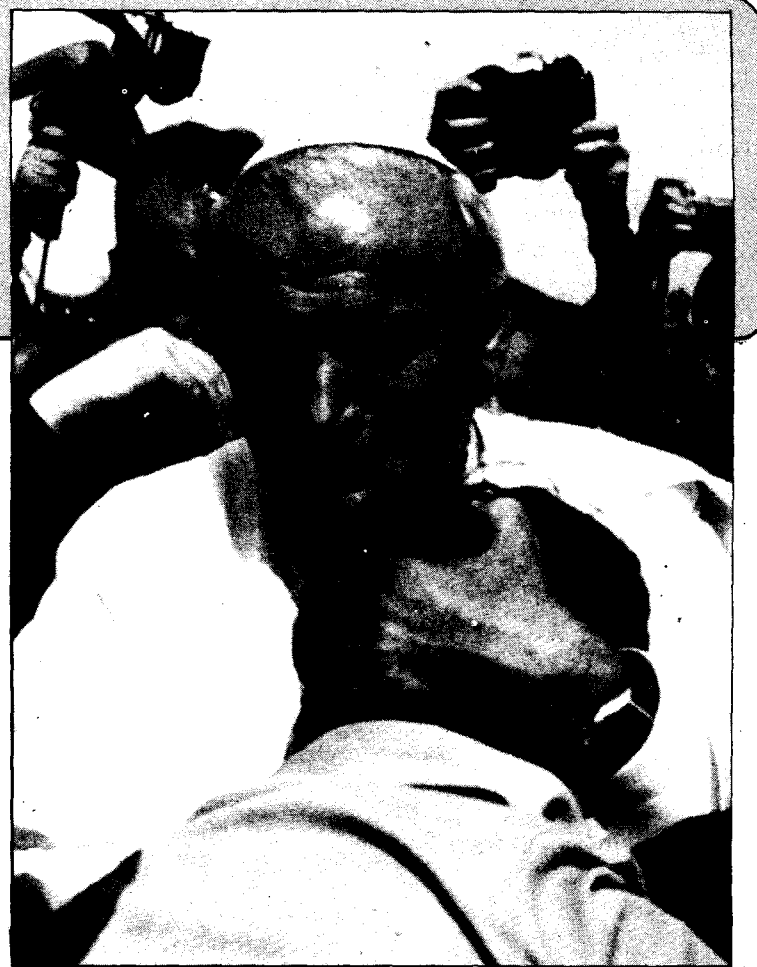
consciència, de separar el bé del mal, de dir com el fill pròdig: "M'aixecaré i aniré al meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra vós" (Lc. 15,18).

La iniciativa de l'amor misericordiós de Déu vers l'home alienat pel pecat exigeix la resposta de l'home, la conversió, el retorn a Déu, la promptitud per abraçar els germans, per confessar els propis pecats, per reparar les seves conseqüències i per conformar la pròpia vida d'acord amb la voluntat del Pare.

El Sínode, intèrpret de la penitència

El Sínode està cridat a profunditzar la importància de la redempció en la missió de l'Església i a estudiar els camins per un compliment cada vegada millor d'aquesta missió.

El Sínode està examinant com s'interpreta i aplica en l'Església la força renovadora del sagrament de la penitència, del brollat del costat traspassat del Salvador. Un do que ha estat durant segles, i avui encara ho és, font de renovació i de pau interior i exterior, instrument de maduresa i de creixement, escola de santedat, palestra de noves vocacions.

La conversió, inici de reforma de costums

En la conversió, ratificada i consolidada per aquest sagrament, té inici tota veritable i profunda reforma dels costums, de la vida i de la societat. Aquí es posen les bases per un nou ordre moral en la família, en el treball, en el camp econòmic, social, polític. Si és veritat que "del cor de l'home provenen els malvats propòsits", també és veritat que aquest cor és capaç d'escoltar la veu del Pare, de demanar i obtenir el perdó, de ressorgir a una vida

nova, de renovar-se a si mateix i l'ambient que l'envolta.

Demanem, doncs, tots a l'Esperit Sant que enforteixi els pastors units en el Sínode i els orienti en llurs deliberacions. Demanem que el mateix Sínode, celebrat aquest Any Jubilar de la Redempció, ajudi a totes les consciències a revifar el sentit de Déu i del pecat, a comprendre la grandesa de la misericòrdia de Déu i la importància del sagrament de la penitència per al creixement dels cristians, per a la renovació espiritual de l'Església, per a la guarició moral de la societat.

El Codi de Dret Canònic

Elogi a l'edició catalana

Tot just coneguda la notícia que ja estava a la venda l'edició catalana del nou "Codi de Dret Canònic", la primera cosa que vaig fer amb il·lusió d'infant amb sabates noves, fou anar a la llibreria i adquirir-ne un dels primers exemplars. Fou tanta la satisfacció, després de quatre mesos d'espera que, tot palpant la impressió encara fresca, amb goig l'hauria mostrat als vianants per fer-los participants d'una joia poc comuna. Ni l'anterior Codi de l'any 1917 havia merescut l'honor d'una traducció catalana, malgrat la novetat que llavors representà i la seva posterior utilitat fins els anys de la renovació conciliar. Independentment de la poca o molta gent que pugui interessar-li el Dret codificat de l'Església, el sol fet que la llengua catalana compti amb aquesta novetat, mereix que ho celebrem i ho proclamem. Cap altra comunitat autònoma, ni Euskadi, podrà fer-ho, almenys ara com ara. Pocs dies després que la comissió de quatre sacerdots juristes de Barcelona

n'havíem fet una revisió a fons per tal que el text català rebés la imprescindible aprovació de la Conferència Episcopal, en ordre a la publicació, a mitjans del passat mes de maig, vaig coincidir en unes reunions de juristes eclesials, amb els de la representació del País Basc i parlant d'aquest afer quedaren admirats, i lamentant que ells no poguessin preveure a casa seva una traducció a l'euskera.

És doncs un punt ben positiu per a Catalunya el que s'hagi pogut aconseguir l'edició. No era pas gens fàcil; i, encara que important, la principal dificultat no era de tipus econòmic.

Però és que a més, es tracta d'una tasca ben eixida, amb una traducció molt acurada, fins el punt que no puc estar-ne de valorar-la més favorablement que la castellana. La mateixa impressió el fa perfectament llegible; a dues columnes, una amb el text original llatí i l'altra, la versió catalana; la presentació, l'ampli índex analític, i tot el conjunt només mereix elogis. I si un petit

defecte, però accidental, se li pot retreure és que resulta un xic voluminós. Probablement és en això on ha tingut probablement més incidència el cost econòmic per tal de no fer-lo carregós als destinataris. Perquè cal reconèixer que també el preu és assequible a les butxaques normals.

Com a contrapartida al petit defecte de manejabilitat del volum es pot contraposar l'avantatge d'un més fàcil maneig pel seu ús a la taula d'un despatx, quan no s'ha de portar d'un lloc a l'altre. I també és cert que com a volum lluirà millor quan romangui a l'estanteria de la biblioteca, amb el lloc ben visible: **Codi de Dret Canònic**. Un bon testimoniatge per a la nostra època.

Tenen doncs ben merescut el reconeixement de tots, els indomables promotors d'aquesta iniciativa cultural, l'Abadia de Montserrat i la Facultat de Dret de la Universitat, canalitzada en la tasca callada i cons-

tant de dom Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat, i els professors Eduard Baget i Oriol Oleart.

Dom Cassià M. Just, Abat de Montserrat, en la presentació diu: "El Monestir de Montserrat s'honora a presentar a través del nostre servei de publicacions la versió catalana del **Codi de Dret Canònic**", com "un servei a Catalunya i també a la comunitat científica" i... "útil en les tasques pastorals, científiques o professionals, tant per l'aportació jurídica i filològica que representa com pels principis de justícia, bondat i equitat que vol promoure".

El cardenal-arquebisbe de Barcelona, doctor Narcís Jubany, hi ha posat un pròleg digne d'ésser tingut en compte, al costat de la versió de la "Constitució Apostòlica" que comença amb les paraules: "La Sagrada Disciplina Legal" del Sant Pare Joan Pau II, promulgadora del Nou Codi; i també del "Prefaci a l'edició típica".

Pel que fa en especial a la versió catalana, és remarcable el final del pròleg del doctor Jubany referint-se a la "transcendència de l'obra de sant Ramon de Penyafort, aquell dominic català que morí nonagenari en el convent de Santa Caterina de Barcelona. La influència de la seva col·lecció en la formació del "ius commune" dels països medievals i moderns, és ben notòria. A Catalunya, per exemple, hom no pot pas oblidar que el dret canònic de les decretals —i no pas el Codi de l'any 1917— fou supletori del dret català...". I conclou a títol personal, com també hem vist que ho feia el pare Abat de Montserrat: "...Un mèrit que hom no pot pas menysprear: aquesta edició catalana del dret de l'Església és una valuosíssima aportació a la cultura del nostre país i a la ciència jurídica de Catalunya".

M. Zayas
President del Tribunal
Eclesiàstic de l'Arquebisbat
de Barcelona

Vaticà dia a dia

Nous sants

Coincidint amb el cinquè aniversari de la seva elecció al Pontificat, el dia 16 d'octubre Joan Pau II canonitzà el religiós caputxí croata Leopold Mandić.

El 30 d'octubre seran beatificats el trinitari basc Domingo Iturrate Zubero, el metge sicilià Giacomo Cusmano i el també caputxí romanès Jeremies de Valaquia.

El Papa anà al cine

Durant el passat estiu els organitzadors de les festes de Sant Sebastià a Castel Gandolfo sol·licitaren el pati interior de la residència papal per projectar la pel·lícula "La Bíblia", de Carne.

El Papa assistí, amb els veïns del poble a la projecció de la pel·lícula, que tracta gairebé exclusivament dels mosaics de la catedral de Monreale (Sicília).

Joan Pau II felicita Walesa

Lech Walesa el líder del sindicat Solidaritat, guardonat amb el premi Nobel de la Pau, ha rebut un telegrama del Papa, que, "premia —diu entre altres coses— la voluntat i els esforços realitzats per resoldre els difícils problemes del món obrer i de la societat de Polònia".

L'Osservatore Romano ha reaccionat amb prudència, aquesta vegada. No féu cap comentari a la concessió del Nobel, encara que oferí la notí-

cia en lloc destacat de la portada. El cardenal Glemp, per la seva banda, s'ha mostrat discret i ha preferit guardar silenci. En el seu paper de mitjancer entre Solidaritat i el Govern polonès es veu obligat a mantenir un to diplomàtic per molta alegria que hi produeixi l'esdeveniment.

Moren els cardenals Cooke i Renard

El cardenal Terence Cooke, arquebisbe de Nova York morí el propassat 6 d'octubre, als seixanta-dos anys d'edat, a conseqüència d'una leucèmia que patia des de feia anys. La malaltia s'havia agreujat el passat mes d'agost.

Nascut en un barri humil de la ciutat de Nova York, fou ordenat sacerdot l'any 1945 pel cardenal Francis Spellman. Graduat en Ciències Socials, fou professor durant dotze anys a la Universitat de Fordham.

El 1957 fou nomenat secretari personal de monsenyor Spellman. Designat bisbe auxiliar de Nova York el 1965, fou promogut arquebisbe de la ciutat el 1968, a la mort de monsenyor Spellman.

També morí sobtadament, el cardenal Alexandre-Charles Renard. L'ex-arquebisbe de Lió i antic primat de França comptava setanta-set anys d'edat i des de feia dos anys havia renunciat al seu càrrec per raons de salut.

Després d'aquestes dues defuncions el Col·legi cardenalici queda reduït a 130 membres, 33 dels quals compten més de vuitanta anys d'edat.

A l'audiència del Papa al President del Govern espanyol

L'avortament i la LODE, van ser tema de l'entrevista

Vint-i-cinc minuts va durar el col·loqui privat, de Joan Pau II amb el President del Govern espanyol, Felipe González, el dia 15 d'octubre, festa de santa Teresa. Van parlar sense intèrprets, i la visita per primera vegada es va celebrar en una sala al costat de l'aula del Sínodo dels Bisbes, en comptes de ser en la biblioteca privada del Sant Pare, on tenen lloc les trobades papals d'alt nivell.

El que van tractar Joan Pau II i el President del Govern espanyol, s'ha d'endevinar a través del que els dos interlocutors han comunicat. Atenent-nos al portaveu vaticà, el comunicat és sever i es refereix a l'avortament i a la LODE (la llei sobre l'educació), i recordà clarament la doctrina catòlica en aquests punts que el Papa expressà també en el seu viatge a Espanya, concretament a Madrid.

Segons l'agència EFE, Eduardo Sotillos, portaveu del Govern socialista, va reconèixer que l'intercanvi de punts de vista mantingut pel President González amb el secretari d'Estat del Papa, cardenal Casaroli, es va fer patent la "total discrepància d'ambdós en els temes que incumbeixen a les relacions de l'Església i l'Estat a Espanya.

El cardenal Martini, relator de la segona fase del Sínodo dels Bisbes

Una síntesi de les intervencions

Una setmana decisiva pels treballs del Sínodo dels Bisbes celebrat a Roma ha estat la setmana la que els pares sinodals de tot el món han pogut expressar la seva opinió. Els bisbes van arribar a Roma amb ganes de "fer-se sentir". I cal dir que han parlat molt i bé, i amb total llibertat.

Les 179 intervencions orals i les 54 per escrit, van constituir un dossier ric i ampli de suggeriments tant en l'ordre doctrinal, com pastoral i fins i tot com a signe de presa de possessió.

Relació del cardenal Martini

La síntesi de les intervencions constitueix una prova per

aquell que l'ha hagut de fer. Ha estat un treball molt costós, però ric en contingut. Aquesta relació ocupa 25 folis i es configura en trenta preguntes.

Sobre aquest esquema van començar després els treballs de dotze grups lingüístics: tres per l'espanyol, tres per francès, tres per l'anglès i, un respectivament, per l'italià, el llatí i l'alemany.

Observa el relator que la comunió fraterna és una fita que no ha estat mai realitzada encara plenament a l'Església. Es va parar en el procés de ràpid abandonament de la confessió individual, reconeixent com a causes del fenomen "omissions i abusos dels sacerdots i superficialitat i abandonament dels fidels", sense

oblidar l'evolució dels costums i de les mentalitats, que demanen una reforma de la praxi pastoral de l'Església. El ministeri de la penitència apareix de certa manera amenaçat —va dir— per la crisi de credibilitat de sofreix l'Església, com altres institucions, les causes i els motius, els va enumerar així: el llenguatge de la catequesi s'ha fet poc comprensible per l'home actual. Algunes veritats cristianes, com les que es refereixen a l'últim destí de l'home. Les divisions que torben la mateixa vida de la comunitat cristiana fan menys creïble la seva missió de reconciliació.

Sobre la qüestió de l'absolució general va assenyalar que, més enllà de la determinació

objectiva de les situacions que realment configuren el cas de greu necessitat, permet l'obligació de celebrar la penitència comunitària amb absolució

general de forma que faci possible una afectiva ajuda al creixement de la consciència personal del cristià.

PEDRO ROVIRA
GRANDES VINOS Y BRANDY

Barcelona

Missa pels difunts de la Ciutat.— El proper dimecres, dia 2 de novembre, solemnitat dels fidels difunts, se celebrarà a la Santa Església Catedral, a les 7 de la tarda, una Missa en sufragi de les persones finades a la nostra ciutat en el decurs de l'any, presidida pel nostre Sr. Cardenal-Arquebisbe. S'invita a tots els fidels barcelonins, y especialment als familiars dels difunts.

Curs per a professors de Religió a EGB.— L'organitza l'Institut de Teologia de Barcelona, a partir del dia 2 de novembre, per a l'obtenció de la Declaració Eclesiàstica d'Idoneïtat per a l'ensenyament de la Religió. El curs consta de 100 hores, dedicades a Pedagogia i Didàctica. Es farà els dimecres i dijous de les 18,30 a les 19,15.

Recés-cap de setmana i Tanda d'Exercicis.— L'Obra d'Exercicis Parroquials, amb col.laboració amb la Parròquia de Santa Maria del Mar, organitza un Recés-cap de setmana, de caràcter general, pel proper mes de desembre, des del divendres 2 (nit) fins el diumenge 4 (tarda), a la Casa d'Exercicis de Sarrià, dirigit pel P. Sobrero S.J. També en el mateix lloc se celebrarà una tanda d'Exercicis en complet recés, per a senyores i senyoretas, del 14 al 18 de novembre, dirigit pel P. Sánchez, S.J. Per informació i inscripcions: O.E.P., c/. Durán i Bas, 9, tel. 301 16 26 i 318 60 97, i a la parròquia de Santa Maria del Mar, 310 23 90.

Concurs Literari sobre Nadal.— El convoca la Parròquia de la Sagrada Família. Poesia i prosa, en català i castellà, per a infants i per a adults. Les obres han de presentar-se a l'esmentada parròquia fins el 4 de desembre. Informació i normes

per concursar: Parròquia de la Sagrada Família, c/. Provença, 450, tel. 236 69 33.

Associació d'Adoradors. Esclaves del Sagrat Cor.— El proper dia 3 de novembre, RECÉS. Reflexió, oració i celebració de l'Eucaristia. A les 5 de la tarda, a la capella interior.

Dia d'Espiritualitat i Germanor.— Se celebrarà el dia 6 de novembre, organitzat per OFICINISTES O.C.O., c/. Ramblas, 122, recordant la visita del Papa, amb Laudes i celebració de l'Eucaristia a les 11; conferència del Dr. Joan E. Jarque, Delegat de l'Apostolat seglar i director de "CATALUNYA CRISTIANA", sobre "IMPRESSIONS PERSONALS DEL PAPA", a les 12. A les 2, DINAR DE GERMANOR. Tarda, a les 5, projecció de diapositives i pel.lícules del viatge realitzat a l'estiu.

Grups d'Oració i d'Amistat.— Diumenge, 6 de novembre, a les 5 de la tarda i al Col.legi de Sant Vicenç de Paül, c/. de les Carolines, 18: RECÉS commemoratiu de l'aniversari de la vinguda de Joan Pau II al nostre país. Dirigirà l'encontre Mn. Francesc Raventós. Tothom hi és invitat.

Pelegrinatge a Montserrat.— L'organitza el "Club juvenil-Balmes 100", del temple de Ntra. Sra. del Perpetu Socors, pels propers dies 5 i 6 de novembre. Els joves sortiran el dissabte 5, a les 17 h., del c/. Balmes, xamfrà Provença. Els demés, el diumenge 6, a les 9 h. del mateix lloc. Tots plegats es reuniran a Montserrat per celebrar l'Eucaristia i guanyar el Jubileu. Tornada: sobre les 18,30. Per informació: PP. Redemptoristes, tel. 215 13 97.

"L'obediència dels religiosos."— Curset organitzat per la Unió de Religiosos de Catalunya. Tots els divendres de novembre i els dies 2 i 9 desembre, de 7,30 a 9, a

Rosselló, 223. Les conferències seran donades per Josep Rambla i Pere Codina. Informació: tel. 218 42 95.

Moviment Cristià de mestres.— Trobada el dia 6 de novembre, al carrer Llúria, 7, 1r., de 10 a 1 del matí. Tema: "La relació mestre-mestre", a càrrec de Josep Jarque. Informació: Montse Sardà, tel. 253 44 99.

Divina Litúrgia en ritu bizantí.— El Grup IRINI del Centre Ecumènic us invita a la propera celebració el diumenge, dia 6 de novembre, a les 10,30 del matí. C/. Girona, 38, MM. Reparadores.

Oratori de Sant Felip Neri de Gràcia - C/. del Sol, núm. 8.— Organitzat per l'Arxiprestat de Gràcia, tindrà lloc un cicle de conferència a càrrec del Delegat diocesà de Pastoral Sagramental i Litúrgia doctor Pere Tena i Garriga, sobre els temes: 1.— La litúrgia celebra el misteri de Crist; 2.— La litúrgia és una celebració de l'Església; i 3.— Paraula i Signes, els dimarts 8 i 22 de novembre i 6 de desembre, a dos quarts de deu del vespre.

Centenari de l'edifici del Seminari (1883-1983). Trobada d'antics alumnes acompanyats de llurs famílies.— El dia 12 de novembre vindrà, en l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona, c/. Diputació, 231. A les 11 del matí, tornarem a resseguir les dependències del Seminari, claustres, classes, biblioteca, museu bíblic, museu de ciències naturals, patis de joc, etc.; a les 12,30, celebració de l'Eucaristia presidida pel cardenal-arquebisbe doctor Jubany acompanyat per professors i superiors; a les 14 h., dinar de germanor i sobretaula; a les 16 h., exposició commemorativa: "Passat, present i futur del Seminari". Per informacions, adreçar-se al senyor Ros, telèfon 253 89 57.

Benedicció del nou local d'"Ajuda a l'església necessitada"

El propassat dia 12 d'octubre, el cardenal-arquebisbe de Barcelona doctor Narcís Jubany, beneí el nou estatge de l'obra pontifícia "Ajuda a l'Església necessitada", situat a Travessera de Dalt, 24, ent. 1 er. 2.ª, tel. 237 37 63. Barcelona-24.

L'acompanyaren la secretària general de l'obra, senyoreta Antònia Willemsen, vinguda expressament de Königstein (Alemanya) en representació del president, l'arquebisbe Henri Lemêtre i del fundador i actual assessor espiritual, pare Werenfried Van Straaten.

També assistiren els membres del Consell nacional, el pare Alfonso López Quintás, president; José María Sánchez Menéndez, director; assessor espiritual, pare Jaime Tuhores; delegat diocesà de Missions, mossèn Jordi Jorba; i el responsable a Catalunya, Ernest Coll i Vinent, així com nombrosos amics i benefactors.

"AJUDA A L'ESGLÉSIA NECESSITADA" és una obra catòlica internacional, aprovada canònicament pel papa Pau VI el 1964, única en el seu gènere pel seu caràcter d'ajuda pastoral a l'Església perseguida i amenaçada en els països del teló d'acer i del tercer món.

Pels que no han tingut l'oportunitat de conèixer l'esmentada obra, publiquem un extracte de l'informe anual del 1982 d'ingressos i destí de subsidis.

Informe anual 1982 - Origen dels ingressos

Aquí s'indica la procedència dels vostres donatius, a través de les diferents accions, canals o fonts. Valor en dòlars.

Fonts i accions	Quantitat	Percentatge del total
1. Resposta al Butlletí	30.060.206	68,1%
2. Honoraris per a intencions de Mis.	3.925.822	8,9%
3. Capelles mòbils (donatius en espècie)	7.499.363	17,0%
4. Predicacions	1.376.558	3,1%
5. Venda d'objectes de recuperació	120.859	0,3%
6. Llegats i herències	1.160.081	2,6%
TOTAL	44.142.889	100,0%

El Butlletí continua essent la nostra font inexhaurible. Envieu-nos direccions d'amics als qui pugui interessar rebre exemplars de prova. Són cada vegada més els benefactors que ajuden l'Església necessitada amb legats i herències. Per l'oració agraïda dels pobres, aquestes persones que fins i tot els ajuden des d'ultratomba, poden confiar en la misericòrdia de Déu i en una recompensa eterna al cel. Entreguem les intencions de Missa a sacerdots pobres de l'altra banda del Teló d'Acser i de països de missió. Per a ells representa una ajuda indispensable per a llur subsistència i per a vosaltres una font de gràcia.

Informe anual 1982 - Destí dels subsidis

Aquest quadre mostra la quantitat dels vostres donatius que hem pogut assignar als diferents tipus de projectes, quant s'ha repartit entre els refugiats, quant a l'Església perseguida i amenaçada i les quantitats trameses a cada un d'aquests grups en els diferents continents. Valor en dòlars.

La nostra ajuda per a	Refugiats	Església perseguida	Església amenaçada	Total	% del total
Culte i catequesi	843.221	1.542.607	2.596.558	4.982.386	12,6%
Donatius en espècie	305.607	1.734.107	5.459.649	7.499.363	19,0%
Edificis de culte	381.467	2.625.837	5.423.820	8.531.124	21,6%
Apostolat en premsa i ràdio	96.071	555.210	1.970.801	2.622.082	6,8%
Subsistència sacerdots	234.664	4.196.229	1.854.044	6.284.937	15,9%
Seminaristes i estudiants	347.773	1.602.975	1.251.066	3.201.814	8,2%
Motorització de l'apostolat	148.828	496.179	1.516.787	2.161.794	5,5%
Libres teològics i litúrgics	53.458	696.324	138.625	888.407	2,2%
Ajuda socio-caritativa	960.476	1.156.833	1.207.598	3.324.907	8,4%
TOTAL	3.371.565	14.706.301	221.418.948	39.496.814	100,0%
Distribució de l'ajuda:					
a l'Europa de l'Est					
a l'Àfrica	---	13.146.577	---	13.146.577	33,3%
a l'Àsia	281.093	960.386	7.401.926	8.643.405	21,9%
a l'Amèrica Llatina	174.106	580.804	2.897.600	3.652.510	9,2%
a l'Europa Occidental	233.091	18.534	8.623.835	8.875.460	22,5%
Intercontinental	2.683.275	---	1.856.863	4.540.138	11,5%
TOTAL	3.371.565	14.706.301	21.418.948	39.496.814	100,0%

* L'ajuda Intercontinental es refereix a programes radiofònics, projectes d'estudi, centres de formació, congressos, etc. que beneficien a més d'un continent.

Per a millor informació, invitem a omplir el requadre adjunt. Rebreu gratuïtament durant un any, el nostre BUTLLETÍ bi-mensual.

Agraïrem la col.laboració personal de sacerdots, religiosos i estudiants teòlegs.

Moltes mercès!

Agraïrem envii el seu Butlletí a:

Noms i cognoms .....
Carrer i número .....
Localitat ..... D.P. ....
Província .....

Noms i cognoms .....
Carrer i número .....
Localitat ..... D.P. ....
Província .....

AJUDA ESGLÉSIA NECESSITADA - Delegació de Catalunya
Travessera de Dalt, 24, ent. 5 - Tel. 237 37 63 - BARCELONA-24

Diumenge, 13 de novembre del 1983 COL.LEGI DE JESÚS-MARIA Passeig de Sant Gervasi Matí, 9,30 a 14 hores

DIADA DE LES O.O.C.D.

- Organitzat per la Conferència de les Organitzacions Catòliques Diocesanes, els catòlics de la Diòcesi de Barcelona tindrem, el dia 13 de novembre, pel matí, una trobada fraternal i festiva.
- Volem coneixen's, intercanviar, conèixer, pregar junts.
- Es parlarà de l'Any Sant de la Redempció, que estem celebrant, i també hi haurà música i sardanes.
- Cada Associació i Moviment tindrà un "stand" per exposar plàsticament els seus objectius, les seves motivacions, les seves realitzacions.
- Per acabar, ens unirem en la celebració de l'Eucaristia, presidida pel nostre bisbe, el cardenal Jubany.
- Encara que no pertanyis a cap Associació o Moviment, vine també tu. T'esperem.
- US ESPEREM A TOTS!

Recordeu: 13 de novembre
Col.legi de Jesús-Maria, de 9,30 a 14 hores.

Tarragona

Té 65 missioners escampats arreu del món

La Missió al Zaire, dimensió ecumènica de l'Església tarragonina

TARRAGONA.— La diada del DOMUND ha tingut, enguany, a l'Arxidiòcesi de Tarragona, un caire especial a conseqüència, precisament, de la tasca evangelitzadora endegada a la Missió diocesana establerta al Zaire. La creació d'aquesta missió a terres d'Àfrica constitueix un dels esdeveniments més importants de la dimensió ecumènica de l'Església de Tarragona.

Aquesta és, veritablement, una "obra de tots" que ha assolit ja una veritable fermesa, tot rebent el suport de l'Arxidiòcesi. En la diada del DOMUND, però, calia fer un breu resum o balanç de l'acció missionera de l'Arxidiòcesi que, segons les dades facilitades a CATALUNYA CRISTIANA pel Delegat Diocesà de Missions, mossèn Xavier fort, compta amb 65 missioners. "Un nombre important que palesa l'esperit missioner de la diòcesi."

També les aportacions dels fidels per a les diferents campanyes missioneres són veritablement importants. L'any passat es recolliren 5.682.839 pessetes adreçades a l'actuació al Tercer Món. Per altra banda, cal esmentar també la col·laboració i aportació econòmica de tota l'Arxidiòcesi per a atendre les necessitats més urgents i peremptòries de la missió establerta al Zaire. "En aquests moments, hi ha un seguit de prioritats que, amb l'ajut de tots, podem atendre. El nostre propòsit és el de dotar la missió d'una ambulància i d'un dispensari, punt aquest últim que podríem aconseguir mitjançant "Mans Unides"...

Segons explica mossèn Xavier Fort, també es vol endegar una campanya de promoció de la dona. "Això comportaria, concretament, enviar el Zaire màquines de cosir com a eina bàsica per a aquesta promoció. "Sense oblidar el caràcter genèric que tingué la diada del DOMUND, enguany, però, cal remarcar aquesta ampla relació de necessitats de la Missió diocesana, sorgida com a conseqüència directa de la ja esmentada vocació ecumènica de l'Església de Tarragona que obre així nous camins d'evangelització a les llunyanes terres africanes.

Centenari dels Claretians

El dilluns, dia 24, es commemorarà solemnement a Tarragona el centenari de la presència dels Claretians a Tarragona. Tot i que aquesta efemèride s'acomplí el passat dia 10, la commemoració oficial tingué lloc aquest dilluns amb la solemne Eucaristia que presidí el Sr. Arquebisbe, Dr. Ramon Torrella i Cascante. A les set de la tarda, concretament, a l'Església de Sant Agustí, tingué lloc aqueste celebració, tot coincidint així amb la festa patronal de Sant Antoni Maria Claret.

Són, doncs, cent anys de presència permanent i fructífera dels Claretians a Tarragona, on s'establiren el dia 10 d'octubre del 1883 a la casa número 22 del carrer de Sant Llorenç. El motiu de la seva vinguda a Tarragona fou el compliment de la voluntat de l'Arquebisbe Dr. Benet Vilamitjana que els Claretians tinguessin cura de la formació espiritual dels seminaristes. Aquesta tasca en el seminari de Tarragona fou encapçalada pels PP. Juanola i Casas. Des de llavors, han estat nombrosos els Claretians que han tingut cura de diverses càtedres al Seminari, convertit en Universitat Pontifícia al 1897.

Evidentment, la tasca dels Claretians no ha romàs reduïda a l'ensenyament. Els Claretians es dedicaren també a altres activitats apostòliques a Tarragona. L'any 1951, però, els superiors de la Companyia de Jesús decidiren suprimir la seva casa de Tarragona, raó per la qual el Cardenal Arriba i Castro oferí l'església que aquells regentaven als missioners Claretians. Aquests es feren càrrec de l'església del Sagrat Cor o de Sant Agustí el 8 de setembre del 1951, encetant així una nova etapa de la seva centenària presència a la ciutat.

L'actuació dels Claretians ha estat mantenir el culte i ornamentar l'edifici. S'han construït altars laterals dedicats a la Puríssima, Fàtima i Sant Claret. També s'ha reformat el presbiteri segons la normativa litúrgica alhora que s'ha millorat la il·luminació i els serveis auditius, junt amb la renovació del paviment. La Comunitat dels Pares Claretians ha resumit aquest centenari amb aquestes paraules: "Els cent anys d'estada dels Claretians a Tarragona es poden incloure en la paraula estimació. Estimació dels tarragonins al Claretians i dels Claretians als tarragonins".

Restauració del campanar de la Masó

Restauració del campanar de la Masó

L'Ajuntament de la Masó ha redactat un projecte per a la restauració del campanar de l'església parroquial, de la qual n'està totalment deslligat, tot formant així una unitat arquitectònica. Amb un pressupost de dos milions de pessetes, s'ha previst una sèrie d'obres de les quals cal remarcar la reparació de la part de cúpula enfonzada; reposició del revestiment ceràmic; restitució de l'estàtua d'un àngel que coronava el campanar; neteja de l'escala interior, etc. La realització d'aquest projecte permetrà així recuperar un element important del patrimoni monumental de la vila de la Masó.

Josep Sabaté

Els fidels tarragonins aporten una cooperació econòmica prou important a la tasca evangelitzadora.

PENSANT-HO BÉ

"Cap on el cor s'encamina, el peu camina"

No hi ha dubte que la facultat de conèixer i el poder d'estimar, desplegats en llibertat, són el camí fonamental de la realització de la persona. Si la primacia pertany al coneixement o a l'amor que ho discuteixin els savis. Em sembla que en això passa que, "una mà renta l'altra i les dues la cara". Tots tenim una llarga experiència de la íntima inter-relació entre cap i cor. Les idees guien la persona però el cor la fa caminar. El cap concep i el cor existencialitza. Sense idees la persona no sap per on navega; però sense el cor les idees resten immòbils a l'andana. Les conviccions mentals d'al·luvió si no esdevenen cordials no seran mai autèntiques. Ambdós, cap i cor, donen vida als pensaments de l'home. Per això és tan important tenir les idees clares i el cor net.

Una idea val per a una persona en la mesura en què atreu la seva adhesió cordial. La idea més sublim és una idea morta si el cor de la persona no l'acull. "El cor té raons que la raó no entén", deia Pascal. És que les idees esdevingudes cordials s'engrandeixen fins ultrapassar els esquemes purament teòrics i racionals. Una idea serà sempre més pobra que una vida.

"El cor m'ho deia, el cor m'ho diu", són paraules que expressen dues coses: Que hi ha un coneixement intuïtiu propi de l'esperit de l'home; i que una idea esdevinguda cordial és sempre viva i interpellant. "Cor que vols, cor que desitges", diem d'aquell que aparentment pot satisfer al seu aire les apetències del seu cor. Tanmateix és la insadollable set i fam del cor humà allò que exaspera molta gent. Que el tedi, el vici i la necessitat s'apoderin del cor de l'home, a part que la persona esdevé un deplorable titella, està ben comprovat que no és cap solució. Els creients, humilment, procurem fer nostre el pensament de sant Agustí: Déu és el més íntim a la nostra intimitat, i el nostre cor està frisós pel gaudi de la seva plenitud. I és que, d'alguna manera, allò que desitgem, ja ho coneixem, i allò que cerquem ja ho hem trobat.

"Cap on el cor s'encamina, el peu camina." "Allà on hi ha el vostre tresor, allà hi ha el vostre cor", diu l'Evangeli. Primer engendrem les idees, després tracem els senders. El que neix a fora, abans s'ha covat a dins. En realitat, si volem saber el què som, mirem el què estimem. Les nostres idees ens defineixen, els nostres amors encara més. Un signe inequívoc de la presència del pecat i del mal al cor de totes les històries és, precisament, que tot i conèixer allò que és ver, just i bo, tanmateix obrem el mal. Són paraules de sant Pau. També m'impressionen les paraules de Nietzsche: "Amb nobles paraules ompliu la vostra boca, ¿tal vegada hem de creure, farsants, que el vostre cor es desborda?". És clar que les primeres són dites amb dolor i amb esperança, i les segones amb despit.

El cristià no és cap babau. Sap que no tot el que lluu és or de vint-i-dos quirats, o fast de virtut, que la vilitat i la grandesa de l'home rau en el seu cor, i que una cosa és apareixer i l'altra ésser. No podem esclotellar el cor com una castanya per escatir el seu misteri; però el pecat i la passió boja tenen senyals que no enganyen. L'ascetisme cristià no és pur voluntarisme, moralisme o disciplina espartana. És un treball pacient i continuat, sota l'acció de l'Esperit, per verificar i autenticar les pròpies intencionalitats, i endegar la vida per camins de veritat i de bé.

Amics, les malalties del cor són de mal rosegar. I no és bo viure amb l'ai al cor. Tampoc és bo deixar que el mal ens esmusi el cor i voler-ne després recollir els capsipuntes i aquí no ha passat res. Pensem les paraules de Pau: "Si el vostre cor us condemna, Déu és més gran que el vostre cor". I, sincerament, obrim-nos a la seva Veritat i al seu Amor. Ell ens farà un cor nou i fort per creure, esperar i estimar, sense defallir.

Xesc Soliu

VINUM MISSAE PEDRO ROVIRA

Comandes a IBVIC, carrer Ausiàs March, 130
Barcelona. Telèfon 245 85 43.

Al servei del jovent mitjançant el temps lliure, l'esplai i el muntanyisme

Andorra: "Aina" celebrà el dia del monitor

LA SEU D'URGELL. — "AINA", és el nom d'una institució andorrana i d'Església al servei de l'educació dels joves i dels infants mitjançant el temps lliure, l'esplai i el muntanyisme. La seva seu és a la casa de colònies de Canillo, Principat d'Andorra, popularment coneguda per AINA. L'ànima, mossèn Ramon Rosell, i el seu equip de monitors.

Els dos mesos d'estiu dedicats a colònies i campaments bé mereixen unes temporades tardorals de revisió i d'acció de gràcies. També una bona alifara per celebrar la fructuosa collita, ja en els graners de la joventut andorrana. Per això el tercer cap de setmana de setembre AINA ha volgut celebrar per primer cop el "Dia del monitor". Ultra l'acció de gràcies, la diada dona lloc per a la revisió de les activitats realitzades durant l'estiu i també per a la convivència entre els monitors dels diferents torns de colònies.

La trobada s'inicià amb un treball sobre un qüestionari de revisió personal. Després de preparar les respostes sota els pins del bosc de les Fonts, hi ha hagut la trobada general. Després del sopar del dissabte els monitors van veure l'audiovisual "La gran notícia", comentat després també en grups. El diumenge de bon matí va ser preparada la missa d'acció de gràcies celebrada, amb els feligresos del poble, a l'església parroquial de Canillo. Després sardanes i un partit de futbol, acabant amb un dinar de germanor a l'esplanada d'AINA. Podem dir que la diada ja resta institucionalitzada.

Més restauracions

Fa poc informàvem de les im-

Un moment de l'amical trobada.

portants obres de restauració que s'estan realitzant a la Vall d'Aran, particularment a Tredòs, en l'església de Cap d'Aran. Benauredament la restauració és notícia en la nostra —anava a dir romànica— diòcesi.

El dia 2 d'octubre un altre cop festa gran a Ponts, al Mig Urgell. Els "Amics de Sant Pere de Ponts" tiren endavant la seva obra admirable de consolidació i restauració de la col·legiata, amb l'ajuda de la Generalitat de Catalunya. Gairebé és un treball de recuperació. Han assolit una meta remarcable en el seu esforç; la coronació de la re-

construcció de la torre-campanar. El diumenge, dia 2 a les 11 del matí van celebrar l'Eucaristia en l'interior del temple, després hi hagué una explicació sobre les obres realitzades i finalment la benedicció del campanar. Als actes hi assistí el Sr. Jordi Bonet, Director General del Patrimoni Artístic de la Generalitat de Catalunya. Una obra del poble i celebrada també per tot un poble en festa pel seu art, que és un tros de la seva història.

Una altra obra important s'ha realitzat a Useu, un poblet del Pallars Sobirà, molt a prop de Gerri de la Sal. Actualment hi resideixen solament tres famílies i un grup de joves. Aquest estiu amb

altres famílies originàries del poble, que hi estiuegen, van decidir fer el necessari per no deixar enrunar la seva església. Aprofitant l'estada en el poble de dos paletes, tots els veïns —18 en total— han posat mans a l'obra i l'església ha estat restaurada en bona part. Han tallat la fusta necessària al bosc, la parròquia ha pagat els materials emprats i els veïns hi han aportat la seva col·laboració personal. El fruit del treball a jova ha estat la reconstrucció de tota la teulada del temple, i tenen intenció de restaurar l'interior el proper estiu. Els habitants d'Useu no estan resignats a deixar caure la casa pairal de la seva fe, on van ser batejats, van

rebre la catequesi cristiana i els primers sagraments. I malden també per ser enterrats en el cementiri del seu poble, malgrat avui visquin a dotzenes de quilòmetres del seu lloc d'origen. Mereixen un elogi perquè són un exemple, particularment per aquells poblets avui mig abandonats i que encara conserven valuosos monuments religiosos. En molts d'aquests llocs el treball a jova és l'única solució per a conservar moltes esglésies i capelles.

Dos projectes pastorals

A nivell diocesà cal parlar de dos projectes pastorals.

La primera notícia fa referència a l'enquesta diocesana sobre el compliment dominical en les parròquies. En la diòcesi d'Urgell l'enquesta es farà els dies 5 i 6 de novembre. Els Srs. Arxiprestos tenen ja el material a jova per a distribuir i donar les explicacions adients als altres preveres.

El proper diumenge dia 20 de novembre en totes les esglésies del bisbat es farà la col·lecta d'ajuda a l'església diocesana. El Bisbe Joan ha adreçat una carta pastoral als cristians d'Urgell, "Ajudeu la vostra Església", en la qual els exhorta a col·laborar econòmicament en la pastoral diocesana. El text de la carta és realista: "Tenim 500 pobles, la meitat dels quals no arriben als 100 habitants i es veuen en treballs per arreglar els teulats de les esglésies. No podeu quedar tranquils en consciència si no ajudeu l'Església. I primer el nostre bisbat".

Ambdues informacions són fruit del Consell d'Arxiprestes reunit el dia 6 d'octubre a La Seu d'Urgell.

Antoni Mirabet

Benaurats els insatsifets

Llegeixo: "El nostre món és mou per un "apetit de futur". La mentalitat dominant, no és contemplativa vers el passat, sinó més aviat operativa de cara el futur. L'home modern aspira a allò que és nou".

"Aquesta aspiració caracteritza l'esperit que provoca les revolucions socials i tècniques del nostre temps. L'home d'avui és atret fascinat, pel futur, és a dir, per allò que no ha existit. I aquesta fascinació pel futur, transforma la realitat existent i permanent, en una realitat canviant i provocant." (Evangelista Vilanova, a "Un Temps per a Déu", d'Edicions Abadia de Montserrat.)

La raó d'aquesta ànsia del que és nou, del que és futur i que voldríem que ja fos present, rau simplement a què l'home és més gran que allò que el present li permet d'afirmar, tot afirmant-se ell mateix en tota la seva profunditat constitutiva d'ésser únic i irreplicable. Plenitud a la qual sols pot arribar per la transformació paulatina de la realitat existent al seu abast.

En el mateix lloc i autor, llegeixo aquesta altra frase: "Segons Eidegger, el tema de la repetició, porta a l'actualització de les possibilitats de la

realitat repetida i, en conseqüència, a la consecució del seu contingut autèntic".

Per tant: mentre el present real que ens toca de viure avui, no ens satisfaci, vol dir que ens cal fer més de camí, fins a fer present una nova realitat que possibiliti una més plena manifestació del nostre ser real.

Benaurats els insatsifets. Ja que moguts i estimulats per aquesta insatisfacció, en fugir del passat immobilitzat i inert que resta inactiu en el present, revelen la plenitud de la veritat que habita en l'home, no sols explicitant-la, sinó també assumint-la, fent-la real, present, creativa, en plenitud de comunicació.

La situació real del món contemporani, tant conflictiu, ens ha d'omplir d'esperança. La set de futur, és molt viva, i de fet, en lluitar per ideals de futur millor, directament i indirectament, per l'acció i la lluita, individual i col·lectiva, anem transformant, a poc a poc, la realitat actual en tot allò que no ens satisfà. I en ser més: la vida la podem anar vivint en el seu sentit més ple.

Ben d'acord que, sovint la vida, transcorre ben monotona i ben anodina, per a molts. No serà, em

pregunto jo, que ens fan "repetir" la lliçó, fins que de tant repetir arribem a assimilar quelcom que, mentre no ens hi hàgim realitzat no tindrem la capacitat necessària per a arribar a un nou valor més difícil d'encarnar?

Ens cal molta atenció interior si volem captar el sentit de les coses i dels crús esdeveniments actuals. Cadascú, ben cert, en allò que l'afecten, sense, però, oblidar-se del que afecta els altres i al comú, i que tot junt constitueix la història de la qual en som els protagonistes privilegiats.

Tal volta així s'enriquirà moltíssim més la nostra vida real, d'homes i dones d'avui, que es realitzen en la plena i total dimensió d'éssers únics i irreplicables, i en conseqüència, tots plegats serem autènticament feliços i completarem el món.

Benaurats els insatsifets, els que lluiten per ideals de millors, els que se escolten la veu interior que ens empeny a realitzar el futur, tots els que reben cada nou dia com una cordial invitació a descobrir-ne un punt més a prop del total assoliment. Benaurats!

P. Pujol

Les dones d'Acció Catòlica es van reunir a Tarragona

TARRAGONA.— Va tenir lloc a Tarragona, la primera trobada de Dones d'Acció Catòlica amb l'assistència de militants i consiliaris de les Diòcesis catalanes, presidides pel Consiliari General, per reprendre la formació per l'acció de les militants i per coordinar la programació conjunta del treball evangelitzador, per donar resposta a les necessitats que el món i l'Església ens plantejgen en el moment present.

Després de definir amb claredat l'actitud de la dona militant d'A.C. es va passar a les conclusions següents:

- 1.- Assumir les notes d'identitat del Moviment.
- 2.- Parar atenció especial als camps d'acció que el món i l'Església ofereixen en els diferents ambients, segons la metodologia de l'A.C., van fent una avaluació de l'acció realitzada i assumir aquesta metodologia com a mitjà de formació humana i en la fe.
- 3.- Tenir en compte els materials que el moviment ofereix a militants, consiliaris, rectors i tots els que vulguin realitzar un treball evangelitzador, vulguin servir-se de la metodologia i formació doctrinal de l'A.C.

Aquests materials consisteixen en:

JORNADES DE REFLEXIÓ que poden realitzar-se en diferents moments del curs per ajudar a descobrir millor el que és l'acció seglar a l'Església i identificació com a laics compromesos.

PLA Bàsic de formació per l'actualització de les militants i per als qui vulguin iniciar-se en la militància cristiana d'A. C. (Tant les JORNADES com EL PLA Bàsic formen part d'un pla cíclic de formació que el moviment ofereix a les militants).

Vic

Atorgament de la Creu de Sant Jordi al Dr. Ramon Masnou

Juntament amb altres quaranta-sis personalitats i dues entitats del món de la cultura, l'art i l'espiritualitat de la nostra terra, el doctor Masnou (bisbe emèrit de Vic) rebé de mans del President de la Generalitat molt honorable sr. Jordi Pujol i Solel, la creu de St. Jordi atorgada en reconeixement a la seva contribució personal com a bisbe de la nostra terra, pel que fa a la defensa i suport dels valors culturals, humans i espirituals del nostre Poble.

Eren dos quarts de vuit de la tarda del proppassat dia 11 d'octubre quan al saló de St. Jordi del Palau de la Generalitat ple de gom a gom s'iniciava aquest acte emotiu de lliurament de premis concedits per la màxima institució política catalana. Creus de St. Jordi que eren concedides a persones i institucions per molts i diferents motius però que convergien tots ells en un denominador comú: l'esperit de servei i fidelitat al poble català fins i tot en situacions ben adverses.

L'acte s'inicià amb un breu parlament a cura del Conseller Adjunt a la Presidència sr. Miquel Coll i Alentorn el qual després de saludar a tots els presents i assenyalar la difi-

cultat que suposava fer una tria justa dels mereixedors d'aquest guardó, donà pas tot seguit a la lectura dels membres premiats amb la lectura prèvia dels motius pels quals els era concedida la condecoració: Al doctor Masnou se'l va reclamar a la mesa amb la lectura d'aquest paràgraf "En reconeixement dels seus grans mèrits al servei de l'espiritualitat i cultura del nostre poble i a favor de l'ús pastoral, pedagògic i general de la nostra llengua en anys difícils, tant a l'alt nivell representat pels concursos

de Cantonigròs, com en el popular materialitzat en els aplecs de Matagalls" cal afegir aquí també el suport que reberen de part del bisbe Masnou, publicacions com ORIFLAMA i CAVALL FORT que foren en aquells moments i alguna d'elles encara avui, eines al servei de la cultura de bona mena i pràcticament única instància d'accés de lectura en la nostra llengua.

Aquest fer país del doctor Masnou és el que ha tingut el reconeixement per part de les autoritats polítiques del nos-

tre poble, i com a reconeixement just i ben merescut, és cosa de la qual ens n'hem de congratular i felicitar-nos en tots els que hem estat diocesans seus.

Abans de finalitzar l'acte de lliurament de guardons, van parlar —en nom dels companys i institucions premiats, Josep M.ª Espinàs i l'abat de Montserrat respectivament. Els respectius parlaments volien sintetitzar —en nom de tots— els sentiments d'agraïment envers la màxima institució política catalana que els concedia aquell honor, així com expressar el nivell d'exigència i compromís que representava l'haver-lo acceptat.

El President de la Generalitat, molt honorable Sr. Jordi Pujol va cloure aquest acte d'atorgament de les Creus de St. Jordi amb paraules que posaven de manifest els valors premiats en aquesta ocasió, valors pluriformes però que essent així manifesten la riquesa cultural i espiritual d'un poble que té voluntat de ser. Paraules finals a l'encoratjament i desafiament contra tota peresa o debilitat: "Sobretot no tingueu por".

M.C.

Una forma peculiar de "fer país"

Cadascun dels personatges o institucions cridats a rebre el premi de la Creu de St. Jordi ha tingut la pròpia idiosincràsia en el seu propi fer i actuar que els distingeix dels altres membres i institucions que es van citar en aquesta avinentesa. Es obvi que no ha fet país d'igual manera un Francesc Candell escriptor, que una Núria Espert actriu de teatre, o un Josep M. Espinàs un dels pioners de la nova cançó. El doctor Masnou potser representa un cas ben particular d'una línia que ha estat qualificada seguidora de la tasca i orientació que dugué en el seu temps el bisbe Torras i Bages. Fa pocs dies —en ocasió d'una entrevista que li feien prèvia al seu comiat com a bisbe titular de la diòcesi vigatana— el doctor Masnou explicava als lectors el com ell entenien el "fer país" motiu pel qual ara acaba de rebre aquest guardó. L'entrevistador li preguntava si aquest fet (fer país) ha de figurar precisament com una de les accions primordials d'un prelat; el senyor bisbe li responia exactament en aquests termes: "No sé si he fet país o no. En el meu sentit sí. Si fer país vol dir fer política de partits o discutir de coses opinables, en les coses deixades a la llibertat i disputes dels homes, certament no he fet ni he volgut fer país. Si fer país vol dir estimar la pròpia terra, fer-hi el bé que es pugui a fi que els qui volen ser ciutadans del cel siguin abans bons ciutadans de la terra, desitjo sempre fer país. Entenc que fer país per a un bisbe vol dir maldar perquè s'afegeixi riquesa espiritual al patrimoni cultural i religiós de casa nostra; recordar a la gent les arrels cristianes del nostre país; conservar i millorar els valors espirituals que hem heretat i trobar-ne de nous; col·laborar al bé comú i a la prosperitat material, en justícia, amor i pau i que molts aixequin el vol més amunt del seu materialisme; desitja de debò que la pàtria a la terra avanci, sota inspiració cristiana, cap a la pàtria eterna del cel. Com veieu, això és bona feina de bisbes, com ho és de tots els altres cristians que estimen la fe, la pàtria i la cultura."

Són aquestes, paraules prou clares com per a entendre exactament —i en boca del mateix homenatjat— quin ha estat

el seu pensament i manera de fer en tot allò que pertoca a la catalanitat i el "fer país". Vegem encara un fragment de la seva darrera pastoral (Carta Pastoral de Comiat. cf. pp. 20-21) on el doctor Masnou hi reflectia la necessitat que els cristians treballem pel bé del nostre poble, però... no de qualsevol manera. El punt dotzè de la Pastoral de Comiat ens parla de l'exercici de la bona ciutadania: "Treballem, segons les vostres possibilitats, pel bon nom del país, per totes les seves coses bones, pels bons costums, per la pau, per la justícia, pel progrés integral i sa de la comunitat, i maldeu perquè el poble català, del qual forma part la nostra diòcesi, de cap manera no es deixi arrabassar les seves arrels i l'herència cristianes, i planyeu i encomaneu a Déu els qui pensen equivocadament que per ser bon català d'avui, s'ha de renunciar a la inspiració cristiana que ha teixit els començaments i la història de la nostra nacionalitat." I encara unes ratlles més avall segueix en el mateix to: "...En aquest terreny, es convenia que no s'oblidi una plana de la història de Catalunya, que és aquesta: la influència marcada i beneficiosa que ha tingut la nostra diòcesi en la formació cristiana del país". Després de citar el com i el perquè d'aquesta influència acaba fent una crida a la bona memòria: "...Que això no resti oblidat, ni lletra amagada, sinó que sigui estímul per a no adormir-se en glòries passades. Que la font no s'eixugui per culpa de la nostra generació."

Aquest pensament i manera de fer del doctor Masnou, és el que ha estat premiat amb la Creu de St. Jordi atorgada fa pocs dies al nostre bisbe emèrit: és així com ell ha volgut servir la cultura, els drets i la fe d'aquest poble. Qualsevol altra lectura del seu "fer país" que no tingués en compte aquesta dimensió humana però sobretot espiritual gosem dir que seria tergiversar els mòbils de la seva actuació o manipular la seva persona.

Miquel Cañellas

TÈXIL

**SUMINISTRE
DE RODETS DE FIL
PER COSIR
LES VORES DE GASA
DE VOLTA
DELS TELERS
DE PINÇA
Successor de Batlleu
C/. Gràcia, 127
Tel. 725 15 48
Sabadell**

(Al fer la vostra comanda, esmenteu aquest anunci.)

Equip Dr. Viscarri i Trullàs

Neuropsiquiatria. Psicologia
Tratament malalties nervioses
Quequesa.
Problemes conjugals.
Alcoholisme.
Drogodependències.
Informació: Dilluns, dimecres,
divendres de 5 a 2/4 de 8 tarda.
Teléfono: 247 50 97.

Girona

**Francesc
Torradejot
i Jesús Sans,
dos nous
carmelites**

BARCELONA.— El dia 14 d'octubre, vigília de la festa de santa Teresa de Jesús fundadora de l'orde, dos joves professaren solemnement com a carmelites descalços: en Francesc Torradejot i en Jesús Sans.

L'acte litúrgic a les 8 del vespre tingué lloc a l'església dels carmelites de la Diagonal de Barcelona. L'Eucaristia fou presidida pel provincial dels carmelites de Catalunya, Josep Castellà i concelebrada per representants de les distintes cases de l'orde a Catalunya. Van participar-hi els pares dels dos joves carmelites i un nombre d'amics de la comunitat cristiana dels carmelites de la Diagonal, en la qual ells dos han desenvolupat durant els últims anys la seva tasca apostòlica. Cal dir que en Francesc Torradejot i Jesús Sans han acabat el cinquè curs de teologia a la Facultat de Teologia de Barcelona.

La seva professió no és el final del camí, al contrari. A partir d'ara comença per ells una nova etapa, plena d'exigències, en la qual hauran de renovar dia rera dia el seu compromís. En Jesús Sans anirà a Lleida per fer-se càrrec de la pastoral juvenil de la parròquia de santa Teresina, confiada als carmelites, i en Francesc Torradejot formarà part de la nova comunitat de pregària i acollida que els carmelites estan a punt d'obrir a Matadepera en un paratge silenciós, amb el desig de viure la pregària, exigència fonamental de la vida carmelitana i de compartir-la amb aquelles persones que en sentin la necessitat.

Cal dir finalment que els dos neoprofessos es preparen per al ministeri presbiteral.

M. Caballé

“La seu adorant”

Un llibre sobre la catedral de Girona amb poesia de mossèn Pere Ribot

Ha estat editat un nou llibre sobre la catedral de Girona que porta per títol “La Seu adorant”. Es tracta d'un recull de poemes escrits expressament per mossèn Pere Ribot, rector de Riells, amb unes anotacions històriques del canonge, doctor Jaume Marquès. Els textos van acompanyats d'una col·lecció de xilografies elaborades pel Sr. Antoni Gelabert.

L'acte de presentació del llibre tingué lloc a la Fontana d'Or amb la presència del Bisbe de la Diòcesi, monsenyor Jaume Camprodon, el president de la Diputació i l'editor Roger de Belfort. El senyor bisbe va remarcar la interessant conjunció del poeta i l'historiador per a elaborar aquest volum.

Per la seva part el degà de la catedral, Dr. Josep Maria Taberner va manifestar que la idea havia nascut ja feia quatre anys, en comentar amb mossèn Pere Ribot que no existia cap obra poètica sobre la catedral de Girona. Llavors el conegut rector de Riells començà a elaborar poemes, mentre l'artista, Antoni Gelabert anava realitzant les il·lustracions. Malauradament aquest morí de cruel malaltia sense poder acabar del tot la seva obra.

Alguns exemplars d'aquestes belles xilografies acompanyen aquestes ratlles. Són com els coneguts “boixos” de les impremtes treballats a mà, però amb material diferent.

Barcelona

Els gegants s'aplegaren a Montserrat

Cinquanta dos gegants d'arreu del país hi pujaren després d'una llarga passejada de tres hores des de Monistrol

MONTSERRAT.— El propassat diumenge dia 9, se celebrà a Montserrat una concentració de diversos gegants de Catalunya, organitzada per la Conselleria de Lleure de l'Ajuntament de Castellar del Vallès, l'Esbart Teatral de Castellar i els Gegants de “La Concòrdia”, de Sabadell, amb la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'Ajuntament de Sabadell.

La Diada fou un èxit i la muntanya que identifica tot Catalunya esdevingué lloc de cita per la pujada a peu fins al Monestir en una llarga passejada des de Monistrol que durà més de tres hores, de tota la gegantada, geganters, grallers i un públic nombrós. Cinquanta-dos gegants, procedents de tot el país, van aplegar-se davant de la plaça del Monestir.

L'expectació del matí fou el moment de l'estrena de la sardana “Els Gegants a Montserrat”, escrita expressament per mossèn Albert Taulé i Viñas, sobre un motiu d'un virolai antic i que van ballar en rotllana tots els gegants a la plaça, la qual fou molt aplaudida i repetida més tard a la ballada de sardanes a càrrec de la cobla La Principal del Vallès.

Tal com remarcà Dom Cassià Maria Just, Abat de Montserrat, en donar-los la benvinguda, aquesta faceta del nostre folklore, simbolitza, amb els sis segles en què descansa la seva tradició, el tremp de la continuïtat en el caràcter català.

La imatge fins ara insòlita de la cercavila acostant-se al Monestir amb els cims de Sant Jeroni i el Cavall Bernat com a fons, la dels gegants pujant per

primera vegada a Montserrat, fent la rotllana davant del monestir o bé els sons de la gralla interpretant per primer cop el virolai, foren alguns dels moments més apoteòsics del matí.

Els gegants representatius que pujaren a Montserrat foren els de Castellar del Vallès, de Sabadell (no tots), de Terrassa, de Vic, de Montmeló, de Les Valls de Torroella, del Clot, el de la plaça barcelonina del Pi, els d'Avinyó, de Matadepera, de L'Esquirol, L'Ordal, Santa Coloma, Sant Sadurní d'Anoia, etc.

Elements de la televisió alemanya que són a Montserrat per a un reportatge sobre la nostra santa muntanya, enregistraren les imatges del moment.

D.V.

Tarragona

Monestir de Santa Clara de Reus, a les clarisses de Reus

"Sense culte i lloanca no existeix un monestir"

REUS.— "En l'edifici de l'Església hi ha unes "pedres verges", i aquestes pedres incontaminades sou vosaltres, estimades i religioses".

Així s'expressà l'arquebisbe de Tarragona, monsenyor Ramon Torrella, en la inauguració del monestir de santa Clara de Reus, de la qual CC publicà ja una breu nota informativa.

La cerimònia inaugural del monestir tingué lloc el dia 24 de setembre passat, amb l'assistència d'un grup molt nombros de sacerdots religiosos i diocesans, que concelebraren l'Eucaristia amb el senyor Bisbe. Cal dir que entre els assistents es trobava el senyor Antoni Foz, vice-president de la Diputació Provincial i el tinent coronel senyor Mario Sánchez Herreros, en representació del governador militar. En lloc distingit se situaren els padrins, senyor Jesús Aulet Fàbregas i la seva esposa, M.ª Teresa Oriol d'Aulet.

La solemne cerimònia litúrgica de la benedicció de la capella i consagració de l'altar es va iniciar amb la petició que féu la mare abadessa al prelat. "Us preguem, senyor arquebisbe —digué al final del seu parlament— que vulgueu posar a aquesta església el títol de Santa Clara."

El nou monestir

El nou monestir de Reus —prop del santuari de la Misericòrdia— aplega les comunitats de clarisses de Tarragona i de Reus, que residien en vells edificis que no reunien les mínimes condicions d'estatge. Calia un nou edifici, d'acord amb les noves disposicions sobre la vida monàstica. Intervingueren en l'assessorament, la Cúria diocesana, l'assistent de les clarisses, pare Ramon Treserra i fins del propi municipi de Reus en la persona del senyor batlle, Carles Martí, com també del que seria l'ar-

quitecte del nou edifici monacal, senyor Tarragó.

El monestir de Santa Clara està compost de dues ales de dues plantes, amb un apèndix en direcció al nord, que és la capella de caire semi-pública. Les dues ales formen un lleuger angle concav que aprofita la calor del sol. A la primera planta hi ha un oratori, la sala de recepció, els serveis de cuina i refectori; els habitatges pels convidats, i les sales de treball. A la segona planta, des de la qual es contempla el mar i la muntanya, hi ha les cel·les de les monges, la biblioteca, l'oficina i les sales de música i assaigs. Cada cel·la és orientada al sol.

"Un monestir sense un lloc de lloanca a Déu no seria monestir"

Cal significar que un dels moments més emotius de la inauguració del nou monestir fou quan el Dr. Ramon Torrella, després d'haver llegit un telegrama d'adhesió de l'arquebisbe emèrit de Tarragona, Dr. Josep Pont i Gol, en què s'unia espiritualment a la festa, es dirigí a la comunitat de clarisses.

"Un monestir sense una església, sense un altar, sense un lloc de culte i de lloanca no seria un monestir", digué entre altres coses. I afegí: **"L'edificació d'aquest monestir, d'aquesta església, ha costat esforç, però hi ha hagut una unió de voluntats entre dues**

La mare abadessa demana al senyor bisbe que beneeixi el nou monestir.

comunitats de religioses clarisses que ens han donat l'exemple d'una fraterna col·laboració al servei de l'Església en una mateixa vocació religiosa". I acabà dient: **"Sigueu filles de santa Clara imitant el seu gran amor a la pobresa. Que us sigui concedit fruir el convit sagrat cada dia en aquest altar que avui hem consagrat"**.

Cloenda de la festa

Acabada l'Eucaristia, el doctor Torrella va beneir el monestir i, en processó, anà aspergint els llocs i plantes, fins al final del jardí, on ha estat col·locada una imatge de la Divina Providència que l'artista reusenc Ramon Ferran ha creat.

L'Orfeó Reusenc amenitzà l'acte amb un repertori musical acurat; després s'ofertà al gran públic que assistí, un refresc, que les mateixes monges clarisses serviren.

Felicitem les clarisses de Reus per la jornada de tanta significació per la història del seu nou monestir, i tant de bo el seu exemple de humilitat, d'alegria, de pobresa i de pregària engresqui les noves generacions juvenils a "escollir la millor part", com va escollir Maria, la germana de Marta, asseguda als peus de Jesús per escoltar i viure intensament el seu missatge evangèlic.

F. G. Passeig central del monestir.

LITÚRGIA DE LES HORES (DIURNAL)

Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona

Aquest volum recull els textos de Laudes, Hores d'entre dia, Vespres i Completes, segons l'ordenament actual.

Consta d'una part central i de tres apèndixs complementaris. A la part central hi figuren tots els elements de Laudes, Vespres, Hores d'entre dia i Completes, i als apèndixs els formularis dels Oficis de lectura de Nadal i del Triduum pasqual, les referències bíbliques de les lectures del leccionari biennal de l'Ofici de Lectura, i la salmòdia de l'Ofici de lectura de les 4 setmanes.

11 x 18 cms. - 1.849 pàgines paper bíblia
P.V.P. 3.875 ptes.

DE VENDA A LLIBRERIES ESPECIALITZADES, O A

EDITORIAL REGINA

Mallorca, 87-89 - Barcelona-29

Monsenyor Jaume Camprodon: deu anys de bisbe de Girona

GIRONA.— El dia 21 d'octubre es compliren deu anys que monsenyor Jaume Camprodon i Rovira va ser consagrat Bisbe de Girona. Amb aquest motiu ha estat una obertura al Full Parroquial i ha publicat també unes declaracions al "Los Sitios".

La porta oberta monsenyor Camprodon diu que "no ens ha estat un estat dur, però que les circumstàncies constants i la situació que ha viscut i viu socialment, en general, i el nostre país en particular posen a l'Església en situacions desacomunades". En aquest sentit afirma que "ha anat guanyant terreny una concepció materialista de la vida que es manifesta en un afany desmesurat de posseir que fa que qualsevol frenada o desenganys provoqui frustració i angonya".

En canvi, monsenyor Camprodon diu que "ha de reconèixer que, sobretot en ambients joves, aflora un afany de sinceritat i, en força sectors, un desig de major senzillesa en totes les expressions de la vida i encara, en uns grups més minoritaris, una recerca del silenci per a retrobar-se a si mateix, i aquí hi ha també l'esperit que bufa".

Tres objectius per als cristians

El bisbe de Girona creu que "tot aquest trasbals donarà fruit si ens hi sabem situar amb responsabilitat, atents als signes del Senyor". A continuació, ofereix tres objectius a tots els diocesosans "per treballar de cara a una vivència profunda de la fe i de la continuïtat de cristians a casa nostra".

Aquests tres objectius són: 1) Obrir-se al transcendent, és a dir, al Déu que Jesucrist ens ha revelat; 2) Formar-se degudament per poder donar raó de la pròpia fe, donant-se en primer lloc cadascú a si mateix; i 3) Tenir consciència de ser enviats a anunciar l'Evangeli, d'acord amb els esquemes de pensament concrets de l'home d'avui.

Major participació dels laics

En el diari "Los Sitios" monsenyor Camprodon ha fet un petit balanç d'aquests deu anys, recordant que "la catequesi ha rebut un bon increment, tant per l'amplitud d'edats que abraça, com per la seva qualitat i, sobretot, per quelcom molt important com és la participació de molts laics, joves i adults". Concretant més, diu que "hi ha hagut un augment de Consells i de Junes d'Economia parroquials; s'ha constituït el Consell Pastoral Diocesà que suposa una entrada dels laics i dels religiosos en el plantejament de qüestions, reflexió i conclusions al costat del bisbe, etc..".

També recorda "la celebració de la Pasqua Jove, una celebració estesa en altres llocs, la qual darrerament ha anat adquirint una profunditat cristiana que dóna goig i que fa pensar en la potencialitat de fe que hi ha en els joves d'avui". Respecte als canvis de tot ordre que hi ha hagut en la vida del país, monsenyor Camprodon diu que "han incidit en l'acció de l'Església molt més del que ens imaginem". Afegeix que "s'ha donat de cop una obertura jo diria que hi ha hagut un esventrament per la força com s'ha produït— en la concepció de la vida i de la societat".

Anunciar la resurrecció de Crist

El Bisbe de Girona adverteix que "tot d'una ens hem adonat que ens estàvem empassant projectes d'home i de societat distints dels que havíem après i força d'aquests projectes eren construïts al marge, si no en contradicció, de tota visió transcendent". I diu que "tot p'agat fa que, d'una església es alerta a Girona que podia saber els terrenys que trepitjava, hàgim passat a una església que anuncia Jesucrist a un món distint, que és una incògnita malgrat que les persones siguem les mateixes".

Monsenyor Camprodon acaba afirmant que "l'Església no es pot recolzar en formes adquirides socialment: ha de furgar en la novetat de l'Evangeli si vol fer-lo sensible a l'home d'avui". Posar com a exemple "el que aquests darres anys s'hagin incrementat els aplecs als santuaris, la celebració de les festes anyals, i fins i tot en alguns indrets, les processons". I afirma

que "seria una ingenuïtat creure sense més ni més que és una recuperació que està fent l'Església ja que d'entrada es tracta de la recuperació d'uns fets socials que tenen un origen i manifestacions religioses, però, alerta, que l'objectiu de moltes de les instàncies

que les fomenten és purament un objectiu social i econòmic.

El senyor Bisbe diu que "als cristians ens toca d'esser-hi presents, per a descobrir i explicitar el missatge salvador que contenen per l'home d'avui". Clou les seves declaracions amb aquestes paraules:

"En complir-se deu anys del meu servei episcopal a Girona mantinc i renovo la convocatòria del principi que és la convocatòria del primer dia de l'Església: El Senyor ha resuscitat!"

M. Caballé

Oficines de Benestar Social

Més de 50 centres de reunió per a la nostra gent gran.

La Generalitat ja disposa de 54 llocs de reunió i d'activitats culturals, ocupacionals i recreatives per a jubilats on, en la seva major part, hi ha també assistència geriàtrica totalment gratuïta.

Hi ha més de 100 serveis de la Generalitat —tan útils com aquest— que estan a la vostra disposició.

Si voleu més informació poseu-vos en contacte amb l'Oficina de Benestar Social més propera al vostre domicili.

Veniu a veure'ns i en parlarem. Sempre trobareu la nostra porta oberta. Fins i tot diumenge al matí.

GENERALITAT DE CATALUNYA

Departament de la Presidència
Secretaria d'Afers Interdepartamentals

Dr. J.L. Viscarri i Trullàs

Psiquiatria - Psicologia
Tractament malalties nervioses i mentals. Alcohòlicisme.
Visita: Dilluns, dimecres, divendres de 5 a 2/4 de 8 tarda.
Telèfon: 247 50 97.

Oficines d'Orientació de Benestar Social
C/ Singuerly, 51 barcos
T. 392 07 11
Sta. Coloma de Gramenet

Santa Coloma
Av. Generalitat, 57 barcos
T. 388 51 04
Sta. Coloma de Gramenet

Bellver
Av. America, 111 ent. 11
T. 336 91 62 336 54 03
Hospital de Llobregat

La Mina
C/ Saturn, 2, 1º
T. 331 00 16
Sant Adrià de Besos

La Guineueta
C/ Llorenç, 57 barcos
T. 399 16 54
Barcelona

Can Orlach
C/ra Maradepera 10 barcos
T. 216 57 54
Nadaló

Lloreda-Sant Cugat
Rambla Sant Joan, 621 barcos
T. 349 51 11
Badalona

El Ravell
C/ Sant Pau, 46
T. 302 16 34 01
332 35 34-82 Barcelona

Zona Franca
C/ Minerva, 8 barcos
T. 332 54 54 332 56 54
Barcelona

Ciutat Meridiana
C/ Les Aigües, 101 barcos
T. 359 17 04
Barcelona

El Besos
C/ Meridiana, 96
T. 387 02 12
Barcelona

La Verneda
C/ Alameda, 266
T. 314 02 31 314 02 00
Badalona

El Canel
C/ Llobregat, 171
T. 357 00 04 357 09 54
Barcelona

Pobla Casas
Av. Masnou, 66
T. 314 09 58
T. Hospital de Llobregat

Suïssa

Fraternitat Cristiana de Malalts

"L'apòstol del malalt serà un malalt"

FRIBURG.— A la manera de León-Josep Cardijn, fundador de la Joventut Obrera Cristiana (JOC) en la que la intuïció de base era: "L'apòstol de l'obrer serà el mateix obrer", el pare François, fundador de la Fraternitat Cristiana dels Malalts i Minusvàlids (FCMH) ha entès que "l'apòstol dels malalts, també serà un malalt".

L'eslogan que resumeix l'esperit de la Fraternitat de Malalts i Minusvàlids és: "Aixeca't i camina!" Efectivament, el moviment ha nascut amb el desig que els malalts no siguin objecte de pastoral, però que en siguin els subjectes i els agents. Així, els malalts són capaços d'aportar llur pedra en l'edificació de l'Església, i no siguin només considerats solament com a objectes de caritat i compassió. Històricament, l'Església considerava el malalt sobretot com una ocasió per exercir la seva diaconia, i es considerava que el malalt completava en la seva carn els sofriments de Crist. Però segons el pare André Kolly, almoner suís de la Fraternitat dels Malalts, Crist no vol el sofriment pel sofriment. Aquesta és la raó per la qual el Moviment vetlla per l'obertura del malalt. El malalt és considerat com una persona que cal prendre a càrrec, que no ha d'ésser maternal, però que és una persona a la qual Déu dóna, però de la qual exigeix un esforç.

Aquesta idea de presa a càrrec dels malalts pels mateixos, ve de la fundació de la Fraternitat. Així, quan un dia del

1942, el rector de la parròquia de Saint-Victor de Verdun, a França, fou nomenat almoner de l'hospital a més de la seva parròquia, compregué que no podria materialment visitar els malalts tal com hauria volgut fer-ho. Fou aleshores que tingué la idea de demanar a alguns disminuïts de la seva parròquia, que el suplissin prop dels malalts. Va reunir al voltant un petit equip d'aquests malalts-visitadors de malalts i el 1945, després d'un recés espiritual amb aquest equip i una quarentena de malalts de

la diòcesi de Verdun, al lloc de pelegrinatge de Benoîte-Vaux, es fundà la Fraternitat. S'instal·là a Suïssa el 1957, ara fa 25 anys. Considerant-se un moviment d'Església, s'ha situat baix la responsabilitat dels Bisbes i està unida al Consell pontifici dels Laics de Roma.

La Fraternitat aplega malalts crònics, minusvàlids, antics malalts i gent marcada per la malaltia. Els no malalts són minoria, i la major part són pares o parents de malalts o disminuïts.

Vietnam

45 sacerdots empresonats

SAIGON.— El servei d'informació d'Ajuda a l'Església Necessitada, a Königstein, que havia publicat ja a començaments d'aquest any una llista de cent trenta-quatre sacerdots catòlics detinguts al Vietnam, publica actualment una nova relació de quaranta-cinc noms de sacerdots empresonats a la presó Chi Hoa, de Saigon. Les edats d'aquests sacerdots van de trenta quatre anys a setanta el més vell. La majoria són a la presó des de l'any 1975 i 1976. Els delictes que els atribueixen són: viatges sense autorització, propaganda contra el govern i rebel·lió.

El servei d'informació "Eglisi" informa també del judici que a finals de juny se celebrà contra tretze catòlics. Quatre dels set jesuïtes portats a judici foren condemnats a penes molt dures que van des de cadena perpètua a quatre anys de presó.

Xina

Continua la persecució religiosa

HONG-KONG.— Contra el que volen fer creure algunes fonts d'informació referent a la "creixent llibertat religiosa" a la Xina Continental, els fets demostren el contrari. Recentment, el pare Xavier Zhu Shude, jesuïta, ha estat condemnat a dotze anys de presó i privat dels seus drets civils durant tres anys més. No es coneixen encara les acusacions contra ell.

El pare Zou fou pres per

primera vegada l'any 1953 per causes que encara avui es desconeixen i excepte una visita que va fer als seus familiars, mai més no ha pogut abandonar els treballs forçats. No és aquest un cas aïllat. Fa uns mesos han estat condemnats també quatre jesuïtes més: PP. Vicente Zhu, José Chen, Stephen Chen i Estanislao Shen, que han estat condemnats a llargues penes de presó.

Itàlia

Un futbolista s'ordena sacerdot

PESCARA.— L'antic jugador de futbol Vicenzo Diodati molt conegut arreu d'Itàlia, ha estat ordenat sacerdot a la catedral de Pescara, als 34 anys d'edat. Aquest futbolista jugà en els anys setanta en diversos clubs italians on era molt apreciat especialment per la seva capacitat com a xutador a gol. El nou prevere declarà: "Jo no nego en el meu passat, però sé que he comès molts pecats. Després de la meua entrada al seminari de Chieti, he esdevingut un ser humà". La disciplina, necessària en el futbol, ha ajudat a aquesta vocació tardana, segons pròpies manifestacions, a acabar els seus estudis de dret i teologia.

Tornar a Guinea

Fa uns dies, comentant la tràgica mort de Carme Samaranch, a Guinea, vaig atrevir-me a acabar el meu escrit recordant que, "en els exèrcits que són bons, sempre hi ha deu voluntaris per cada valent que cau". I els fets han estat molt més ràpids que els meus dissenys: Abans d'ahir sortiren ja per cobrir el seu buit, dues altres companyes de la seva orde, i ho van fer "sense por i amb entusiasme". Encara més: les peticions són tantes que la FERE es disposa a obrir a Guinea dos centres nous. Una vegada més, la sang dels herois és llavor de valents.

Sempre he pensat que la cosa millor de l'Església —després dels seus Sants— són els missioners, i l'experiència m'ho anat demostrant per molts països del món: gent d'esperit sa, neta d'humor, sense cap "crisi d'identitat", enamorats de la seva terra adoptiva i dels seus nadius, fidels al seu treball i amb gairebé infantil enyorança de la seva pàtria nadiua. A la llum de les seves vides provocava sempre una mica de rialla el record dels nostres tocats i posats europeus i tots aquests progressismes de cafè que tant ens diverteixen a qui somniem canviar el món, però ben poca cosa podem fer per aconseguir-ho.

Per això el descens de vocacions missioneres (que afortunadament, sembla haver-se interromput) em va semblar sempre un dels més greus signes de crisi en l'Església. Aquest pobre argument que "també, a Espanya hi ha missions", era a la vegada vertader i enganyós. Perquè és cert que cadascú ha d'ésser fidel a la seva vocació, però quan en tota una Església aquesta fidelitat es tanca dins de certs límits, és que es viu en temps "d'ànimes curtes".

Afortunadament —acaba de veure's de nou— la generositat no hi manca. I, els qui ens quedem a terra, sentim, a la vegada, la vergonya, l'enveja i l'orgull de veure aquestes dues missioneres que van a cobrir el buit de la que va morir.

José Luis Martín Descalzo, d'ABC

El Domund es passa al vídeo

Per primera vegada el Domund ha incorporat en el material, per aquesta campanya —23 d'octubre— un servei de vídeo. El Domund sempre ha estat a l'avantguarda de la propaganda i sobretot en l'àrea dels Mitjans de Comunicació Social. Fa més de trenta anys el DOMUND promovia concursos de premsa i ràdio, per posar aquest mitjans al servei de la idea missionera. Excel·lents escriptors aconseguiren els premis del DOMUND: des de

Víctor de la Serna a Gerardo Diego, passant pel pare Fèlix García.

El DOMUND ha mobilitzat, més i des de fa molts anys, el cinema i a la televisió. L'obra de les Missions va promoure la producció del llargmetratge missioner potser més digne i deliciós que ha fet el cine espanyol: "La Mies es mucha" de José Luis Sáenz de Heredia. En la pel·lícula Fernando Fernán Gómez feia el paper d'un en-

tranyable missioner espanyol a l'Índia. Actualment, el DOMUND dóna un nou pas vers l'avantguarda de la propaganda missionera: les diòcesis les parròquies, les catequèsis, els centres docents i... les famílies cristianes podran rebre un servei missioner en vídeo. I així, des de la petita pantalla, gràcies al miracle del magnetoscopi, la imatge, la veu de l'admirable església missionera tornarà a sotragar les nostres consciències adormides.

La mare soltera no és a

Voldria que quedés ben clar que la nostra casa és un centre d'acolliment de la mare soltera angoixada i amb problemes. No és precisament cap centre especialitzat per adopcions. Si alguna vegada es fa l'adopció, és sempre segons les lleis vigents.

Així comença la nostra conversa agradable amb la germana Alícia, superiora de la comunitat de la llar "Santa Isabel" del carrer Llobet i Valllosera, 12, de Barcelona.

Amb un any han passat 80 noies per la institució

La germana Alícia pertany a la congregació religiosa de "Serventes de la Passió", fundada per la Mare Teresa Gallifa i Palmarola, nascuda l'any 1850 a Sant Hipòlit de Voltregà, prop de Vic, i morta l'any 1907 a Barcelona. Aquesta congregació ha obtingut recentment l'aprovació pontificia. La Mare Teresa i la seva obra, per tant, són realitats nascudes a Catalunya.

—La nostra mare fundadora fou una autèntica pionera que va lluitar tota la vida per enriquir a l'Església d'un apostolat social i altruista molt diferenciat, que llavors es plantejava: la problemàtica de la mare soltera, abandonada, no tan sols del pare de la criatura, sinó també de la pròpia família i de la societat. A la nostra fundadora no li mancaren dificultats de tota mena —alguns prou greus—, però se'n va sortir. La nostra congregació avui s'estén més enllà de la mar i de les fronteres. Estem a tot arreu vivint i treballant sota l'slogan "al servei de la vida". La nostra Mare Teresa ens fundà bàsicament per lliurar-nos a aquesta tasca.

—Perquè la vostra llar du el nom de "Santa Isabel"?

—Perquè recorda l'encontre de dues embarçades: Maria, la Mare de Jesús, i la seva cosina, santa Isabel, mare de sant Joan Baptista.

La germana Alícia ens comenta que amb un any han passat 80 noies per la seva institució, provinents de totes les províncies espanyoles. La mitjana d'edat de les mares solteres, és de 16 a 25 anys, i n'hi ha alguna de 14. Ens diu també que aquestes noies provenen, en general, de la classe mitja, però que això no vol dir pas que la classe alta no passi per aquests entrebancs. El que succeeix és que la gent acomodada tenia fins ara més facilitats per avortar.

—Quan ingressen aquí, és perquè els seus pares ens han demanat si podiem fer-nos càrrec de la seva filla o perquè elles mateixes han vingut voluntàriament. Com és de su-

posar vénen enyoradisses, moltes acomplexades i algunes angoixades. Nosaltres procurem ajudar-les en tot. Aquí troben un ambient de relax, un ambient familiar. Durant la seva estada a la nostra institució es lliuren a treballs manuals, i les que volen poden aprofitar el temps per instruir-se, llegint, estudiant, etc. Si alguna residia a Barcelona i tenia treball, continua amb el seu treball.

Les noies, mares solteres, que ingressen a "Santa Isabel", vénen als quatre o cinc mesos del seu embarç. Pregunto a sor Alícia si son més les que, un cop han donat a llum, es queden amb el filllet o les que el renuncien per una adopció.

—Són moltes més les que es queden el fill que no pas les que el donen.

Una nena sense mans fou adoptada

La germana Alícia m'explica amb detall el moment del part d'aquestes noies.

—Aquí no tenim servei clínic de maternitat, ni quiròfan ni ginecòleg. En el moment de donar a llum les acompanyem a la Maternitat a l'Hospital Clínic, i fins i tot a la Seguretat Social. En tots aquests centres hi ha bons serveis.

Sor Alícia em diu que la seva institució dirigeix la residència "Mare Teresa" que acull la mare que ha donat a llum i el seu nadó, i que busca treball per la mare, fora de casa, quedant el seu filllet a la seva Guarderia. Algunes d'aquestes noies treballen en la mateixa residència, i no cal dir que les gestants i les que ja han donat a llum viuen per separat.

—I si la mare no accepta ni vol el seu fill?

—En aquest cas passa a la nostra custòdia durant el temps que marca la llei, fins que és adoptat. Com pot suposar l'adopció no la tramitem nosaltres. Hi ha un advocat, un notari i un jutge que tenen cura d'aquests afers.

—Germana Alícia: Què opina sobre la nova llei d'avortament en els tres casos tipificats?

—Que és una barbaritat, i que dona peu a avortar en qualsevol situació. Quant a un

dels tres casos tipificats —el de deformacions congènites— li diré que ens va nèixer una nena sense les dues mans. Preciosa, intel·ligent. La seva mare la va renunciar, i no es trobava cap matrimoni sense fills que la volgués adoptar. Nosaltres no ens atrevíem a oferir-la a ningú i ens férem càrrec d'ella. Un dia un matrimoni que havia ja adoptat dues nenes, s'oferiren a adoptar a aquesta nena sense mans. Havien tingut el dubte entre ells perquè no sabien si la més grandeta "acceptaria" una germana així. Li explicaren el cas de com ella havia estat adoptada i com hi havia una nena sense mans que ningú no la volia. Llavors la més grandeta obrí els ulls i preguntà: "Perquè no ens la quedem nosaltres?". I així fou. Avui una nena sense mans té pares, germans i estimació. Es llesta i molt intel·ligent. Té actualment dos anys. Perquè s'ha de matar una nena així abans de nèixer?

L'Obra "Santa Isabel" es manté de donacions espontànies

L'Obra de "Santa Isabel" es manté econòmicament de donacions espontànies de particulars que l'estimem. També amb el suport d'altres comunitats de la mateixa congregació que dirigeixen clíniques, hospitals i guarderies. No gaudeix de cap subvenció oficial.

La germana Alícia m'ensenya totes les dependències de la residència "Santa Isabel", i de la guarderia "Mare Teresa". En la guarderia un estol de criatures que juguen per terra, criden i riuen, vigilades amorosament per una religiosa. Les mares dels infants treballen durant el dia i resten després en contacte amb el seu propi fill. Passats dos anys, mare i fill, s'insereixen a la vida social, superant aquells moments d'angoixa i agraït a la institució que no les ha abandonat ni marginat.

—El que més em dol —acaba dient la germana Alícia quan m'acomio d'ella— és l'actitud de certa premsa, inventant calúmnies per ensorrar tot el cúmul d'energia i de bona voluntat de la nostra institució.

Quan em diu tot això sembla com si els seus ulls s'acluquesin de pena i també de ràbia, però a l'instant s'obren i somriu la seva cara en contemplar aquells nens i nenes que asseguts a terra criden la germana Alícia pel seu nom.

Francesc Gamissans

Santa Isabel"

Abandonada ni marginada

① "L'infant gaudirà de tots els drets anunciats en aquesta Declaració" (Drets Universals del Nen, art. 1).

② "Pel manteniment dels fills de famílies nombroses convé concedir subsidis estatals" (Drets Universals del Nen, art. 5).

③ Quan les mares solteres ingressen a la institució "Santa Isabel" és perquè elles ho han demanat lliurement.

④ Una instantània de la residència "Mare Teresa" que depèn de l'obra "Santa Isabel".

⑤ En la residència "Mare Teresa" els nanos juguen, criden i riuen.

⑥ "El nen ha de gaudir plenament dels jocs i altres recreacions" (Drets Universals del Nen, art. 7).

Proclamats per l'ONU

Els Drets Universals del Nen

En la XIV Assemblea General de les Nacions Unides es proclamaren els "Drets Universals del Nen". Són aquests:

Article primer

El nen gaudirà de tots els drets anunciats en aquesta Declaració. Aquests drets seran reconeguts a tots els nens sense cap excepció ni distinció o discriminació per motius de raça, color, sexe, idioma, religió, opinions polítiques o d'altra índole, origen nacional o social, posició econòmica, naixement o altra condició, ja sigui del propi nen o de la seva família.

Article segon

El nen gaudirà d'una protecció especial i disposarà d'oportunitats i serveis, dispensats tot això per la llei i per altres mitjans, perquè així pugui desenvolupar-se físicament, mentalment, moralment, espiritualment i socialment en forma saludable i normal, així com en condicions de llibertat i dignitat.

Article tercer

El nen té dret des del seu naixement a un nom i a una nacionalitat.

Article quart

El nen ha de gaudir dels beneficis de la seguretat social. Haurà de créixer i a desenvolupar-se amb bona salut, amb aquest fi hauran de proporcionar-li, tant ell com a la seva mare, atencions especials, fins i tot, atenció prenatal i post-natal. El nen ha de tenir dret a gaudir d'alimentació, vivenda, esplai i serveis mèdics adequats.

Article cinquè

El nen físicament i mentalment impedit o que sofreixi algun impediment social haurà de rebre el tractament, l'educació i les atencions especials que requereix el seu cas particular.

Article sisè

El nen, pel ple i harmoniós desenvolupament de la seva personalitat, necessita amor i comprensió. Sempre que sigui possible, haurà de créixer sota la protecció i la responsabilitat dels seus pares, i fins i tot, en un ambient

d'efecte i de seguretat moral i material; llevat circumstàncies excepcionals, no s'haurà de separar el nen menut de la seva mare. Pel manteniment dels fills de famílies nombroses convé concedir subsidis estatals o d'altra índole.

Article setè

El nen té dret a rebre educació que serà gratuïta i obligatoria almenys en les etapes elementals. Se li donarà una educació que afavoreixi la seva cultura general i li permeti, en condicions d'igualtat d'oportunitats, desenvolupar les seves aptituds i el seu seny individual, el seu sentit de la responsabilitat moral i social, i a arribar a ésser un membre útil de la societat.

L'interès superior del nen ha d'ésser principi rector dels qui tenen la responsabilitat de la seva educació i orientació; aquesta responsabilitat pertoca, en primer terme, als seus pares.

El nen ha de gaudir plenament de jocs i recreacions, els quals hauran d'ésser orientats envers els fins perseguits per l'educació.

Article vuitè

El nen en totes les circumstàncies ha de figurar, entre els primers que reben protecció i ajuda.

Article novè

El nen ha d'ésser protegit contra tota forma d'abandonament, crueltat i explotació. No serà objecte de cap tipus de tràfic.

No s'haurà de permetre al nen treballar abans d'una edat mínima adequada; en cap moment no se li dedicarà ni se li permetrà que es dediqui a ocupació o treball que pugui perjudicar la seva salut i la seva educació, o impedir el seu desenvolupament físic, mental o moral.

Article desè

El nen ha d'ésser protegit contra les pràctiques que puguin fomentar la discriminació racial, religiosa o de qualsevol altra índole. Ha d'ésser educat amb un esperit de comprensió, tolerància, amistat entre els pobles, pau i fraternitat universal, i, amb plena consciència que ha de consagrar les seves energies i aptituds al servei dels seus semblants.

Cicle litúrgic C /
Color verd

Dia 30 d'octubre
del 1983

Diumenge XXXI
de durant l'any

A cura d'Alexandre
Olivar, O.S.B.

diumenge

LES INVITACIONS DE DÉU

Jesús passà per aquesta terra fent el bé a tothom i predicant el Regne de Déu. El bé que feia confirmava allò que predicava. Algunes vegades la seva paraula era dura i en el seu adreçament als homes no hi mancava la invectiva. Les paraules del salm "Amb el pur es mostrava pur i amb el tortuós es feia tortuós" (salm 17, 27), dites de Jahvè, valen també pel Fill de Déu, home entre els homes i mestre dels homes. Però la impressió que donen els Evangelis és que Jesús tenia una figura amable i atraient. S'interessava especialment pels febles i pels pobres, però no únicament pels qui ho eren materialment, sinó pels que ho eren espiritualment, pels qui necessitaven l'ajut de Déu. Ell havia vingut a salvar tothom (cf. Joan

3, 17), començant pels fills d'Abraham, pels dels seus poble, com el Pare li havia manat. Ningú no era exclòs de la salvació. Jesús invitava tothom a la conversió, a tothom en general i a cada u en particular. Si els homes permetien ser invitats amb una paraula amable i joiosa, Jesús no ho feia d'altra manera, i demostrava que no és fustigant o amenaçant que hom guanya la gent, sinó que una invitació afectuosa, una demostració d'afecte, un gest d'amistat poden més que la recriminació o que la duresa. Amable Jesús, missatger de l'amor del Pare, que s'atreia la gentada i que amb insinuacions amistoses es guanyava els pecadors!

1

DÉU ESTIMA ALLÒ QUE HA CREAT

Crear, en Déu (l'únic que pot treure quelcom del no res, omnipotent, per tant), no vol dir únicament dictar una ordre d'existència un cop per sempre, sinó conservar "a cada instant" en l'ésser allò creat. L'existència és una creació contínua. Ara bé, com podria ser que Déu no estimés allò que ell conserva en l'existència. Com podria Déu desinteressar-se o menysprear l'home, en el qual el seu "alè immortal és present"? En el mal ús de la seva llibertat l'home s'oblida de Déu, se'n distreu, peca. Però Déu estima més l'home, criatura seva, que no l'home s'estima a si mateix. Sortida del no res, però de la voluntat de Déu i ennoblida pel seu amor, tal com ha obeït indispensablement la invitació divina a existir, la criatura humana, pecadora i defectuosa, no deixarà mai de sentir, d'una manera o altra, la pietat de Déu que l'invita a un retorn al seu amor.

Lectura del llibre de la Saviesa

Sa 11:23-12:2

Senyor, el món tot sencer davant vostre és com un gra que tot just inclina la balança, com un esquitx de rosada que cau a terra el matí.

Justament perquè ho podeu tot, us apiadeu de tothom, i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se. És que vós esteu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho.

¿Com persistiria res si vós no ho volguéssiu? ¿Que seguiria existint si no rebés la vostra invitació? I vós, Senyor que esteu la vida, tot ho planyeu, sabent que tot és vostre, ja que el vostre alè immortal és present a tots.

Per això repreneu una mica els qui es desencaminen i servint-vos d'allò mateix amb què han pecat, els amonesteu i els recordeu les seves culpes, perquè s'allunyin del mal i creguin en vós, Senyor.

SALM RESPONSORIAL

"Déu estima entranyablement tot el que ell ha creat". Conserva, per amor, en l'existència allò que ha tret del no res i, amb compassió i benignitat, potser algunes vegades amb rigor, però sempre amb amor, intenta redreçar, restituir al seu ésser pur i a la gràcia, els homes, als quals ell ha dotat de llibertat perquè l'estimin.

144:1-2,8-9,10-11,13cd-14 (R.:1)

Us exaltaré, Déu meu i rei meu,
beneiré el vostre nom per sempre
Us beneiré dia rera dia.
Lloaré per sempre el vostre nom.

R. Beneiré el vostre nom per sempre,
Déu meu i rei meu.

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al càstig, gran en l'amor.
El Senyor és bo per a tothom,
estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures,
que us beneixin els fidels:
que proclamïn la glòria del vostre Regne
i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels,
les seves obres són obres d'amor.
El Senyor sosté els qui estan a punt de caure,
els qui han ensopegat, ell els redreça. R.

2

VIURE LA VIDA CRISTIANA EN LA NORMALITAT

Avui comencem la lectura de la segona Carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (omès l'inici). És una lectura que prosseguirà en els dos diumenges següents, és a dir, fins que s'acabi aquest cicle de diumenges que anomenem "de durant l'any". La lectura de la segona Carta als de Tessalònica s'escau al final de l'any, quan l'Església vol que meditem d'una manera especial sobre la segona vinguda de nostre Senyor Jesucrist i sobre les veritats de la vida eterna futura. La carta fou motivada per unes idees equivocades que alguns cristians tenen del retorn del Senyor. Cregut com a imminent, produïa desviacions en la vida dels fidels. La incertesa del moment en què Jesucrist retornarà no ens ha de treure de la normalitat de la vida cristiana en els bons propòsits i en les obres que la fe inspira. No hem de viure de falses alarmes; fem com si Jesucrist estigués ja amb nosaltres, perquè, encara que l'esperem, de fet ja està en nosaltres per la presència de la gràcia.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

2Te 1:11-2:2

Germans, sempre preguem per vosaltres, demanant que el nostre Déu us faci dignes de la vocació cristiana, i amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira. Així el nom de Jesús, el nostre Senyor, serà glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, per la gràcia del nostre Déu i de Jesucrist, el Senyor.

Pel que fa a l'adveniment de Jesucrist, el nostre Senyor, i la nostra reunió amb ell, us preguem, germans, que no perdeu el seny ni us alarmeu, encara que una suposada revelació de l'Esperit o una dita o carta que passés com si fos nostra anunciessin que el dia del Senyor és imminent.

3

UNA INVITACIÓ DE JESUCRIST

Zaqueu era un publicà, o sigui, un cobrador d'impostos, un funcionari públic en contacte amb el govern romà, i per això odiat pels jueus, i encara més pel motiu que el seu càrrec li proporcionava riqueses no sempre ben adquirides, les quals però no li servien ni per augmentar la seva estatura física ni per satisfer sempre la seva curiositat. Com que era petit, li calgué enfilar-se a un arbre per veure passar Jesús. Zaqueu no s'esperava que la seva curiositat, aquesta vegada, fos premiada, ni, menyspreat com era pels seus compatriotes jueus, no suposava que el rabí Jesús li demanés hostatge a casa seva. La gran sorpresa de Zaqueu (hi ha algú que l'estima!) es converteix en joia i la joia en conversió, en l'inici de la qual Zaqueu promet donar la meitat dels seus béns als pobres i fer una restitució quadruplicada d'allò que havia adquirit il·legalment. Això és molt més del que la Llei prescrivia. Mentre el pecador convertit se sent estimat i algun del poble, en canvi, murmuren perquè Jesús havia entrat a casa d'un publicà, el Mestre, senzillament, explica allò que ell ha vingut a fer a la terra, és a dir, a dur-hi la salvació, de la qual ningú no és exclòs i molt menys els qui més ho necessiten.

Evangelí segons sant Lluc

Lc 19:1-10

En aquell temps, Jesús anà de pas a Jericó. Un home que es deia Zaqueu, cap de cobradors d'impostos i ric, intentava de veure qui era Jesús, però la gentada li privava la vista perquè era petit d'estatura. Llavors, per poder-lo veure, correu endavant i s'enfilà en un arbre al lloc on Jesús havia de passar. Quan Jesús arribà en aquell indret, alçà els ulls i li digué: "Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva". Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content. Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador. Però Zaqueu es posà dret i digué al Senyor: "Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns, i a tots els qui he defraudat, els restitueixo quatre vegades més". Jesús li digué: "Avui s'ha salvat aquesta casa, ja que aquest home també és un fill d'Abraham. És que el Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut".

PUNTS DE REFLEXIÓ

1.— "¿Què seguiria existint si no rebés la vostra invitació?" I en el l'ordre de la gràcia, ¿què seria la nostra vida espiritual sense la invitació constant de Jesucrist, per percebre la qual potser fins i tot ens manca una curiositat inicial?

2.— Més d'una vegada els Evangelis descriuen Jesús a casa d'homes rics i de pecadors. En la seva relació amb els rics, malgrat les diferències, hom endevina com una tensió, una crispació. Però Jesús no defuig llur contacte.

En el cas de Zaqueu tot és comprensió, agraïment, decisió, promptitud i alegria.

3.— Tampoc és aquesta l'única vegada que la gent critica Jesús per la seva relació amb pecadors notoris i amb enemics o poc amics del poble d'Israel. Jesús ens ensenya a no tenir respectes humans ni amb els altres pel què diran, ni amb nosaltres mateixos per la por de tenir contacte amb gent innoble. La nostra obligació és la de no tenir enemics i de portar la salvació o d'oferir a qui sigui l'ocasió de salvar-se.

Calendari

Diuenge, 30 d'octubre. XXXI del temps ordinari. Sant Marcel, centurió i fills Claudi, Luperi i Victori, màrtirs i Santa Eutròpia, màrtir.

El sol surt a les 6.20 i es pon a les 4.49 (hora solar).

Fira a La Selva.

Dilluns, 31 d'octubre. Sant Alfons Rodríguez, S.J.; Sant Quintí, màrtir; Sant Wolfgang, bisbe i Santa Lucília, verge màrtir.

Fira a Torrelles de Foix.

Dimarts, 1 de Novembre. Festa de Tots-Sants. Sant Vigor, bisbe.

Fira a Calaf, Gòsol, Guardiola de Berga, Ollana i Vilaller.

Dimecres, 2 de novembre. Commemoració dels Fideles Difunts. Sant Victori, bisbe màrtir.

Fira a Bagà.

Dijous, 3 de novembre. Sant Ermengol, bisbe; Sant Martí de Porres, dominic; Sant Hubert, bisbe, Santa Sílvia, verge i el Beat Pere Almató, dominic, màrtir.

Divendres, 4 de novembre. Sant Carles Borromeo, arquebisbe; Sant Vidal i Sant Agrícola, màrtirs i Santa Modesta, verge.

Dissabte, 5 de novembre. Sant Zacaries i Santa Elisabet, pares de Sant Joan Bta. i Santa Bertila, abadessa.

Aquestes hores del novembre primerenc tornen carmesí la fulla d'heura com un esquitx de sang intens, abrupte, sobre un escut; la resta, or, del cantell al cor, i l'estenen per exhibir-la, a la catifa de molsa teixida pel follet, ornada per la fada.

Browning

L'Església celebra

30 d'octubre. Diumenge XXXI de durant l'any. Lectures: Primera, Sa 11,23-12,2, S 144, segona 2 Te 1,11-2,2, tercera, Lc 19,1-10.

31 d'octubre. Dilluns de la setmana XXXI de durant l'any. Lectures: Primera, Rm 11,29-36, S 68, segona Lc 14,12-14.

1 de novembre. Dimarts de la setmana XXXI de durant l'any. Tots Sants. Lectures: Primera, Ap 7,2-4.9-14, S 23 segona 1 Jo 3,1-3, tercera, Mt 5,1-12.

2 de novembre. Dimecres de la setmana XXXI de durant l'any. Lectures: A escollir del leccionari de difunts, per ex.: Primera, Dn 12,1-3, S 102, segona Rm 8,14-23, tercera Mt 25,31-46.

3 de novembre. Dijous de la setmana XXXI de durant l'any. Lectures: Primera, Rm 14,7-12, S 26, segona, Lc 15,1-10.

4 de novembre. Divendres de la setmana XXXI de durant l'any. Lectures: Primera, Rm 15,14-21, S 97, segona Lc 16,1-8.

5 de novembre. Dissabte de la setmana XXXI de durant l'any. Lectures: Primera, Rm 16,3-9, 16,22-27, S 144, segona, Lc 16,9-15.

HOMES I INSTITUCIONS

Avui, Domingo Iturrate, religiós trinitari, serà beatificat pel Papa

Una ànima forta en un cos anorreat

Avui diuenge, 30 d'octubre, serà beatificat per Sa Santedat el papa Joan Pau II, a la basílica de Sant Pere de Roma, el jove religiós trinitari espanyol Domingo Iturrate Zubero.

Beatificat. O sigui: presentat com a model de vida cristiana a tot el Poble de Déu i a tot home de bona voluntat; perquè "ell en poc temps arribà a la perfecció, en va passar molta via" (Sa 4,13). I l'assolí en poc temps (26 anys), pel camí de prendre's seriosament la vida de cada dia; per l'observança perfecta del "terrible quotidià". Entre els seus propòsits llegim: "Compliré sempre el meu deure per Déu i en presència de Déu, sense no fer mai la falsa i perillosa distinció entre deures, grans i petits..., perquè el deure, expressió de la voluntat de Déu, mai no és petit".

La seva vida no ha estat airejada pels periòdics

"En ple segle XX, nasqué fra Domingo del Santíssim Sagrament. És un home dels nostres mateixos dies, que conegué i visqué en l'ambient típic del nostre segle. La seva vida no és espectacular hi ha estat airejada pels diaris i les revistes superficials, però és d'una profunda projecció humana, en un continu pugilat amb el seu propi esperit per a dignificar-lo i dominar-lo segons les lleis del Diví Mestre".

Fra Domingo nasqué l'11 de maig del 1901, en el caseró de Biterño, Biscaia. Fou el primer dels onze fills nascut del matri-

moni de Simón Iturrate i Marta Zubero.

El 30 de setembre del 1914 ingressa en el Seminari dels Pares Trinitaris d'Algorta, Biscaia. I el desembre del 1917, acabats els estudis humanístics, inicia el seu noviciat en el Seminari de la "Bien Aparecida" de Santander. Acabat l'any de noviciat i emesos els vots simples, és destinat a Roma per cursar estudis de Filosofia i Teologia en la Pontifícia Universitat Gregoriana.

"Tot és bo quan Déu ho vol"

El 9 d'agost del 1925 és ordenat sacerdot en la basílica dels Dotze Apòstols, de Roma, veient així assolit l'ideal de la seva vida. Amb motiu de la seva ordenació escriuria als seus pares: "Voldria que també vostès sentissin el goig del que la meua ànima està plena, al veure'm elevat a la sublim dignitat sacerdotal".

La prova de la creu l'abraça aviat. Pel setembre del 1926, quan tot semblava somriure-li, una tuberculosi doble posa en relleu la seva vida acabada d'estrenar amb el sacerdoci, pel que amb tanta il·lusió i cura s'havia preparat.

Retorna a Espanya, per instal·lar-se a Belmonte, Cuenca, amb l'esperança que els bons aires de la regió manxega i la medicina facin el miracle de la seva malparada salut. Però en l'estat avançat del mal, ni els aires de la regió manxega ni la medicina poden posar remei a

la seva malaltia. I el dia 7 d'abril del 1927, mor en la pau del Senyor. Acceptà la mort amb la mateixa disponibilitat i fidelitat a la voluntat de Déu amb què havia viscut la seva curta vida. "Tot és bo, deia, quan Déu ho vol; i res quan no ho vol".

L'Orde Trinitari celebra l'efemèrides amb gran goig

L'Orde Trinitari, fundat per Sant Joan de Mata i aprovada pel papa Inocenci III l'any 1198, compta en el seu santoral, entre altres, d'un il·lustre fill català de la ciutat de Vic, sant Miquel dels Sants. Avui celebra amb goig el que un fill més de la seva família religiosa, el jove Domingo Iturrate Zubero, sigui beatificat i presentat com a model de vida cristiana.

Roque Gastañaga, O.S.S.T.

VIST, OÏT, VISCUT...

Gaudiniana (I)

Mestre Gaudí havia assistit al primer Congrés Litúrgic celebrat a Montserrat. Era l'any 1913.

Va sortir-ne ple d'entusiasme, de zel, disposat a fer que la gent participés amb el cant als actes litúrgics.

Un bon dia se les empenqué amb el senyor rector de la parròquia de Sant Joan Baptista de Gràcia. I vinga a fer-li propaganda del cant litúrgic, i de la participació dels feligresos.

El senyor rector era un home una mica apocat, i s'excusava dient que ell no servia per aquestes coses.

Com més mestre Gaudí volia entusiasmar-lo, més repetia el rector que no servia... Veient que no el podia convèncer, tot d'una mestre Gaudí li etziva: "Doncs miri, pregui a Déu que el mati i que en el seu lloc n'hi posi un altre..."

Mai més el pobre senyor rector s'oblidà de la gaudiniana. I sovint repetia: "Mira que dir-me que pregui a Déu que em mati..."

Oriol Camps

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

Catalunya Cristiana

Nom i cognoms .....

Adreça .....

Població .....

D.P. ....

☐ Trameto les 2.500 ptes. per gir postal.

☐ Incloc un taló barrat per aquest import.

☐ Prego al Banc / Caixa .....

Agència .....

que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º .....

Lloc .....

Data .....

Signatura .....

Remetre aquesta butlleta a:

Redacció i administració:

C/. València, 244. 2on. Barcelona-7. Tels. 215/2739 - 2784 - 2805

Dia 1 de novembre de 1983
Solemnitat de Tots Sants
Color blanc

A cura d'Alexandre Olivar, O.S.B.

tots sants

LA SOLEMNITAT DE TOTS ELS SANTS

Durant tot l'any celebrem festes i memòries de les figures que l'Església reconeix com a models de perfecció cristiana i denomina sants en aquest sentit especial. En la terminologia del Nou Testament són sants tots els qui han estat iniciats en la vida de Jesucrist pels sacraments. Però quan parlem dels sants en el llenguatge col·loquial ordinari ens referim als cristians que han excel·lit extraordinàriament per la seva virtut o que han estat plenament configurats al Crist pel martiri. Quan en una celebració litúrgica festivem un sant, celebrem aquesta configuració plena, la qual s'esdevé en la mort i tindrà la seva perfecció en la resurrecció futura. Per això solem celebrar les festes o commemoracions dels màrtirs en els aniversaris dels seus martiris i el calendari litúrgic procura que les dels altres sants tinguin lloc en llurs dates

obituàries o en els dies més pròxims. Això ens diu que allò que més celebrem en aquestes ocasions és la santedat de nostre Senyor Jesucrist que ha pogut realitzar-se en grau extraordinari (pel que sabem) en tal o tal persona, amb la qual cosa no volem dir que no hagin existit en el curs de la història molts i molts altres homes i dones mereixedors dels mateixos honors. Déu, però, ha volgut que determinades persones, els noms dels quals sabem, com en sabem més o menys perfectament les dates històriques, fossin especialment venerades i que tal veneració servís d'encoratjament i d'exemple. També ha volgut l'Església a partir de la primera Edat Mitjana, celebrar conjuntament en una sola solemnitat tots els sants, per tenir així una ocasió de donar gràcies a Déu que es fa admirable en els seus sants.

1

LA GLÒRIA DELS SANTS

Els pintors de l'Edat Mitjana i dels temps posteriors han intentat, diverses vegades, algunes d'elles d'una manera artísticament molt reeixida, representar amb línies i colors la gran escena descrita en la pàgina de l'Apocalipsi que avui serveix de primera lectura. Notem, amb els artistes, que, en aquesta gran litúrgia celestial davant el tron de Déu i de l'Anyell, els sants hi són presents en una immensa multitud, "gent de tota nacionalitat, de totes les races, i de tots els pobles i llengües". Amb respecte afegiríem avui: també de totes les èpoques. Per als cristians primitius els sants eren eminentment els màrtirs, "els qui han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell". Però en la perspectiva de l'Església veiem també en aquesta multitud tots els qui marcats amb el caràcter baptismal, han sabut reproduir la mort de Crist en la seva vida i participen (o participaran un dia) de la seva resurrecció.

Lectura del llibre de l'Apocalipsi

Ap 7:2-4,9-14

Jo, Joan, vaig veure un àngel que pujava de sol i xent i tenia la marca del Déu viu, i cridà amb totes les forces als quatre àngels que havien rebut el poder de fer mal a la terra i al mar: "No feu cap mal a la terra, ni al mar ni als arbres, fins que haurem marcat al front els servents del nostre Déu". Llavors vaig sentir el nombre dels qui havien estat marcats: eren cent quaranta-quatre mil de totes les tribus d'Israel.

Després vaig veure una multitud tan gran que ningú no l'hauria poguda comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races, i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans, i cridaven amb totes les forces: "Hosanna al nostre Déu, que seu al tron, i a l'Anyell". I tots els àngels s'estaven drets al voltant del tron, dels ancians i dels quatre vivents, i es prosternaren davant el tron amb el front fins a terra, adorant Déu, i diien: "Amén. Lloança, glòria, saviesa, acció de gràcies, honor, poder i força al nostre Déu pels segles dels segles. Amén". Llavors un dels ancians em va preguntar: "Aquests que van vestits de blanc, ¿qui són i d'on vénen?" Jo li vaig respondre: "Senyor meu, vós ho sabeu". Ell em digué: "Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs".

2

SANTEDAT I FILIACIÓ DIVINA

En escollir com a segona lliçó de la missa d'avui aquesta pàgina de la primera Carta de sant Joan, la litúrgia recorda que la nostra santedat té com a base la filiació divina: ser fills de Déu ens constitueix en una santedat de principi. Ara bé, aquesta santedat exigeix una santificació personal, que tradueixi en la nostra vida la gràcia rebuda. Això s'esdevé per una purificació constant, la qual ens prepara per a la manifestació del que som com a fills de Déu, manifestació que serà tant més gloriosa com més ens haurem anat assemblant a Jesucrist. El món en sap molt poques coses d'aquesta santedat, obra de la gràcia, i dels secrets de la santificació personal.

Lectura de la primera carta de sant Joan

1Jo 3:1-3

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és. I tothom qui té aquesta esperança en ell, es purifica, tal com Jesucrist és pur.

SALM RESPONSORIAL

El salm 23 descriu la santedat (santificació) com una ascensió vers la muntanya del Senyor, vers el seu recinte sagrat, vers la seva visió, ascensió que s'efectua en el progrés de la sinceritat del cor i de la purificació, i en la confiança en el Déu que salva.

23:1-2,3-4ab,5-6 (R.: 6)

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou,
el món i tots els qui l'habiten.
Li ha posat els fonaments dins els mars,
i les bases, a les fonts dels rius.

R. Aquests són els qui vénen
per veure-us de cara. Senyor.

¿Qui pot pujar a la muntanya del Senyor?
¿Qui pot estar-se al recinte sagrat?
El qui té el cor sincer i les mans netes de culpa,
que no confia en els déus falsos. R.

Rebrà benediccions del Senyor,
rebrà els favors del Déu que salva.
Aquests són els qui vénen a buscar-vos, Senyor,
per veure-us de cara, Déu de Jacob. R.

3

LES BENAURANCES COM A IDEAL DE SANTEDAT

En la seva predicació Jesús començà no per la revelació de la seva divinitat, cosa que hauria fet difícil —humanament parlant—, l'acceptació de la seva Persona. Jesús començà establint i proclamant les bases ètiques de la Revelació. Però aquests principis d'ordre moral que predica Jesús són expressats per ell juntament amb els complements o les conseqüències no ja ètiques, sinó escatològiques. "El Regne del cel és per a ells; vindrà el dia que seran consolats; posseiran el país; vindrà el dia que seran saciats; veuran Déu; Déu els reconeixerà com a fills; el Regne del cel és per a ells; la vostra recompensa és gran en el cel"; tota aquesta terminologia escatològica demostra que l'esforç i el sofriment que comporta la santificació no va merament ordenat a l'obtenció d'una honradesa, per exemple, sinó de quelcom més: d'una possessió plena de Déu.

Evangeli segons sant Mateu

Mt 5:1-12a

En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, s'assegué i els deixebles se li acostaren. Llavors es posà a parlar i els instruïa dient:

"Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. Feliços els qui estan de dol: vindrà el dia que seran consolats. Feliços els humils: són ells els qui posseiran el país. Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: vindrà el dia que seran saciats. Feliços els compassius: Déu els compadirà. Feliços els nets de cor: són ells els qui veuran Déu. Feliços els qui posen pau: Déu els reconeixerà com a fills. Feliços els perseguits pel fet de ser justos: el Regne del cel és per a ells. Feliços vosaltres quan, per causa meua, us ofendran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies: alegreu-vos-en i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel".

PUNTS DE REFLEXIÓ

1. La santedat és essencialment una: la de la gràcia de Déu en nosaltres. Però no és igual en tots els homes. La correspondència que la gràcia troba en cada home fa que ella es desplegui diferentment. No tots els sants són iguals, perquè "un és l'esclat del sol, un altre el de la lluna i un altre el dels estels; un estel mateix difereix d'un altre pel seu esclat" (1 Cor. 15, 41).

2. La santedat és diferent en els homes també per un altre motiu: segons la manera de manifestar-se en cada un dels sants. Això depèn del temperament de cada persona santa i de les circumstàncies de la seva vida. Per les maneres de ser i per les coses que han passat en llur vida, segons la voluntat de Déu determinats aspectes de la santedat única han brillat més en unes que en altres persones.

3. Però nosaltres, encara que portats per tal o tal vocació, no hem de cercar de ser excel·lents només en un determinat aspecte de la santedat, sinó en tots. Millor dit, si volem excel·lir en un aspecte i ens hi esforcem perquè les circumstàncies ens hi porten, acabarem en ser sants totalment (en tota santedat). Duts per l'amor de Jesucrist, de fet tot el que fem o deixem de fer serà santificat i ens santificarà com naturalment. En aquest sentit la santificació no és complicada, encara que resulta llarga i difícil.

La Bíblia a l'abast

No perdeu el seny

(2Te 1:11-2:2)

Sempre és una bona recomanació, aquesta de l'Apòstol als tessalonicencs: **No perdeu el seny ni us alarmeu** (v. 2), i avui sobretot. Les alarmes s'els serveixen per posar-nos sobre avís i ajudar-nos a prendre l'actitud correcta en aquell moment de perill. Quan l'alarma ens fa perdre el seny es converteix en una nosa perillosa que pot menar-nos a la catàstrofe. Tant en els moments de tranquil·litat com en els de destret, el seny és el que cal mantenir per damunt de tot.

Seny i religiositat

L'autèntica religiositat no es fonamenta en la por, sinó en l'amor i en la confiança. Per això aquí el seny hi juga també un paper molt important. És el que ens manté en el veritable realisme de l'amor. Ni por d'un ser superior, incontrolat, que pot caure'ns al damunt quan menys ens ho esperem, ni refiança il·lusòria que ens faci somiar truites i ens porti a l'intent estúpid de pretendre manipular Déu al nostre albir. En el camp de la religiositat el seny es diu

esperança, que és una virtut nascuda de la fe i apuntalada en l'amor. Per això la gran revelació de Jesús —la Paraula de Déu feta seny humà— és que Déu és Pare. Un pare que dóna vida, que ens crida, que ens ajuda a tirar endavant, que ens realitza. Davant de Déu, doncs, no hi cap la por ni la camaraderia estulta: hi cap l'esperança. I la gran manifestació de l'esperança és la pregària constant. **Sempre preguem per vosaltres** (v. 11), diu sant Pau. La pregària va seguint la vida. És manifestació de vida plena, normal. És la respiració del seny religiós.

Fidelitat a la vocació

Que el nostre Déu us faci dignes de la vocació cristiana (v. 11b). La pregària de Pau pels seus cristians de Tessalònica apunta cap a allò que és el més essencial de la vida cristiana. Déu ens ha cridat pel seu Fill a posseir la salvació. Que la nostra resposta, doncs, sigui digna tant de la grandesa de la crida, com de la nostra opció lliure de seguir-la. I perquè no es quedi tot en paraules belles, afegeix de seguida: **Amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira** (v. 11c). La resposta a la vocació rebuda neix certament en l'interior

de la nostra consciència, però baixa encontinent a través de la voluntat al terreny de les obres. **Les obres que la fe inspira**. La força i la sinceritat de la fe es demostren amb la pràctica de la caritat. Així com hem rebut l'amor de Déu —i l'hem descobert, reconegut i acceptat per la fe—, també hem de demostrar la nostra fe estimant Déu a través dels germans. Altrament la fe es converteix en un verbalisme inoperant i buit. Encara hi afegeix un altre aspecte, l'Apòstol, en el camp de la fidelitat a la vocació rebuda: la imaginació creativa. **Que dugui a terme tots els bons propòsits**. És una altra demostració del seny religiós. El creient no és simplement el que es deixa endur. És un creatiu. Una persona que, una vegada ha estat il·luminada per la fe i l'ha intraduida en el més íntim de la seva existència, veu la vida i el món amb uns ulls nous, imaginatius, que li fan descobrir camins de salvació, de solidaritat, d'alliberament arreu per on passa. Són els bons propòsits dels quals parla sant Pau, i que no han de quedar en la pura regió de la imaginació i dels projectes. **Així el nom de Jesús, el nostre Senyor, serà glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, per la gràcia del nostre Déu i de Jesucrist, el Senyor** (v. 12).

La fi del món

Sant Pau surt al pas d'una inquietud que torbava la pau de la comunitat de Tessalònica, agitada per la predicació d'alguns que afirmaven que l'**adveniment de Jesucrist**, la fi del món, era imminent. Així, aconsellaven, no cal treballar ni esforçar-se en res perquè tot això s'acaba. Sant Pau hi dedica el capítol segon de la seva carta. Avui en llegim únicament els dos primers versets. El cristià ha de viure immersit en l'esperança i no en la por. I sobretot s'ha de mantenir ferm en la fe. La veritable religiositat no es fonamenta ni en preteses revelacions, ni en notícies exasperants, ni tant sols en escrits que vulguin passar com produïts per l'autoritat de l'Església. El cristià ha de saber llegir els signes dels temps, i interpretar-los a la llum de la fe, de l'esperança i de la caritat. Això dóna pau i confiança en la força del Senyor que, a més de ser l'únic que salva, és el qui realment ens dóna la seva salvació i ens la fa conèixer per Jesucrist. El cristianisme no és una religió de desastres, sinó una vida de realització humana, arrelada en el misteri de la mort i de la resurrecció de Jesús.

Josep M. Aragonès

Cultura científica

"... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots."

Antonino Zichichi

22 La nova teoria de l'evolució a intermitències

El lector assidu d'aquests articles que anem publicant a CATALUNYA CRISTIANA haurà vist que això de l'evolucionisme té molts matisos i incerteses. No es pot simplificar la cosa dient, per exemple, que la "teoria sintètica de l'evolució" ho ha resolt tot i que ja és admesa per tots els científics. Només de la microevolució podem dir que l'accepta tothom i que sensatament no se'n pot dubtar. El transformisme integral, amb la macroevolució, no està pas demostrat i molt menys encara és segur que s'hagi realitzat per pur atzar. Per això sap greu i molesta veure com certs llibres de divulgació, o llibres de text per a l'ensenyament, o exposicions culturals sobre el tema (com les que s'organitzaren amb motiu del centenari de Darwin), simplifiquin l'assumpte i donin per cert allò que només és probable o... fins i tot improbable. Precisament de dintre mateix dels neodarwinistes van sortint "contestataris" a l'explicació tradicional de la teoria sintètica, i per raons purament científiques, és clar! És que el neodarwinisme no ho ha explicat tot; hi resten tants punts foscos encara! Avui parlarem d'una nova visió dels

mecanismes evolutius ideada per dos nord-americans:

Stephen Jay Gould i Niles Eldredge

Quan l'any passat, amb motiu del centenari de la mort de Darwin, els diaris publicaren articles sobre l'il·lustre biòleg, en "El Correo Catalán" de 18-IV-82 n'hi aparegué un de titulat: "Darwin, ayer contestatario, hoy contestado", en el qual l'autor, Giovanni Cantieri, feia notar com avui dia són molts els qui s'aparten del neodarwinisme i citava concretament la teoria d'aquests dos americans, de la qual parlarem també nosaltres aquesta setmana.

Stephen Jay Gould és un professor de la universitat de Harvard que s'ha fet cèlebre per les seves conferències de mentalitat atea que han tingut una gran audiència. Col·labora a la revista "Natural History" de gran impacte en el públic. Per la seva investigació sobre un tipus de cargol de les Bahames rep una subvenció anual de 30.000 dòllars. Niles Eldredge és un amic seu i col·laborador, que treballa al Museu Americà d'Història Natural de Nova

York. Des de 1972 estan defensant la seva teoria que han publicat conjuntament:

"Els equilibris puntuats" o evolució a intermitències

Davant la dificultat de no trobar moltes vegades els fòssils que demostrin el pas gradual d'una espècie a una altra i l'existència de fòssils invariables al llarg de milions d'anys, aquests dos autors ens diuen: com que el transformisme no es pot negar, caldrà explicar-lo dient que de tant en tant es produeixen canvis sobtats en les espècies; és a dir, hi ha durades llargues sense modificació sensible en la fauna i en la flora d'un determinat lloc (hi ha **equilibri**) i després, en un temps relativament curt, es produeix un canvi sobtat (**punt de discontinuïtat**). Com que és ràpid no en resta constància en els fòssils. Amb un gran nombre d'aquests canvis bruscos el transformisme queda explicat. Així, doncs, l'evolució es fa a intermitències, és un conjunt d'"equilibris puntuats" (**punctuated equilibria**). Els processos de formació de noves espècies

quasi instantanis s'expliquen (diu Gould) per un mecanisme de renovació ràpida del patrimoni genètic a l'interior de petites poblacions aïllades, que s'estenen després fins a ocupar el lloc d'altres espècies que s'extingeixen.

En quines raons es basa aquesta teoria? La primera és el fet paleontològic que hi ha espècies que durant milions d'anys es mantenen pràcticament idèntiques (cosa que ja havia notat el mateix Darwin). Exemple: hi ha braquiópodes del gènere **Zeilleria** del juràssic inferior que durant 8 milions d'anys no han variat gens (Un temps llarg així d'invariància s'anomena un "stasis" de l'espècie). I la segona raó és que les "puntuacions" també s'observen. Exemple: Peter Williamson, paleontòleg de Harvard, després d'examinar 3300 fòssils de mol·luscs del llac Turkana (Kenya), ha comprovat que 13 espècies s'havien mantingut inalterades durant 4 milions d'anys, però després en dues ocasions van sofrir un canvi, una fa 2 milions d'anys i l'altra ara en fa 700.000. Un altre cas, més clar encara, són les 5 espècies de peixos del gènere **Haplochromis** del llac Nabugabo, separat del llac

Victòria fa només 4.000 anys, que evidentment procedeixen d'una d'aquest i ja tenen característiques d'espècies diferents de la que els ha originat.

Quin judici donar dels equilibris puntuats?

Evidentment és una teoria encertada, basada en fets, per a explicar l'evolució... **dins d'una mateixa família o ordre d'animals**. En això, tothom hi està d'acord! Tots els exemples adduïts són de microevolució... Però segueix deixant pendent el problema més gros: la macroevolució. El mecanisme que postula per passar d'una espècie a una altra és insuficient del tot per a explicar que un animal sense vista passi a tenir ulls, o coses semblants, si no es pressuposa al mateix temps una orientació interna en l'espècie que evoluciona (com Grassé, Teilhard de Chardin...). La "teoria sintètica" que vol explicar l'evolució recorrent **només a l'atzar**, segueix amb les seves dificultats...

Francesc Nicolau
Professor de la Facultat de Teologia de Barcelona

TREBALL

Oferiments

SRA. "CANGUR"

O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ASSESSOR

D'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR

De nivell o cap de vendes
béns industrials.
INEM 18.808.007

ADJUNT

A gerència amb molta experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 31.282

PINTOR

Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-

Analista d'empreses amb gran experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

administratiu.
INEM 109.678.

ADMINISTRATIU

Expert, amb alemany i francès.
Contracte mercantil.

ENGINYER TÈCNIC

Especialista tintoreria i "aprestos".
INEM 49.569 D.

ADMINISTRATIU

auxiliar comptable i caixa.
INEM 19.475.446

APARELLADOR

Contracte mercantil.

ADJUNT

A Direcció, comptable o cap de magatzem.
INEM 40.006

S'OFEREIX

secretària de direcció.
INEM 21.089.846.

DEPENDENTA

Administrativa.
INEM 43.463.

COTS-DIRECTORA

O responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social.
INEM 0/4.119.321.

AUXILIAR

Administrativa en pràctiques matins.
INEM 31.705.

CAP

De vendes o cap de magatzems.
INEM 18.533.853.

DIRECTOR

Comercial sector auxiliar Construcció i Béns d'equip.
INEM 15.730.426.

GERENT

O executiu d'alt nivell.
Contracte mercantil.

CAP ADMINISTRATIU

INEM 14.367.157

DIRECTOR-GERENT

O director-industrial amb experiència. Contracte mercantil.

ADJUNT COMERÇ EXTERIOR

INEM 22152435.

DIRECTOR

De fàbrica de productes químics.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 34.788.

AUXILIAR

Comptable; facturació, caixa, etc.
INEM 1.820.056.

AUXILIAR

Comptable administratiu només matins.
Contracte mercantil.

VIATJANT

Especialitzat en material audiovisual.
Contracte mercantil.

AUX. ADMINISTRATIVA.

INEM 18.882.454.

ESPECIALISTA

En comptabilitat analítica, planificació financera, costos, control de gestió i coneixedor temàtica fiscal.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA-

Recepcionista amb experiència.
INEM 17.448.822.

ESTUDIANT

Darrer curs lleis només matins.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA

Molt acostumada tracte amb públic.
INEM 20.758.352.

PROFESSORA CATALÀ

i/o administrativa.
INEM 17575270.

ENGINYER SUPERIOR

Amb experiència en Direcció. INEM 20854001.

AUXILIAR

Administratiu només matins.
INEM 32.375

GERENT

Amb experiència. Contracte mercantil.

CAP ADMINISTRATIU

Contracte mercantil.

ASPIRANT

Amb estudis administratius.
INEM 80923.

DEPENDENT BOTIGA TÈXTIL

O gestió carrer i despatx.
INEM 21.472.631.

ESTUDIANT ECONÒMIQUES.

Experiència en redacció, cobor, calculadora i mecanografia. INEM 134.137.

EXPERIÈNCIA.

En taquí-mecanografia, amb domini calculadora.
INEM 2.179.

Gerents interessats en algun candidat truqueu a l'Associació Cristiana de Dirigents. Tels. 319 77 21 - 318 79 77.
(De 5 a 8)

Varis

PROFESSOR FRANCÈS

Molta pràctica, hores a domicili o en centre educatiu.
Telf. 352 72 74.

APARELLADOR PROMOCIÓ 1969

Gestió tècnica i econòmica d'obres noves i rehabilitació. Projectes i direcció, decoració i reformes locals i habitatges. Informes, dictàmens i certificacions tècniques. Escriure a CATALUNYA CRISTIANA.

EX-ESTUDIANT

D'enginyeria tècnica electrònica, LSM, s'ofereix. Tel. 801 07 99. Urgeix.

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial

Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys

Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora

Cultura General

Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric i psicològic

Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

ES DEIXA

Gratis part masia per viure-hi tot l'any. A 80 qms. Barna i 5qms. poble. Hi ha ermita. Pot llogar-se alguna terra. J. Planas, Princesa, 53. Tel. 319 71 84.

NOI 37 ANYS

Cerca amistat amb noies per fins seriosos. J. Bajo. C/. Afores n.º 6. Ripollet.

DESITJARIA

Amistat amb persones formals que els agradi l'art, la música; entre 30 i 45 anys. Apartat 628. Tarragona.

DIRECTES DE FINANCERA

Crèdits personals, Hipoteques, Rapidesa sense despeses. Tel. 302 75 13.

Vendes

FINQUES GUANTER
(A.P.I.)

Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETES I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho, junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7.

NOM

ADREÇA

POBLACIÓ

Tel

PREU LÍNIA

50 ptes.

100 ptes.

150 ptes.

200 ptes.

250 ptes.

300 ptes.

350 ptes.

MES

SETMANES

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on., Barcelona-7.

Si som els que molts lluitem per la Justícia seran molts els que tindran Pau.

Si vols informar-te, adreça't a: JUSTÍCIA I PAU
Rivadeneyra, 6, 10a.
Barcelona-2
Tel. 317 61 77

La fundació per la pau, un projecte en marxa

S'ha presentat recentment, a la Sala d'Actes del Col·legi d'Advocats de Barcelona, la Fundació per la Pau.

L'acte s'inicià amb les paraules d'Alfons Banda (membre i president del grup fundacional) que explicà a tots els assistents, els mòbils i objectius pels quals es posa en marxa aquesta entitat. Essencialment "F.P. és una institució creadora d'opinió pública."

En efecte, davant la possibilitat d'una guerra nuclear deguda a errors tècnics (ja s'han produït en més de quatre ocasions falses alarmes), el militarisme creixent, la bogeria dels estats i el progressiu descrèdit dels governants, F.P. pretén ser un aglutinador d'altres experiències, voluntats i institucions diverses que des de diferents perspectives ja fa temps que treballen en aquest camp. Totes elles poden rebre de la Fundació, l'estímul a un treball aprofundit per unes dades que estaran més a mà i la possibilitat de fer front comú en moltes situacions que així ho reclamin i que de fet els impliquen conjuntament.

La institució però no és solament una eina de coordina-

ció de grups especialitzats sinó que pretén arribar al gran públic i molt especialment a la quítxalla que va a l'escola i als estudiants de tots nivells. Es tracta en definitiva de potenciar una EDUCACIÓ PER LA PAU, per tant la F.P. té com a objectiu prioritari la instal·lació d'una Exposició Permanent (que podrà ésser itinerant per tot Catalunya) en la qual s'hi reflecteixin amb dades actualitzades totes les despeses d'armament així com la seva possible transformació en recursos —que haurien de ser— dedicats al Desenvolupament dels països més pobres.

L'acte de presentació continuà amb la projecció de la pel·lícula "Si tu estimes el teu Planeta", pel·lícula que fou introduïda pel Director General de Cinematografia de la Generalitat senyor Miquel Porter Moix el qual, i després d'haver-se adherit plenament al sentit d'aquell acte i a l'esperit que anima aquesta Fundació, féu un breu comentari del curmetratge que s'anava a projectar (pel·lícula guanyadora d'un "òscar", però que fou vetada pel govern dels E.E.U.U. a causa de la denúncia que fa a

l'armamentisme creixent i la invitació a la pressió popular per tal d'acabar amb aquesta follia). Amb unes imatges correprenedores de les explosions d'Hiroshima i Nagasaki, amb xifres i dades que denuncien aquestes despeses tan exorbitades i amb la denúncia d'un estat de coses que, de no reaccionar el poble, pot acabar amb la destrucció de tota la vida del nostre Planeta, la pel·lícula deixà un regust amarg però, alhora també unes ganes d'entonar un cant a la vida que només serà possible si tots els homes i dones de molts països, lluny de partidismes eixorcs, demanin i exigeixin; exigim! amb tenacitat i tossuderia que acabi d'una vegada aquesta bogeria de violència, dominació i de perill d'holocaust definitiu.

Finalment es formà una taula dels diferents membres representants de les diverses institucions que es van adherir a l'acte i als objectius de la Fundació per la Pau, entre els quals hi havien els Amics de l'Arca, Ahimsa, Justícia i Pau, Amnistia Internacional, Objectors de Consciència, Investigació per la Pau, Pax Christi... etc.

Les despeses d'armament es podrien dedicar al desenvolupament dels països més pobres.

Tots ells manifestaren públicament la seva adhesió a la Fundació i d'una o altra manera coincidiren tots en demanar una Educació per la Pau, la divulgació d'aquests temes i aquesta consciència col·lectiva, mitjançant actes públics, cursets, pel·lícules etc. i que tot això ens dugui indefectiblement a actuar. Sols una actuació conjunta, massiva, insistent, pacífica i coordinadora podrà aturar aquest xuclador

armamentístic que està esgotant els pressupostos dels estats en detriment dels països del Tercer Món i que amenaça amb acabar d'una manera o altra amb tot rastre de vida a la terra. No hi valen banderes polítiques ni acusacions sectàries; cal aixecar una única bandera; la de la vida. Aixequem-la en pro d'una humanitat en pau i reconciliada. Que no sigui massa tard.

Miquel Cañellas

Aclariments a un article publicat a
CATALUNYA CRISTIANA

Les dominiques de la presentació donen suport a la Generalitat

En relació a la informació que publicà CATALUNYA CRISTIANA al número 209, signada pel nostre col·laborador Francesc A. Picas, amb el títol "Dominiques de la Presentació: Amor a la infància i a l'esperit missioner", fonts d'aquesta companyia han fet arribar a aquesta redacció el seu desacord amb el contingut de l'article.

Tot i que agraeixen les lloances i elogis que l'autor de la informació facilita sobre la tasca que estan portant a terme, discrepen sobre els atacs que es fan als Serveis Territorials del Departament d'Ensenyament de Girona, i més concretament a la seva Cap de Serveis, Irene Rigau.

Les esmentades fonts han assenyalat a CATALUNYA CRISTIANA que la Generalitat i la Companyia arribaren a un acord amistós pel que fa a la venda del col·legi. Darrerament, només funcionaven tres classes de pàrvuls. La supervivència del Centre, a causa de les dificultats econòmiques, era difícil. Les monges, per aclarir la situació, explicaren la problemàtica als pares i manifestaren la seva satisfacció per haver arribat a un acord amb el Departament d'Ensenyament.

Les Dominiques de la Presentació, que són conegudes popularment amb el nom de "Les Franceses" no tenen tampoc coneixement, tal com es diu en l'article esmentat, que la Generalitat tingui pressa per a despollar el col·legi de

totes les estructures i signes religiosos. Tampoc no s'ha plantejat l'enderrocament de la gruta de Lourdes, construïda al costat del jardí del col·legi. Ha causat també sorpresa l'afirmació en la qual es deia que es volia retirar la imatge de la Immaculada col·locada sobre una peanya de pedra al mig del pati. Els representants del Departament d'Ensenyament, segons les fonts de la Companyia, afirmaren des del principi que el pati era molt bonic i que s'havia de conservar tal com és. Una altra inexactitud en la informació és que la Generalitat volia esborrar el nom religiós del Col·legi i substituir-lo pel nom d'un polític socialista agnòstic. El nom que s'ha posat finalment a aquest centre escolar és "Col·legi Públic Les Franceses".

Les Dominiques de la Presentació lamenten que s'hagin fet públiques aquestes acusacions contra la Cap dels Serveis Territorials d'Ensenyament de Girona, Irene Rigau, persona amb la qual han mantingut sempre una relació fluïda i cordial.

"Curs d'Estudis Franciscans" en la Facultat de
Teologia de Barcelona

L'espiritualitat franciscana interessa a Catalunya

El dia 15 d'octubre, a les onze del matí i en la seu de la Facultat de Teologia de Barcelona, tingué lloc la inauguració del "Curs d'Estudis Franciscans" que, segons un detallat programa, comprendrà dos anys escolars, amb tres hores de classe, els dissabtes hàbils, de 10 a 1 del matí i en la mateixa Facultat (Diputació, 231).

Presidí l'acte, el Degà de la Facultat de Teologia, Dr. Antoni Matabosch, el professor d'Història eclesiàstica de la mateixa Facultat, Dr. Josep Perarnau i els provincials dels framenors i caputxins, pares Vicenç Modrego i Mateu Sanclimens, respectivament.

La vida franciscana té una llarga tradició a Catalunya

El Dr. Matabosch obrí l'acte, manifestant que aquest curs entra dins l'activitat de la Facultat de Teologia, ja que la vida franciscana té una llarga tradició a Catalunya, i que hi haurà la possibilitat que els alumnes puguin fer tesis de tema franciscà dins la llicenciatura de Teologia.

Després d'una "Litúrgia de la Paraula", en què es llegí un fragment d'una carta de sant Francesc a tots els fidels del món, comentada pel provincial dels franciscans i del cant d'unes estrofes del "Càntic del germà Sol", el provincial

dels caputxins, exposà breument els motius que justifiquen aquest curs i la seva metodologia. Seguidament el Dr. Perarnau, prou conegut pels seus estudis del franciscanisme a Catalunya i animador principal del curs, digué, entre altres coses, que "conèixer la figura del sant d'Assís i de les famílies dels seus seguidors durant vuit segles a Catalunya", és l'objectiu de l'esmentat curs. "Vol ésser —acabà dient— objectivament vàlid en el camp científic i obert a la col·laboració de tothom".

La lliçó inaugural a càrrec del pare Jaume Solsona

La lliçó inaugural fou a càrrec del professor, pare Jaume Solsona, amb el tema, "El Càntic del germà Sol". En una exposició acurada i profunda, el dissertant col·locà el poema del Pobriçó d'Assís entre el "Càntic Espiritual" de sant Joan de la Creu i el "Càntic Espiritual" de Joan Maragall.

L'acte inaugural acabà amb un refrigeri als claustres de la Facultat.

Més de cent assistents i el nombre de 60 inscrits a la matrícula del curs, palesen que espiritualitat franciscana interessa molt avui al nostre país.

Francesc Gamissans

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

can
solé

restaurant

Passeig, 51
Tel. (93) 886 22 18
VIC

Obsequis que fan carrera

La Caixa d'Estalvis de Sabadell li proposa una Campanya de Promoció de l'Estalvi amb la qual el seus diners poden tenir un doble interès.

- * Retribuïm la imposició que ens faci de **150.000 pessetes** a tres anys, amb un 10 % d'interès en els 36 mesos, el qual li serà abonat en el moment del seu venciment, i l'obsequiem amb un doble premi:
  - Una col·lecció de **30 volums d'Obres Mestres de la literatura universal**.
  - **40 discos L.P.** i 10 llibres explicatius a tot color: "La Gran Música" i "La Música Elegida".

- * Per una imposició de **200.000 pessetes** a 36 mesos, un interès global del 10 %, que li lliurarem en el moment del seu venciment, i un **ordinador personal COMMODORE VIC-20** que ja es pot emportar en el moment de fer la seva imposició, junt amb un cartutx de joc d'escacs "Sargon II" acoplable a l'ordinador amb 7 nivells de dificultat i un llibre d'instruccions per accionar vostè mateix el seu VIC-20.

Passi per les nostres Oficines. És una bona oportunitat. Per fer carrera.

CAIXA D'ESTALVIS
DE SABADELL

MODA

Pentinat "d'una peça" dins l'estil "New Bob".

Frontals semi-descoberts amb metxes llargues fins a les galtes.

Pentinats renovats

La més important introducció en perruqueria actualment del "New Bob" ve marcada per la presència d'uns cabells llisos i "d'una peça" com a principal proposta per a aquesta temporada tardor-hivern 83/84, que Lluís Llongueras, el més internacional dels nostres perruquers ha presentat recentment en els seus salons.

A part del "New Bob" amb estil molt personal, altres es-

tils totalment inèdits i diferents vénen proposats amb molta força, com:

- cabells més llisos.
- no escalats en el sentit clàssic.
- tallats combinats, a base de barrejar rectes i desfilats.
- creació de nous i lleugers volums amb el "Doble-desfilat alt", especial a navalla.
- depuració de les formes llises, amb algun toc "d'asi-

metria" per a les que són més agosarades.

—nuques molt curtes en cabells molt llargs "d'una peça".

—frontals semi-descoberts amb metxes llargues fins a les galtes.

Pel que fa als colors, aquests es presenten irregulars a través de totes les tècniques naturals, amb presència del "color continu" espe-

cialment. "Tocs d'allisats" finals sempre amb tenalles de gran diàmetre per dissimular cabells escalats i postissos "super ploma" per a la nit per aconseguir una nova elegància per a les millors ocasions.

Aquest conjunt de nous estils vénen enfocats a perfilar una dona que desitgi per damunt de tot sentir-se renovada. La moda del pentinat no és un fet casual sinó quelcom que guarda una relació molt

directa amb totes les propostes del vestir exterior.

La moda hem de cercar-la sempre a través d'unes novetats especialment reflectides en el terreny d'allò que és bonic i d'allò que és estètic, i això Lluís Llongueras ho sap. Els seus pentinats i el seu estil personalíssim, així ho demostren.

María José Ejarque

CUINA

Corona de piña Mont-blanc

tres ous
150 grs. de farina
125 grs. de mantega
200 grs. de sucre glás
una llauna melmelada d'albercoc
una taronja
una cullerada de Royal
400 grs. de nata
tres cullerades de sucre
una llauna de mig quilo de pinya

Bateu la mantega estovada amb 200 grs. de sucre glás fins a posar-la esponjosa, afegiu-hi els ous un a un treballant-lo sempre, després la farina juntament amb el llevat Royal; finalment una mica de ratlladura de taronja. Unteu ben bé un motlle de corona amb mantega, ompliu-lo amb allò que heu preparat. Poseu-lo a forn suau durant uns trenta cinc minuts a forn de baix i uns quinze a forn de dalt. Quan estigui llest aboqueu-lo sobre la graella. Coeu el suc de la pinya amb tres cullerades de sucre normal fins que formi almívar. Col·loqueu altra vegada el pastís dins el motlle i aboqueu damunt l'almívar encara calent, punxeu-lo amb una agulla de fer mitja perquè penetri ben bé.

Col·loqueu-lo a la plàtera, poseu-hi mitges rodanxes de pinya al voltant, poliu-lo amb la melmelada d'albercoc passada per un colador fi. Ompliu el buit central amb nata ensucrada barrejada amb trossets de pinya.

María Gloria Montaño

CRÒNICA CASTELLERA

Els nois de la Torre a Bèlgica

Per primera vegada en la història castellera de la colla dels Nois de la Torre, realitzaren en passats dies una sortida internacional, viatjant a terres flamenques del nord de Bèlgica. Acturen a les viles de Zandhoven i Amberes. El primer lloc on els Nois aixecaren castells fou a la ciutat de Zandhoven on després de mantenir una recepció amb les autoritats de l'esmentada vila, aixecaren davant de l'ajuntament, la torre de sis amb la figuereta i el pilar de cinc. El dia següent anaren a la veïna ciutat d'Amberes, on varen bastir un quatre de sis net, la torre de sis, el tres de sis aixecat per sota i el típic pilar de cinc. El grup de Noies aixecaren el tres de sis, i acabaren l'estada a Bèlgica tornant a actuar a Zandhoven on aixecaren el quatre de sis amb l'agulla, el tres de set, i el pilar de cinc.

Els bordegassos a Saragossa

Una altra colla que ha sortit del nostre País per tal d'aixecar castells. Les festes del Pilar, a Saragossa, varen ésser acompanyades per la colla vilanovina dels Bordegassos. Varen realitzar un cercavila pels carrers i places més cèntriques de la capital de l'Aragó i actuaren seguidament a la plaça del Pilar. Al Cercavila aixecaren tres pilars de quatre i a la plaça del Pilar aixecaren la torre de sis, el quatre de set, el tres de sis aixecat per sota, el pilar de cinc i el pilar de quatre que fou també aixecat per sota.

Altres actuacions

Castellers de Vilafranca, actuaren en pròpia plaça, amb motiu del 79è aniversari del Casal on varen descarregar després de molts intents en

aquesta temporada, el quatre de vuit acompanyat per la torre de set, cinc de set i el pilar de cinc.

Bordegassos, actuaren com ja es tradicional a l'aplec de l'Ermita de Lourdes on varen fer, el tres de set aixecat per sota, un intent de torre de set, que va fer llenya amb l'aixecador posat, el quatre de set i el pilar de cinc.

Doble actuació a Terrassa. Es tornen a trobar les colles dels Minyons de Terrassa i Xiquets de Reus on varen aixecar aquests castells.

Xiquets de Reus: torre de sis, tres de sis per sota, quatre de sis amb l'agulla i pilar de cinc.

Minyons de Terrassa: quatre de set amb l'agulla, torre de set (carregada), tres de set per sota, pilar de cinc i de quatre.

Eloi Roca

LLIBRES

Tercera Edició popular del
Nou Testament

**nou
testa-
ment.**

Editorial Claret

Aquí teniu aquesta edició popular del NOU TESTAMENT. Popular pel preu assequible, pel seu llenguatge senzill i viu, entenedor i correcte alhora i perquè el poble ha estat sempre present en l'ànim del traductor i dels col·laboradors. Popular sí, però sense concessions ni rebaixes en l'exigència del rigor científic.

El criteri del traductor ha estat sempre d'exposar en català viu i a l'abast de tothom allò que l'autor sagrat va escriure en un grec immediatament assequible als seus contemporanis; expressar el contingut de l'original, sense, però, calcar-ne la forma. És el que avui, en llenguatge d'escola, en diuen "equivalència dinàmica".

La traducció s'ha fet sobre les edicions crítiques més solvents del text grec.

No trabareu notes explicatives a peu de pàgina. Hom n'ha evitat, en el possible, la necessitat per mitjà d'una traducció entenedora i n'ha suplert el defecte amb les introduccions, amb els títols als diversos paràgrafs, i, sobretot, amb un vocabulari, al final, amb l'explicació dels mots i conceptes que més en podrien precisar.

Els autors de la traducció son Jaume Sidera, Pere Franquesa i Ramon Caralt que han corregit i revisat les dues anteriors edicions.

E. C.

COSTUMS I TRADICIONS

Les Ànimes segons el poble

Novament entrem en el mes de les ànimes. S'inicia pròpiament el segon dia de novembre, consagrat als difunts. D'antic, el número dos era símbol de la mort. En canvi, la litúrgia popular es decanta pel dilluns: "El dilluns, pels seus difunts / la vella no fila..." canten o salmodien els infants. El refranyer afegeix: "El dilluns, dia de difunts" i no és bo casar-se en tal dia, perquè "casament en dilluns crida difunts".

De la devoció a les Ànimes ja n'hem parlat altres anys, però no de com són. Segons el poble senzill prenen diferents formes perquè a la gent li costa de creure en allò que no pot veure ni palpar.

Així, a Casarres pensen que són abelles i no se'n pot matar cap per si s'ensopega una ànima. Si això succeeix, l'occidtor haurà de romandre set anys en el Purgatori.

A la comarca del Ripollès són com àngels de grans ales daurades o bé ocells de bell plomatge. I a Lleida ocells migratoris que van i vénen de Santiago de Compostela, pelegrinatge obligatori per a poder entrar al cel.

A la Terra Alta diuen que són papallones i al Penedès, falsies que amb el seu cant ploren la mort de Sant Joan, decapitat per ordre d'Herodes.

En general, però, són les estrelles. Si brillen, és que estan contentes; si no, senten tristesa. La Via Làctea és una corrua d'ànimes que van a Sant Jaume de Galícia i, a Tossa de Mar, un riu que els cal travessar per entrar a la Glòria. També en alguns indrets pensen que les constel·lacions dites popularment Carro Gros i Carro

Xic —les Osses—, són vehicles carregats d'ànimes que van i vénen de Terra Santa car si no han pogut anar-hi en vida, cal que ho facin en morir.

A més a més del dilluns, d'altres dies tenen relació amb els difunts. El dimarts, per exemple, és festa en el Cel; paren els serveis i les ànimes han d'esperar portes enfora. Els dimecres i dissabtes, la Mare de Déu del Carme estira, amb els escapularis, animetes del Purgatori. Segons creuen a Lleida, la persona que veïés sortir el sol en dijous, no es moriria abans d'un any i que el divendres les portes de l'infern són obertes de bat a bat i és el dia de més feina pels dimonis.

"Un mort en dissabte, un altre en capta"; "El qui mor en dissabte, la Mare de Déu l'espera", diu el refranyer. Tot perquè en dissabte Jesús ressuscità Llätzer. Morir i ésser enterrat en tal dia, evita passar pel Purgatori. "Un mort en diumenge un altre en menja". I a Olot creuen que morir en diumenge a la mitja nit, com que les portes del Cel estan obertes de bat a bat les ànimes tenen segura l'entrada per pecadores que haguessin estat.

Finalment deixeu-me contar un fet verídric, ocorregut a Sant Llorenç Savall. Una vegada en entrar un rector nou, li digueren que en aquell poble, l'Ànima retornava a casa després de l'enterrament. Davant la cara de sorpresa del sacerdot, hom cuita d'aclarir-li que el motiu familiar d'un dels enterraments era "Ca l'Ànima".

Esteve Busquets i Molas

RECORDEU:

VUITÈ ANIVERSARI DEL TRASLLAT
DEL COS DE MOSSEN PERE TARRÉS

Missa concelebrada, presidida per l'Abat de Montserrat,
Dom Cassià M.ª Just
per demanar la glorificació del Dr. Tarrés

:Dia: Dissabte, 5 de novembre de 1983

Hora: Un quart de nou del vespre

Lloc: Parròquia de sant Vicenç de Sarrià.

Tots hi sou invitats

Comuniqueu-ho als amics

AVUI

Prensa Catalana S.A. Consell de Cent, 425, Barcelona, 9. Tel. 246 60 00 (10 línies). Telex 54063.

VULL REBRE INFORMACIÓ, SENSE CAP
COMPROMÍS, DE LES CONDICIONS I MO-
DALITATS DE SUBSCRIPCIÓ AL DIARI AVUI.

NOM I COGNOMS .....

ADREÇA .....

POBLACIÓ .....

BARCELONA, A ..... DEL .....

PREMSA CATALANA, S.A.
Consell de Cent, 425, 6è - Barcelona-9

RACÓ DEL LLENGUATGE

Els noms de les herbes
i plantes boscanes (i 4)

Ja sé que me'n descuido moltes. Això només és un petit repàs de les herbes i plantes que he trobat pouant en els records de tota la vida. I no entro tampoc en la flora alpina, la d'alta muntanya. No m'he mogut de l'àmbit camperol i forestal del meu Maresme, on les muntanyes i el paisatge són suaus, arrodonits, tan a la mesura humana.

Tots els noms que he reportat són d'experiència directa, i ara mateix us les podria mostrar en el seu terrer original, sense dubte ni confusió de cap mena.

El julivert —Juli Vert i Pere Gil eren dos personatges amics d'una historieta de quan jo era petit— és potser l'únic cas d'herba conreada i donada de franc pel cultivador als seus clients. Ja sabeu que no pot mancar a cap cuina com a condiment d'innombrables plats, ni que sigui una senzilla truita d'un ou, que queda enriquida de gust i color amb una trinxadissa de julivert.

De la dent de lleó, d'un àmbit molt extens, ja que és present a tot Europa, nosaltres també en diem pixallits, i què voleu fer-hi! És a causa de les seves propietats diurètiques, o potser del color groc de les seves flors? A molts balcons i finestres hi ha, o hi havia encara més anys ha, un test d'alfabrega. Diuen que el seu aroma penetrant —que s'accentua si remeneu la mata— allunya els mosquits. La seva infusió combat l'insomni, i recentment se li han descobert valors de condiment culinari.

Encara hi ha herbes de les quals només he sentit parlar o n'he vist la descripció en un llibre i no les conec al natural.

Per exemple, la sajolida, que només he vist seca, comprada a l'herbolari. Segons llegeixo es cria en els roquissars i costers àrids. És molt bon condiment i immillorable per a adobar olives.

Et conec, herbata, que et dius marduix! Malgrat aquesta dita tan popular, ningú no m'ha proporcionat el coneixement directe d'aquesta herba que diuen que és bona per a la digestió i com a sedant.

Tampoc no conec l'estragó, que alguns anomenen dragonet, si bé en alguna ocasió n'he copsat el gust com a condiment de qualque entrecot menjat al restaurant. Interrogat el restaurador sobre l'herba me'n parlava com no coneguda aquí, que l'havia de portar de lluny. Em sembla que m'ensarronava i que el que no volia era revelar el secret del bon gust del plat, especialitat de la casa. També és emprat per aromatitzar el vinagre.

Perles ortogràfiques

En l'anunci d'un viatge a Terra Santa i Egipte que surt a Catalunya Cristiana, llegeixo: EN AQUEST PREU HI ESTAN INCLUIDES TOTES LES EXCURSIONS. Hauria de dir: HI SÓN INCLOSES.

Albert Pera

-Jo parlo
català,

-y hablo
castellano,

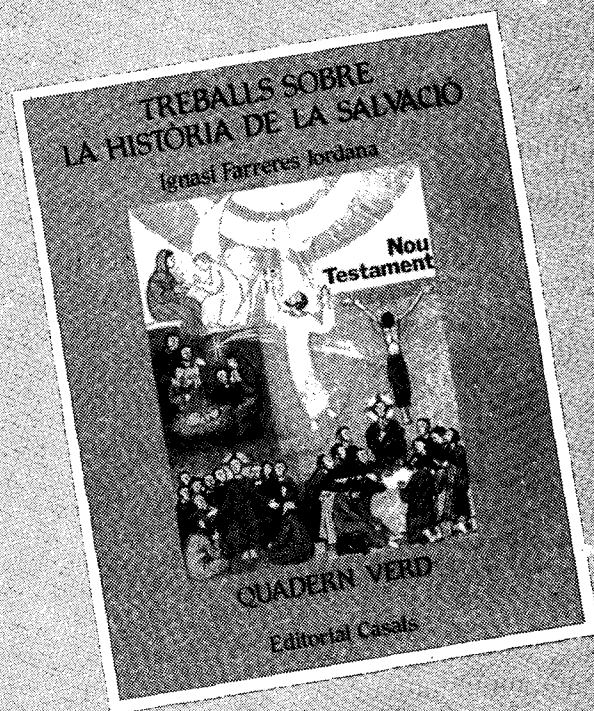
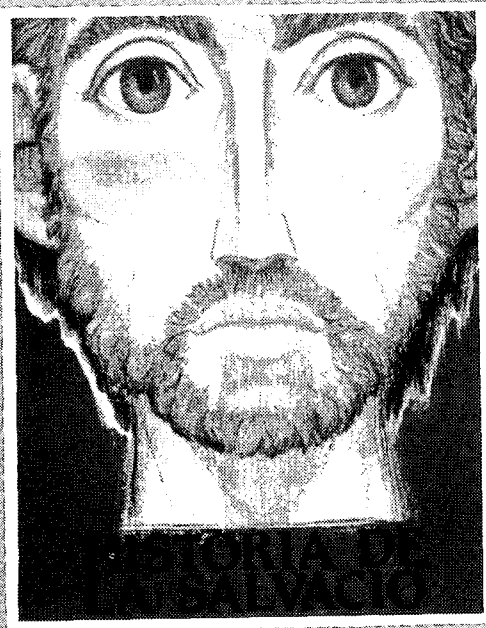
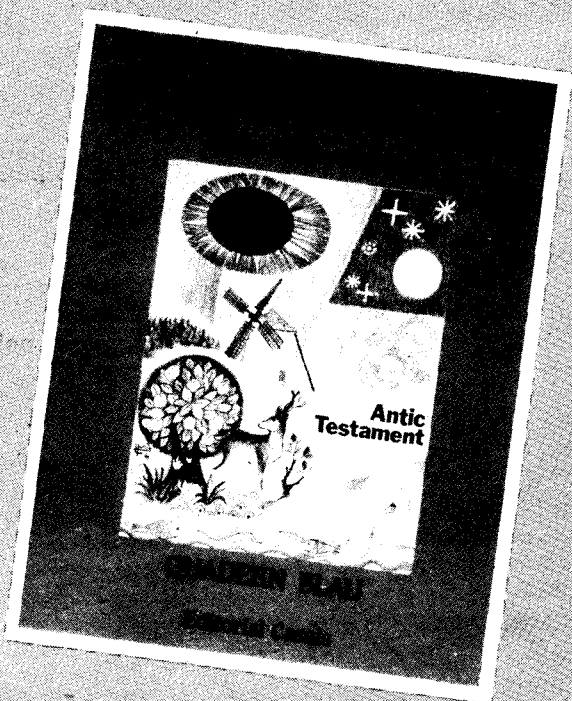
- and I
also speak
English.

Aprèn idiomes
per anar pel món
i entendre't
amb tothom.

GENERALITAT DE CATALUNYA
ACCIÓ CÍVICA

LLIBRES NOUS PER UNS TEMPS NOUS

LA FORMACIÓ CRISTIANA A L'ESCOLA, A LA FAMÍLIA I A LA PARRÒQUIA

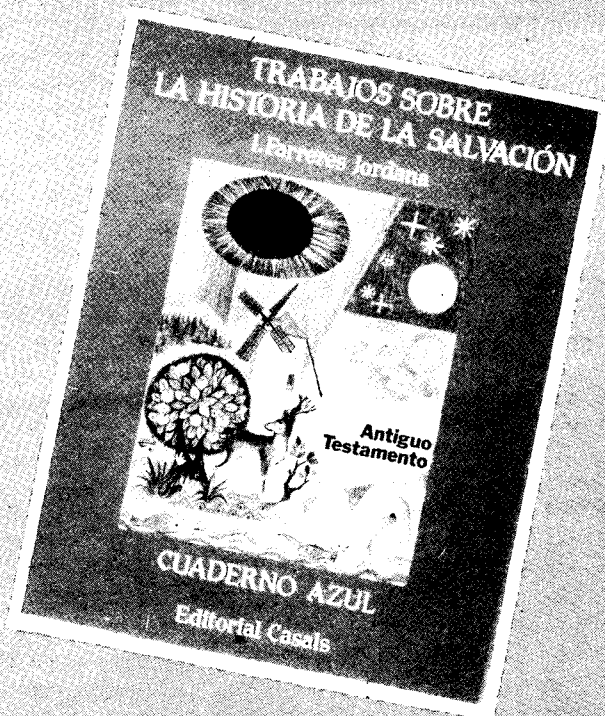
La HISTORIA de la SALVACIÓ comprèn tot l'Antic i el Nou Testament, amb Temes Complementaris per la programació de 6è. i 7è. d'EGB. Un QUADERN de TREBALL per cada curs en facilita l'aprofundiment cristià.

La HISTORIA de la SALVACIÓ (I) és l'adaptació castellana de l'Antic Testament els seus Temes Complementaris i el LEXIC BÍBLIC, que també són a l'edició catalana. EL CUADERNO AZUL correspon al QUADERN de TREBALL del català i n'acompleix les mateixes funcions.

En preparació immediata: GUIA del MESTRE de la HISTÒRIA de la SALVACIÓ, i un VÍDEO DIDÀCTIC del mateix llibre.

Autor: Ignasi Farreres Jordana.

Dibuixant: Lluçia Navarro.

EDITORIAL CASALS

ESPECIALITZADA EN LLIBRES D'ENSENYAMENT
MATERNAL - PARVULARI - E.G.B. - B.U.P.

Casp, 79. Barcelona-13 - Tels. 245 72 03 - 04

Jornada 8.

La Lliga, d'un cop d'ull

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
12+4	11+3	10+2	10+2	10+2	9+1	9+1	9+1	8+2	8	8	7-1	7-1	6-2	5-3	5-3	4-4	4-4

Sopes de lletres

per C. Anglada

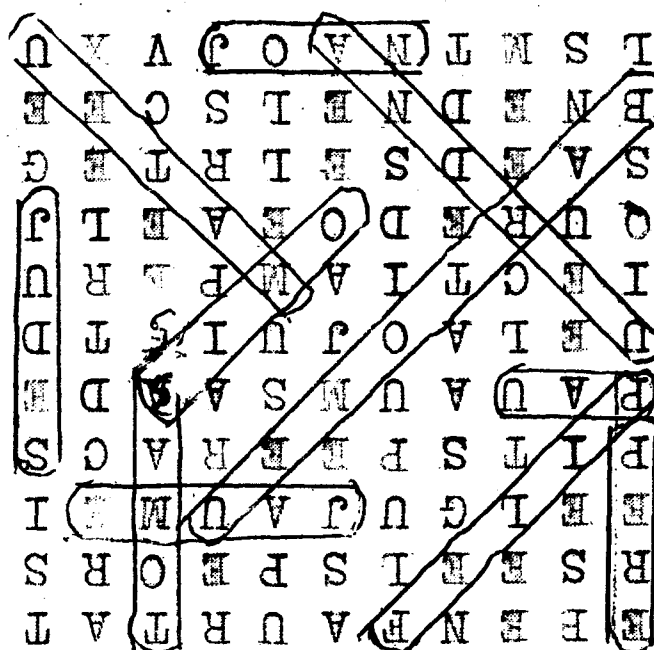
E B E N F A U R T A T
R S E E L S P E O R S
E E L G U J A U M E I
P I T S P E E R R C S
P A U A U M S A S D E
U E L A O J U I S T D
I E C T I A M P E R U
Q U R E D O E A E L J
S A E D S E L R T E G
B N E D N E L S C E E
L S M T N A O J V X U

Busqueu el nom d'onze apòstols. Amb les altres lletres trobareu un verset de l'Evangeli de la festa de Tots els Sants.

Solució

Benaurets els perseguits per causa de la justícia, perquè d'ells és el regne dels cels.

Mt, v,x

CADECA

Fugir del problema

En la generació actual, des d'un cert nombre d'anys ençà, hi ha hagut una marcada tendència a fugir de tal o tal problema, com no volent fer front a la visible realitat, pretendre oblidar-la, i en cas de tractar-se d'algun trauma, que podria ser de certa durada, mirar, intentar que es podés oblidar ben aviat, malgrat fos en cas emocional. Potser aquest propòsit podria ser laudable en un cas determinat i singular però no ho fóra si hom ho intentés com un fet bàsic d'una actuació.

Si tractéssim del fenomen "passota" (ja ho raonarem un altre moment) potser en aquest voler-ho oblidar hi trobaríem un fonament.

I anem al contingut o fons de l'article d'allò que ens proposem desenrotllar.

L'esport és una afició però és també, quan és de competició (cosa que passa gairebé sempre) gèrm de passió, que en ocasions es desborda. I aquí és quan el dirigent, coneixedor de la seva missió, ha d'escometre la qüestió que produeix el desbordament, cap a les solucions, sempre factibles en començar i sense dubte, carregades d'aspreses, quan el problema ha anat deixant petges.

CADECA, que fa de l'esport un entrete-

niment sa, una lloable acció de cap de setmana, que creu en allò tan antic, però sempre permanent de MENS SANA IN CORPORE SANO, procura que de les discrepàncies que es presenten en la vida, i en aquest cas la discrepància d'interpretació en el terreny de l'esport, i que creu poc en la locució llatina del *Nemine discrepante*, o sigui en la unanimitat forçada, fa tots els esforços necessaris per tal d'aconseguir la concordança entre tots, amb el degut respecte a les opinions i idees, ben lliures, de cadascú.

Si s'actua així, tallant amb discreció i amb cura el naixement d'un diguem-ne litigi, aleshores la labor és a l'abast d'aquell que s'ho proposa i el cas és que cal fer-ho quan els que estan en desacord, encara no senten es ferides del cas. Després, generalment ja és tard, i en totes les ocasions en el mateix sector esportiu veiem com les coses es posen malament i s'arriba molt lluny, massa lluny, i el joc, en surt ben perjudicat.

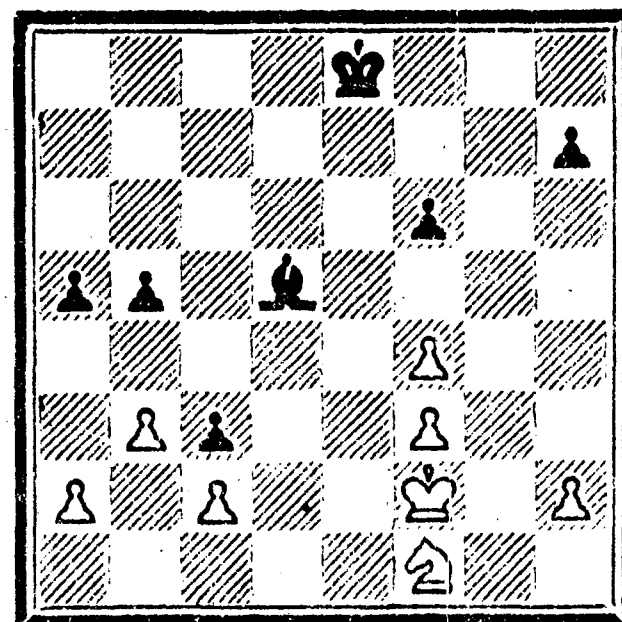
Procurem que a CADECA se segueixi amb aquesta norma i potser els nois formats en els nostres clubs agrupats sàpi-guen aportar alguna cosa d'allò que s'ha viscut en el nostre col·lectiu pel bé de les noves generacions esportives.

CARVAL

Escacs

Por Jaime Mora

Diagrama 86

Negres juguen i guanyen

Les posicions obertes afavoreixen els alfills, així que ja ho sabeu.

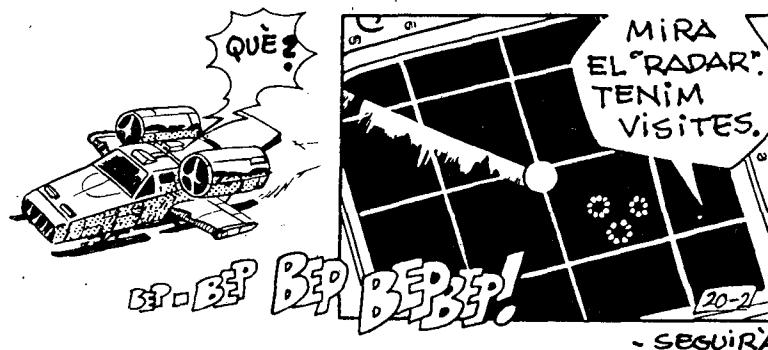
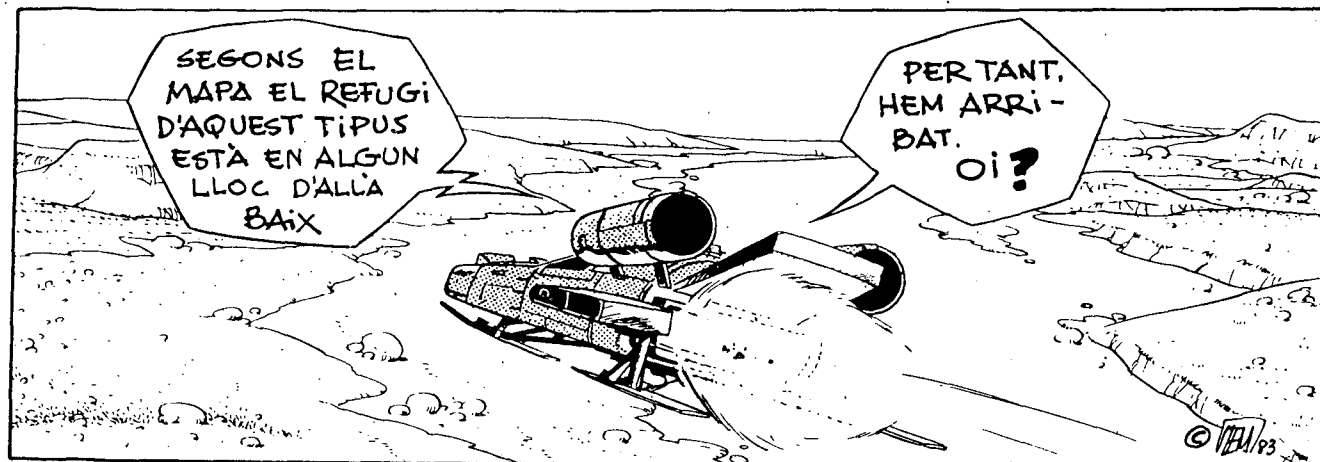
Solució al Diagrama 85

1 b4—b5 c6xb5, 2 Rd4xd5 Rc7—d7, 3 c5—c6+ Rd7—c7, 4 Rd5—c5 b5—b4, Rc5xb4 Rc7xc6 Rb4—c4 abandonen.

FEDRO-41

UNA AVENTURA DEL ROBOT PI

per *Rosa Collell*

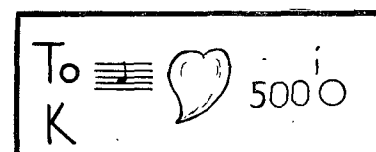

- SEGUIRÀ -

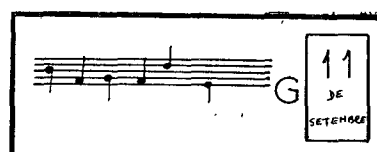
Jeroglífics

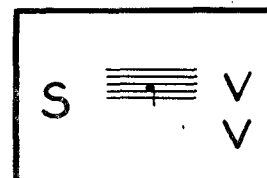
1. ¿De què viu?

2. ¿Què fa en Josep?

3. ¿On aniràs després de dinar?

4. ¿D'on és en Ramon?

Solucions:

1. Té un ramat de cabres.
2. Toca l'acordió.
3. Si fa sol fare migdiada.
4. És alavès.

per Rosa Collell

Avet Set esllips per a nenes i nens

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

ANY V

Un mossèn de l'Índia

L'altre dia, els meus pares varen convidar a dinar un mossèn de l'Índia. Era un mossèn molt simpàtic. Parlaven en anglès. Jo no entendia res. Només podia escoltar i somriure.

Està a Puna (Índia). L'Índia, com ja sabeu tots, és un país molt i molt gran. I, és clar, hi ha molts infants, molts nois i moltes noies com nosaltres. Ell té cura d'un Centre de Catequesi on n'hi van a centenars. Només de la manera que en parlava vaig endevinar que se'ls estimava molt. Són els nostres germans eixerits i eixerides de l'Índia.

Explicava que allà hi ha també mossens catalans que reben per avió "CATALUNYA CRISTIANA" amb l'EIXERIT. Més d'una vegada, amb la seva pròpia llengua, els expliquen els escrits, i també les historietes còmiques de "L'Eixerit".

Aquests dies, a la Catequesi i a l'homilia del diumenge, el mossèn ens ha parlat de les missions, de tots els grups cristians que hi ha arreu del món. ¿Voleu que us digui una cosa que em dona molt ànims? Doncs, és pensar això: Tots els nois i noies cristians del món són germans meus.

L'EIXERIT

EN PEPET ELEFANTET

Avet Set — Avet Set —

Jesús ens parla

Busqueu l'Evangeli del Diumenge: Sant Lluc, capítol 19, versets de l'1 al 10 (Lc 19:1-10).

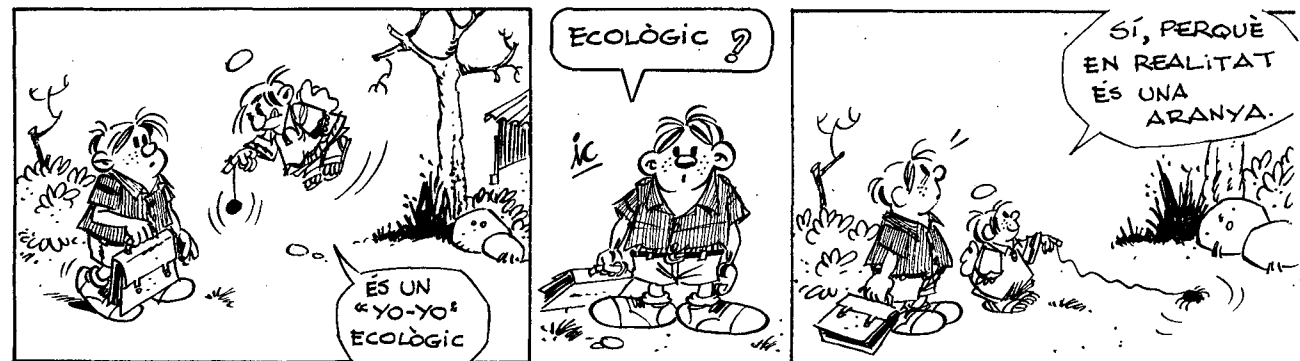
Reflexionem: 1. Zaqueu tenia bon cor. Però tothom li girava l'esquena. Quan Jesús se'l mira, el crida pel seu nom, i com si fos amic d'ell es convida a dinar a casa seva, Zaqueu salta i corre de content.

2. Jesús és sempre el nostre amic. Jesús estima a tothom. Quan reconeixem el que hem fet mal fet, Ell ens perdona i ens ajuda.

3. El nostre cor ha de ser bo com el de Jesús. Hem de saber estimar i perdonar a tothom. Ser bons i ajudar els altres a ser-ne.

El mossèn

L'Angelet Ignasi

Cançoners

El Vent

Cançó popular polonesa
Adapt. d'A. Martorell

2) El pic s'aixeca
lluny de la terra
i ens acostem
vers la claror;
neu, alreï sol,
cimes amades
en l'esplendor
de l'horac,
Vostre record,
cimes amades,
en nostre cor,
sempre viurà.
Sobre els cims...

Cançó aquesta canço a tall d'himne: decidit i valent.

Avet **Set** esllips per a nenes i nens

Llegendes

Ara, a aquest país, la pilota l'han xutada enlaire, molt enlaire i ningú no sap com caurà.

La pilota volant per l'espai de les idees i de les promeses, canvia constantment de lloc seguint una òrbita. Orbitada segons els uns. Desorbitada segons els altres.

Mentrestant a baix, a nivell de poble ras i tocant de peus a terra les cultures del GOL i del OLE es veuen acompanyades per les cultures de nova importació, del TAM TAM i de les ocelletes Filipines de l'Extrem Orient.

Això, tal com va dir un home públic del país, fa anys, és un "mosaico de razas" que va creixent.

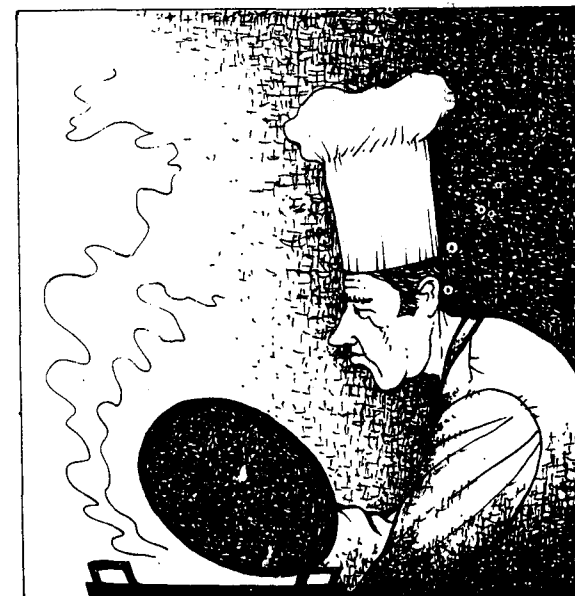
Però si tenim instint cívic. Encertem la recepta i sabem triar un cuiner de llei. D'aquells que tenen el toc de les coses concretes i que just apuntant el nas ja endevinen cap a on l'enfila el sofregit, farem una sarsuela a la qual el món admirat vindrà a sucari-hi pa.

Però si, malgrat aclamacions populars, majories majoritàries i programes transcendentals, el cuiner es simplista, eixalebrat i baladrer. D'aquells de bistec assabatat i patates olioses. Farem un ranxo de legió estrangera, igualitari, això sí, però que ens obligarà, si volem subsistir, a cuinar els plats típics d'amagatotis.

I si surt un cuiner dels de plat únic. Aleshores s'han acabat la fabada asturiàna. El pote gallego. El bacallà a la pil pil. El gaspatxo. L'escudella i carn d'olla i per descomptat la pilota.

I que farem sense la pilota i sense la cultura del GOL? Que farem?

No patim sempre ens quedarà la cultura del OLE. I la cultura de les escoles de tauromàquia. Oh!! Meravella de Meravellades.

Avet **Set** — Avet **Set** —

DIUMENGE 30

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

10.30 EL DIA DEL SENYOR
11.30 GENT JOVE
12.30 TEMPS I MARCA
14.30 AQUESTA SETMANA
15.00 NOTÍCIES
15.20 INFORMACIÓ ESPORTIVA
15.35 GIMNASIA
18.00 FAMA
18.55 INFORMACIÓ ESPORTIVA
19.00 NI EN VIU, NI EN DIRECTE
19.30 I TANMATEIX, T'ESTIMO
20.30 NOTÍCIES
20.50 INFORMACIÓ ESPORTIVA
21.05 LOU GRANT
22.05 ESPECIAL MUSICAL
23.05 ESTUDI ESTADI
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 SOLO CUANDO ME RIO
16.00 ZARABANDA
16.30 DARRERES PREGUNTES
17.00 ESTRENAS TV: "Dos vidas". (1980)
18.45 GOLF. OPEN DE CATALUNYA
20.00 FLAMINGO ROAD
21.00 DOMINICAL
22.30 LLARGMETRATGE: "Viva la clase media". (1980)
23.50 COMIAT
CIRCUIT CATALÀ
10.30 MISSA
11.25 DOCUMENTAL
11.35 MIRAMAR ESPORTIU
14.00 CARA A CARA

DILLUNS 31

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 MIRAMAR ESPORTIU
14.00 CREAM I VIURE
14.25 MIRAMAR
CIRCUIT ESTATAL
15.00 TELEDIARI
15.35 A VOLUNTAD DE DIOS
16.35 LA TARDA
17.05 ENCONTRES EN LLIBERTAT
18.00 BARRI SESAMO
18.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.30 3, 2, 1... CONTACTO
18.55 CANTINFLAS
19.05 PISTA LLIURE
20.00 CONSUM
20.30 TELEDIARI
21.05 OMNI
21.35 WAGNER
22.35 ESPANYOLS

23.35 TELEDIARI
23.55 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

16.45 CICLE: FESTIVAL TEATRE DE SITGES
18.15 LA GRESCA DEL SAC DE GEMECS
18.45 MIRAMAR, EDICIÓ ESPORTIVA

CIRCUIT ESTATAL

19.00 INFORMATIU-2
19.10 POSTA A PUNT
19.25 CURS D'ANGLÈS
19.40 TELE-ESPORT
20.00 PRODUCCIÓ ESPANYOLA
21.00 AVUI A LA 2
21.30 EL MELODRAMA: "Las hermanas". (1938)
23.25 MUSICA I MUSICS
00.10 COMIAT

DIMARTS 1

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.30 MISSA
11.30 CINEMA CATALÀ
13.30 MUSICAL: JOAN ISAAC
13.30 COMARQUES
14.00 TERENCI A LA FRESCA
14.25 MIRAMAR
15.00 PER MOLTS ANYS
16.25 TEATRE: "Hamlet". Reposició

CIRCUIT ESTATAL

11.00 SANTA MISSA
12.00 ESPECIAL TEMPS I MARCA
15.00 TELEDIARI
15.35 LLARGMETRATGE: "Mi morena favorita". (1947)
17.05 UN MÓN PER A ELLS
18.00 BARRIO SESAMO
18.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.30 3, 2, 1... CONTACTE
18.55 CANTINFLAS
19.05 TOCATA
20.00 POBLE DE DÉU
20.30 TELEDIARI
21.05 EL ARCA DE NOÉ
21.35 TEATRE: "Don Juan Tenorio".
00.50 TELEDIARI
01.10 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

18.45 MIRAMAR EDICIÓ ESPORTIVA

CIRCUIT ESTATAL

19.00 INFORMATIU-2
19.10 POSTA A PUNT
19.25 CURS D'ANGLÈS
19.40 TELE-ESPORT
20.00 HISTORIA DEL AUTOMOBIL
20.30 TELEFILM JOVENIL
21.00 AVUI EN LA 2
21.30 EL JARDÍ DE VENUS
23.25 SI JO FÓS PRESIDENT
24.00 COMIAT

DIMECRES 2

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 COMARQUES
14.00 QUÈ VOL VEURE?
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 A VOLUNTAD DE DIOS
16.35 LA TARDA
17.00 LA MUSICA EN EL TEMPS
18.00 BARRI SESAMO
18.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.30 3, 2, 1... CONTACTE
18.53 CANTINFLAS
19.05 NOSALTRES
20.00 DOS EN DISCORDIA
20.30 TELEDIARI
21.05 DINS D'UN ORDRE
21.35 SESSIÓ DE NIT: CICLE CINE NEGRE: "A quemarropa". (1967)
23.25 TELEDIARI
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

16.45 PUNT DE REUNIÓ
17.30 TAL COM SÓN
18.30 XERINOLA
18.45 MIRAMAR, EDICIÓ ESPORTIVA

CIRCUIT ESTATAL

19.00 INFORMATIU-2
19.10 POSTA A PUNT
19.25 CURS D'ANGLÈS
19.40 TELE-ESPORT
20.00 TEMPS DE PAPER
21.00 AVUI A LA 2
21.30 ESTUDI OBERT
23.00 LA BONA MÚSICA
24.00 COMIAT

DIJOUS 3

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 COMARQUES

14.00 CINC CENTIMS DE CULTURA
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 A VOLUNTAD DE DIOS
16.35 LA TARDA
17.05 D'AQUÍ CAP ENLLÀ
18.00 BARRI SESAMO
18.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.30 EL LLANERO SOLITARIO
18.55 CANTINFLAS
19.05 DINS DEL LABERINT
19.30 ELS RIUS
20.00 DE PELICULA
20.30 TELEDIARI
21.05 BONA NIT
22.05 LLIÇONS DE TOCADOR
22.35 EN AQUEST PAIS
23.35 TELEDIARI
23.55 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

19.00 INFORMATIU-2
19.10 POSTA A PUNT
19.25 CURS D'ANGLÈS
19.40 TELE-ESPORT
20.30 ROBINSON
21.00 AVUI A LA 2
21.30 CINE CLUB: Mestres del cinema japonès "El intendente Sansho". (1954)
23.50 LA EDAD DE ORO
01.00 COMIAT

DIVENDRES 4

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 PARLAMENT
14.00 APERITIU AMB...
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 A VOLUNTAD DE DIOS
16.35 LA TARDA
17.05 L'ART DE VIURE
18.00 BARRI SESAMO
18.35 LAS FABULAS DEL BOSCO VERT
18.55 CANTINFLAS
19.05 DABADABADA
20.00 VAL MÉS PREVENIR
20.30 TELEDIARI
21.05 UN, DOS, TRES
22.40 ANILLOS DE ORO
23.45 TELEDIARI
00.05 BAREMBOIM
00.30 TESTIMONI
00.35 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 L'ÈPOCA DE LES CATEDRALS
16.30 CAMPEROLS
17.25 MUSICAL EXPRESS
18.25 EN PARALLEL
19.10 POSTA A PUNT
19.25 CURS D'ANGLÈS
19.40 TELE-ESPORT
20.00 AVUI A LA 2
20.30 LA CLAVE
00.30 COMIAT

DISSABTE 5

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

11.00 COM HO VEUS
13.00 CONCERT
14.00 REVISTA DE TOROS
14.30 LES CORTS ESPANYOLES
15.00 NOTÍCIES
15.35 ELS PITUFOS
16.05 PRIMERA SESSIÓ: "El tigre de Chamberí". (1957)
17.50 ERA UNA VEGADA... L'HOME
18.20 CRÒNIQUES MARCIANES
19.20 VOSTÈ PER EXEMPLE
20.00 NOTÍCIES
20.10 FUTBOL: Sevilla-Real Madrid.
22.10 INFORME SETMANAL
22.55 DISSABTE CINE: "El graduado". (1967)
00.45 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.30 LA GRESCA DEL SAC DE GEMECS
11.00 DIBUIXOS ANIMATS
11.15 XERINOLA
11.30 A CAN 80
13.00 ALLÒ QUE EL TEMPS NO S'EMPORTA
14.30 RECULL INFORMATIU
15.00 DR. CAPARRÓS, METGE DE POBLE

CIRCUIT ESTATAL

15.30 LA VIGÍLIA DEL NOSTRE TEMPS
17.00 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA.
19.15 EL CARRO DE LA FARSA
20.00 ÚLTIMA FRONTERA
21.00 LOS GOZOS Y LAS SOMBRAS
22.00 TEATRE REAL
24.00 COMIAT

TELE-CRÍTICA

"Concierto"

"Concierto" és una excel·lent programació de música clàssica que actualment ens ofereix Televisió Espanyola i que només mereix elogis. La música, considerada com la més encimbellada de les belles arts, sempre ha tingut una importància extraordinària en el desenvolupament històric.

Per a Plató, la música exerceix una gran influència sobre els ciutadans en general, i per això és important i beneficiosa per al bé de la república o de la cosa pública, i segons l'ús que es faci d'ella, bo o dolent, servirà per a purificar els efectes humans i per enfortir la naturalesa moral de l'home, o per produir efectes regressius. Una concepció religiosa de la vida, com és la que dominava l'època medieval, produí el gregorià; després del que representa de crisi el Renaixement, s'arriba al barroc, amb un tipus de música expressionista i dramàtica, d'acord amb els alts i baixos històrics del moment, éssent la figura més

important la de Joan Sebastià Bach; a aquesta època, segueixen el classicisme i el romanticisme, èpoques de gran importància, perfecta la primera, una mica decadent la segona, amb Mozart, Beethoven i tal vegada Chopin, com a figures més destacades i importants.

D'aquestes èpoques es nodreixen exclusivament aquests programes.

Després de l'època romàntica, passem, en ràpida síntesi, al jazz. La història del jazz, encara que amb altres noms, comença en el moment en que els negres africans són trasplantats als Estats Units com esclaus. Es caracteritza per la seva riquesa rítmica, per damunt de tot altre component musical.

Finalment, el jazz dona pas a l'actual música electrònica.

En quant al moment actual, sembla que existeix una forta pugna entre la música procedent dels EE.UU. i l'europea.

Joan Sans

FILATÈLIA

Por Enric Graupera

El 6 d'abril del 1961, el Vaticà commemorà el XV Centenari de la mort de Sant Lleó el Magne, amb una sèrie de tres segells. Els tres reproduïen les figures de St. Lleó i d'Atila, conjunt tret d'un retaule de la Basílica de St. Pere de Roma. Tenen un facial de 15'70, color vermell i brú; 70 liras, color verd i blau fosc, i 300, color sèpia. Tenen la filigrana amb les claus de St. Pere; dentat 14; tiratge 583.500 sèries en fulls de 40 segells.

Sant Lleó I, Papa, de nom Baronio Pagi i Papebroquio, anomenat Magne o Gran prestà grans serveis a la fe: restablí la disciplina eclesiàstica, combaté les heretgies maniquees, pelagianes i priscilianes. L'any 415 reuní el Concili de Calcedònia. Amb la seva paraula i la seva presència aplacà a Atila, el qual traslladà els seus exèrcits més enllà del Danubi. Fou un notable orador sagrat i un brillant escriptor. D'ell es conserven 143 cartes i 96 sermons. Morí l'11 d'abril del 461. L'any 1754 fou proclamat Doctor de l'Església.

-Jo m'entenc
en català,

-y también
en castellano,

-et
maintenant
j'apprends
le français,
e un po'
d'italiano.

Aprèn idiomes
per anar pel món
i entendre't
amb tothom.

GENERALITAT DE CATALUNYA
ACCIÓ CÍVICA

DOMUND - 1983

La vostra aportació

SUBSCRIVIU A UN MISSIONER/A A "CATALUNYA CRISTIANA"

- **1.155 missioners i missioneres catalans donen testimoni arreu del món de l'Evangelí de Jesucrist salvador de tots els pobles, races i cultures.**
- **Més de 350 missioners/es d'Àfrica, Amèrica, Àsia i Oceania, reben ja "CATALUNYA CRISTIANA".**

"Us agraeixo ben vivament a vosaltres i a la persona que paga la subscripció la gentilesa de tenir-nos en comunió i en comunicació amb la nostra terra i amb l'Església Universal."

Josep Taberner (Perú)

"Amb molta joia anem rebent el vostre setmanari, per això no vull esperar més per expressar el meu agraïment."

Montserrat Bardolet (Argèlia)

"Rebo amb regularitat el nostre setmanari "CATALUNYA CRISTIANA". A través d'aquestes lletres ho agraeixo de cor a les persones que ho fan possible. És com una alenada d'aire fresc que t'arriba de la teva terra i t'ajuda a caminar amb coratge. Moltes gràcies!"

M.ª Dolors Domènech (Guinea Equatorial)

"Amb molt d'agraïment rebem "CATALUNYA CRISTIANA", gairebé l'únic mitjà que ens té al corrent del que passa a Casa Nostra. Gràcies, gràcies!"

P. Albert Foix (Califòrnia)

"Rebem per via aèria el vostre estimat setmanari. Us estem molt agraïts a vosaltres i a l'anònim benefactor que ho fa possible. Som sis catalans i tots el llegim amb de gust i profit. L'utilitzo també pels meus articles en tres setmanaris catòlics en anglès."

Jeroni Aixalà S.J. (Índia)

En/Na .....

c/..... n.º .....

Població..... D.P.....

Desitja subscriure a un missioner/a a "CATALUNYA CRISTIANA".

El preu d'aquesta subscripció a l'estranger: 5.000 ptes. per avió, el faré efectiu:

☐ taló que adjunto

☐ gir postal

☐ domiciliat, Caixa/Banc .....

Agència n.º ..... de .....

c/c n.º .....

Prego al meu Banc/Caixa accepti aquesta butlleta com la meva autorització per aquest pagament.

Lloc ..... Data .....

Signatura

